

உ

செய்யம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சாய்க்காடென்னும்

சாயாவனபுராணம்.

திருக்கயிலாயபரமபரைத

தருமபுரவாதீன வித்துவானும்

கார்காந்தவேளான் மரபினருமாகிய

கவிராஜநாயகம்பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

இஃது

பெருந்தோட்டம்

தெ. சி. துரைசாமிப்பிள்ளையால்

பரிசோதித்து

சிதம்பரம்

கணமுருகந்தாலிவாச அச்சகக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1909 (1908) சூலை 8உ

சிறப்புப்பாயிரம்.

சிதம்பரம்

சிவகதாப்பிரசங்கரத்நாகரம்

சி. அய்யாக்கண்ணு ஓதுவாழ்த்தியவர்கள் இயற்றிய
அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உனத்தமதாளடியவர்கட்கருண்முகட்பெருமானுருமையுஞ்சாயா
வனத்தருமான்மியமதனைக்கவிராசநாயகப்பேர்வள்ளல்செந்தே [கோர்
னெனதநுகழ்தீந்தமிழ்ப்பாவாலியற்றினமுன்னதனையச்சிவியற்றியிக் [ல்
மனத்தெழுஞ்சீர்ப்பெருந்தோட்டத்துறைதுரைசாமிப்புலவன்வழங்கினு

சிதம்பரம்

சைவப்பிரகாசவித்தியாசாலைத் தலைமையுபாத்தியாயர்
ம க. வேற்பிள்ளையவர்கள் குமாரர்
மகாலங்ககவிராசரவர்களியற்றியது.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

திருந்தருளெம்பரமருமையுடனுறை சாயாவனப்பேர்திகழுந்தெய்வப்
பெருந்தலமான்மியமதனைக்கவிராசநாயகப்பேர்ப்பெருமானுய்வைத் [க்
தருந்தமிழினமிழ்தமெனச்சாற்றின னுற்பெருந்தோட்டத்தலன்சார்சைவ
ருருந்துதுரைசாமியச்சிற்பதித்தெவரு மெளிதுணரக்கொடுத்திட்டானே.

திருச்சாயக்காடு

திருஞானசம்பந்தமுர்த்திநாயனர் தேவாரம்.

பண்—இந்தளம்.

திருச்சிறம்பலம்.

நித்தலுந்நியமஞ்செய்துநீர்மலர் தூவிச்
சித்தமொன்றவல்லார்க்கருளுஞ்சிவன்கோயின்
மத்தியானையின்கோடும்வண்பீலியும்வாரித்
தத்துநீர்ப்பொனினிசாகரமேவுசாயக்காடே.

(க)

பண்டலைக்கொண்டொழுதங்கள்பாடநின்றும்
வெண்டலைக்கருங்காடுறைவேதியன்கோயில்
கொண்டலைத்திகழ்பேரிமுழங்கக்குலாவித்
தண்டலைத்தடமாமயிலாடுசாயக்காடே.

நாறுகூவிளநாகிளவெண்மதியத்தோ
டாறுகுடுமமரர்பிரானுறைகோயி
லூறுதேங்கனிமாங்கனியோங்கியசோலைத்
தாறுதண்கதலிப்புதன்மேவுசாயக்காடே.

(12)

வரங்கள்வண்புகழ்மன்னியவெந்தைமருவார்
புரங்கண்மூன்றும்பொடிபடவெய்தவன்கோயி
விரங்கலோசையமீட்டியர்சரக்கொடுமீண்டித்
தரங்கநீள்கழித்தண்கரைவைகுசாயக்காடே.

ஏழைமார்கடைதோறுமிடுபலிக்கென்று
கூழைவாளரவாட்டும்பிரானுறைகோயின்
மாழையொண்கண்வளைக்கைறுளைச்சியர்வண்பூந்
தாழைவெண்மடற்கொய்துகொண்டாடுசாயக்காடே.

துங்கவானவர்க்கும்கடறங்கடைபோதி
லங்கொர்நீழலளித்தவெம்மானுறைகோயில்
வங்கமங்கொளிரிப்பியமுத்தமணியுஞ்
சங்கும்வாரித்தடங்கடலுந்துசாயக்காடே.

வேதநாவினர்வெண்பளிங்கின்குழைக்காத,
ரேர்தநஞ்சணிகண்டருகந்துளுறகோயின்
மரத்தர்வண்டுதன்காதல்வண்டாடியபுன்னைத்
தரிதுகளைடுபாழின்மறைந்துடுசாயக்காடே.

(எ)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் தேவாரம்.

இருக்குநீள்வரைபற்றியடர்த்தன்மெடுத்த
வரக்கனாகநெரித்தருள்செய்தவன்கோயின்
மருக்குலாவியமல்லிகைசண்டகம்வண்பூந்
தருக்குலாவியதன்பொழிநீசொய்க்காடே. (௮)

மாலினோடயன்காண்டற்கரியவர்வாபந்த
வேலையார்விடமுண்டவர்மேவியகோயில்
சேலினேர்விழியார்மயிலாலச்செருந்தி
காலையேகனகீம்மலர்இன்றசாய்க்காடே. (௯)

ஊத்தைவாய்ச்சமண்கையர்கன்சாக்கியர்க்கென்று
மாத்மமாகவறிவரிதரயவன்கோயில்
வாய்த்தமாளிகைசூழ்தரூவண்புகார்மாடே.
பூத்தவாவின்கூழ்ந்துபொலிந்தசாய்க்காடே. (௧௦)

ஏனையோர்புகழ்ந்தேத்தியவெந்தைசாய்க்காட்டை
ஞானசம்பந்தன்காழியர்கோணவில்பத்து
மூணமின்றியுரைசெயவல்லவர்தாம்போய்
வானநாடினிதாள்வரிம்மாநிலத்தோரே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ப. ௩—கீதாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மண்புகார்வான்புகுவர்மனமினையார்பசியாலுங்
கண்புகார்பினியநியார்கற்றூருங்கேட்டாரும்
விண்புகாரெனவேண்டாவெண்மாடநெடுவீதித்
தண்புகார்ச்சாய்க்காட்டெந்தலைவன்றூள்சார்ந்தாரே. (௧)

போய்க்காடேமறைந்துறைதல்புரிந்தானும்பூம்புகார்ச்
சாய்க்காடேபதியாகவுடையானும்விடையானும்
வாய்க்காடுமுதுமரமேயிடமாகவந்தடைந்த
பேய்க்காடல்புரிந்தானும்பெரியோர்கள்பெருமானே. (௨)

நீநாளுநன்னெஞ்சேநினைகண்டாயாரறிவார்
சாநாளும்வாழ்நாளுஞ்சாய்க்காட்டெம்பெருமாற்கே
பூநாளுந்தலைசமப்ப்புகழ்நாமஞ்செவிகேட்ப
நடாளுநவின்மேத்தப்பெறலாமேநல்வினையே. (௩)

கட்டலர்த்தமலர்நூவிக்கைதொழுமின்பொன்னியன்ற
தட்டலர்த்தபூஞ்செருந்திகேரீங்கமருந்தாழ்பொழில்வாய்
மொட்டலர்த்ததடந்தாழைமுருகுயிர்க்குங்காவிசிப்தும்
புட்டினத்துச்சாய்க்காட்டெம்பரமேட்டிபர்தமே. (௪)

திருநாவுக்கரசுநாயனார் திருநேரிசை

௩

[ப்

கோங்கன்னருவிமுலையாங்கொழும்பிணத்தோட்கொடியிடையை
பாங்கென்னவைத்துகந்தான்படர்சடைமேற்பான்மதியந்
தீங்கினுன்பூம்புகார்ச்சாய்க்காட்டான்ருணிழந்தி
மோங்கினுரோங்கினுரெனவுரைக்குமுலகமே. (௩)

சாந்தாகீற்றணிந்தான்சாய்க்காட்டானகாமனைமுன்
நீந்தாகமெரிகொளுவச்செற்றுக்கந்தான்நிருமுடிமே
லோய்ந்தாரமதிசூடியொளிதிகழுமலைமகடோ
டோய்ந்தாகம்பாகமாவுடையானும்விடையானே. (௪)

மங்குரோய்மணிமாடமதிவழுநெலீதிச்
சங்கெலாங்கரைபொருதுதிரைபுலம்பஞ்சாய்க்காட்டான்
கொங்குலாவிரிண்டனிசைபாடுமலர்க்கொன்றைத்
தொங்கலானடியார்க்குச்சவர்க்கங்கள்பொருளலவே. (௫)

தொடலரியெசாருகணையாற்புரமுன்றுமெரியுண்ணப்
படவரவதெழிலாரம்பூண்டான்பண்டரக்கணையந்
தடவரையாற்றடவரைத்தோளுந்நிணைச்சாய்க்காட்டை
யிடவகையாவைவோமென்றெண்ணுவார்க்கிடரிலையே. (௬)

வையந்தேற்றானுமலருறைபுநான்முகனு
மையன்மாரிருவர்க்குமளப்பரிதாலவன்பெருமை
தையலார்பாட்டோவாச்சாய்க்காட்டெம்பெருமானைத்
தெய்வமாப்பெணுதார்தெளிவுடைமைதேரோமே. (௭)

குறங்காட்டுநொல்வீரற்கோவணத்துக்கோலோவிப்போ
யறங்காட்டுஞ்சமணருஞ்சாக்கியருமலர்தூற்றுந்
திறங்காட்டல்கொாதெதெளிவுடையீர்சென்றடைமின்
புறங்காட்டிலடலாண்பூம்புகார்ச்சாய்க்காடே. (௧௦)

நொம்பைந்துபுடைத்தொல்குதுபுரஞ்சேர்மெல்லடியா
ரம்பந்தும்வரிக்கழலுமரவஞ்செய்ப்புங்காழிச்
சம்பந்தன்மழிப்புகர்ந்தசாய்க்காட்டுப்பத்தினைபு
மெம்பந்தமெனக்கருதியெத்துவார்க்கிடர்கெடுமே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்—திருநேரிசை. பண்—கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தோடுலாமலர்கவேத்தொழுதெழுமார்க்கண்டேயன
வடுகொளணுகிறென்றுமெய்கொள்வான்வந்தகாலன்
பூடுதொன்செல்லவஞ்சிப்பாதமேசரணமென்னச்
சாடினூர்காலன்மாணச்சாய்க்காடுமேவினாரே. (௧)

திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரம்.

வடங்கெழுமலைம்தாகவானவரசுரரோடு
கடைந்திடவெழுந்தநஞ்சங்கண்டிபல்தேவரஞ்சி
யடைந்துநஞ்சரணமென்னவருள்பெரிதுடையராசித்
தடங்கடனஞ்சமுண்டார்சாயக்காடுமேவினாரே. (௨)

அரணிலாவெளியநாவலருநிழலாகவீசன்
வரணியலாகித்தன்வாய்நூலினுற்பந்தர்செய்ய
முண்ணலாச்சிலந்திதன்னைமுடியுடைமன்னாக்கித்
தரணிதானுளவைத்தார்சாயக்காடுமேவினாரே. (௩)

அரும்பெருஞ்சிலைக்கைவேடனாய்விற்ற்பார்த்தற்கன்று
வுரம்பெரிதுடைமைகாட்டியொள்ளமர்செய்துபீண்டே
வரம்பெரிதுடையனாக்கிவாளமர்முகத்தின்மன்னு
சரம்பொலிதூணியீந்தார்சாயக்காடுமேவினாரே. (௪)

இந்திரன்பிரமணங்கியெண்வகைவசக்களோடு
மந்திரமறையதோதிவானவர்வணங்கிவாழ்த்தத்
தந்திரமறியாதக்கண்வேள்வியைத்தசுரத்தொன்று
சந்திரந்தருள்செய்தாருஞ்சாயக்காடுமேவினாரே. (௫)

ஆமலிபாலுடையமுமாட்டியர்ச்சனைகள்செய்து
பூமலிகொன்றைகுட்டப்பெருந்தன்றைதானைக்
கூர்மழவொன்றாலோச்சக்குளிர்சைக்கொன்றைமலைத்
தாமதற்சண்டிக்கீந்தார்சாயக்காடுமேவினாரே. (௬)

மைபமுமணத்தரையநீர்தன்வரங்கன்வேண்ட
வையமிலமரரேத்தவாயிரமுகமதாகி
வையகநெளியப்பாய்வான்வந்திழிகங்கையென்னுந்
தையலைச்சடையிலேற்றார்சாயக்காடுமேவினாரே. (௭)

ருவப்பெருந்தடக்கைவேடன்கொடுஞ்சிலையிறைச்சிப்பாரத்
துவர்ப்பெருஞ்செருப்பானைக்கித்தூயவாய்க்கலசமாட்ட
வுவப்பெருங்குருதிகோரவொருகணையிடந்தங்கப்பத்
தவப்பெருந்தேவுசெய்தார்சாயக்காடுமேவினாரே. (௮)

நக்திலாமலர்பன் னூறுகொண்டுகன்னூனத்தோடு
மிக்கபூசனைகள்செய்வான்மென்மலரொன்றுகாண
தொக்குமென்மலர்க்கணென்றங்கொருகணையிடந்தழப்ப
சுத்தகரங்கொடுப்பார்போலுஞ்சாயக்காடுமேவினாரே. (௯)

தீருநாவுக்கரசுநாயனார் திருத்தாண்டகம்.

(௫)

புயங்களைஞ்ஞான்கும்பத்துமாயகொண்டர்க்கனெடிச்
சிவன்றிருமலையைப்பேர்க்கத்திருமலர்க்குழவியஞ்ச
வீயன்பெறவெய்திவீழுவிரல்சிறி தூன்றிமீண்டே

சயம்பெறநாமமீந்தார்ச்சாய்க்காடுமேவினாரே.

(௧0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வானத்தினாமதியும் பாம்புந்தன்னில் வளர்சடைமேலாதரிப்ப வைத்
தார்போலும், தேனைத்தினாத்துண்டு வண்டுபாடிந் தில்லைநடமாடிந் தேவர்
போலும், ஞானத்தினெண்கடராய் நின்றார்போலும் நன்மையுந்தீமையுமாளு
ர்போலும், தேனெத்தடியாரக் கினியார்போலும் திருச்சாய்க்காட்டினிது
றையுஞ் செல்வர்தாமே.

(௧)

விண்ணோர்பரவ நஞ்சுண்டார்போலும் வியன்றுருத்தி வேள்விக்ருடி
யார்போலும், மண்ணுமலையுறையு மண்ணல்போலும் மதியரையமங்கையமர்ந்
தார்போலும், பண்ணுக்களிவண்டு பாடியாடும் பராய்த்துறையுண் மையப
ரமர்போலும், திண்ணுப்புகார் முத்தலைக்குந் தெண்ணீர்த் திருச்சாய்க்காட்
டினிதுறையுஞ் செல்வர்தாமே.

(௨)

கானிரியவேழமுரித்தார்போலும் காவிரிப்பூம்பட்டினத் துள்ளார்போ
லும், வானிரியவருபுரமூன்றெரித்தார்போலும் வடகயிலைமலையுதம்மிரு
க்கைபோலும், மூனிரியத் தலைகலன வுடையார்போலும் முயர்தோணிப்புரத்து
றையுமொருவார்போலும், தேனிரியமீன்பாயுந்தெண்ணீர்ப்பொய்கைத்திரு
ச்சாய்க்காட்டினிதுறையுஞ் செல்வர்தாமே.

(௩)

ஊனுற்றவெண்டலைசேர்கையார்போலும் மூழிபலகண்டிருந்தார்போலும்
மாணுற்றகரநலமொன்றுடையார்போலும் மறைக்காட்டுக்கோடி மகிழ்ந்தார்
போலும், காணுற்றவாடலமர்ந்தார்போலும் காமனையுங்கண்ணமுலாட்காய்
ந்தார்போலும், தேனுற்றசோலைதிகழ்ந்து தோன்றும் திருச்சாய்க்காட்டினி
துறையுஞ்செல்வர்தாமே.

(௪)

கார்மல்குகொன்றையுந்தாரார்போலும் காலனையுமொருதையாற்கண்
டார்போலும், பார்மல்கியெத்தப் படுவார்போலும் பருப்பதத்தேயல்லாழிநி
ன்றார்போலும், மூர்மல்குமிச்சைக்குமுன்றார்போலும் மோத்துடொருநாளுந்
கார்போலும், சீர்மல்குபாடலுக்கார்போலும் திருச்சாய்க்காட்டினிதுறை
யுஞ்செல்வர்தாமே.

(௫)

மாணியப்பினந்துகந்தமாலுஞ் செய்யமலரவனுந்தாமோய்நின்றார்போ
லும், மூவாதமேனி முதல்வார்போலும் முதுகுன்ற மூதாருடையார் போலும்

திருநாவுக்கரசுநாயனார் திருத்தாண்டகம்.

'காவரீயமுனிதன்மேல்'வந்தகடற்றைக் குறைகழலாலன் தருமைத்தார்போ
யன், தேவாதிதேவர்த் தரியார்போலுந் திருச்சாய்க்காட் டினிதுறையுஞ்
)செல்வர்தாமே. (௬)

கடுவெளியோ டோரைந்துமாணர்போலுங் காரோணத்தென்றுமீருப்
பார்போலு, மிடிருரல்வாய்ப்பூதப்படையார்போலு மேகம்பமேவியிருந்தா
போலும், படியொருவூரில்லாப் படியார்போலும் பாண்டிக்கொடுமுடியுந்
ம்மூர்போலுஞ், செடிபடுகோயடியானாதீர்ப்பார்போலுந் திருச்சாய்க்கா
ட்டினிதுறையுஞ் செல்வர்தாமே. (௭)

விலையிலாவாரஞ்சேர் மார்பர்போலும் வெண்ணீ றுமெய்க்கணிந்தவிதிர்,
நார்போலு, மலையினர்மங்கைமணுளர்போலு மாற்பேறுகாப்பாய் மகிழ்ந்தார்
'பாலுந், தொலைவிலார்புரமூய் துந் தொலைத்தார்போலுஞ் சோற்றுத்து
றதுருத்தியுள்ளார்போலுந், சிலையினர்செங்கணரவர்போலுந் திருச்சாய்
காட்டினிதுறையுஞ் செல்வர்தாமே. (௮)

அல்லலடியார்த் கறுப்பார்போலு மமருலகந்தம் மடைந்தார்த்தாட்சி
'பாலு, கல்லமுநல்லூரு மேயார்போலு கன்னாறு நானும்பிரியார் போலு
மல்லுமுறைகைகையான்பாகர்போலுமுன்னமேதோன்றிமுறைத்தார்போலுந்
ல்லுநடமாடுந் தேவர்போலுந் திருச்சாய்க்காட்டினிதுறையுஞ் செல்வர்த
ாமே. (௯)

உறுப்புடையவிராவணன் பொன்மலையைக் கையாலுக்கஞ்செய்தெடு
ந்தலுமேயுமையாளஞ்சு, நிறைப்பெருந்தோளிருபதும் பொன்முடிகன்பத்
தநிலஞ்சேரவிரல்வைத்த நிமலர்போலும், 'பிறைப்பிளவுசடைக்கணிந்தபெ
மான்போலும் பெண்ணணுருவாகிநின்றார்போலுந், சிறப்புடையவடியார்
ட்டினியார்போலுந் திருச்சாய்க்காட்டினிதுறையுஞ்செல்வர்தாமே. (10)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பதிகம்—(௪)

முற்றிற்று.

கணபதி துணை.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சாயாவன புராணம்.

பாயிரம்.

கணபதி - துதி.

இலஞ்செஞ்சடைச்சூதரியம்பிய
கலைநிறைந்தசாயாவனக்காதையை
யலகலன்பொடறைந்திடவைங்கரன்
மலரடித்துணைவாழ்த்திவணங்குவாம்.

சாயாவனநாதர்.

சீர்பூத்தவெண்ணிலவைத் திரைபூத்த வரந்தியைச் செந்தே
லூற்று, மார்பூத்த மலர்தனைக் கடுக்கையினைச் செஞ்சடிவந்தணி
யுங்கோவைக், கார்பூத்தமேனியனு மறைபூத்த நா வினலுங்காணு
தோங்கு, மேற்பூத்தசின்மயச்சாயாவனத்தெம்மிறையவனை யிறை
ஞ்சல்செய்வாம். (க)

கூவேன்றகோதையம்மை.

தேவர்கண்மன்னிவாழுஞ்செம்பொனாடாளுஞ்சீர்சால்
நாவினுக்கரசன்கோட்டந் தூக்கியகாலந்தன்னிற்
சேவொன்றுமீசர்சாய்க்காட்டிழைவர்க்கென்றங்கோவென்று
கூவேன்றகோதையார்தங்குளிர்மலர்ச்சரணம்போற்றி. (உ)

விநாயகர்.

பனிப்பிள்ளைமதிதுதற்கூவேன்றபைந்தொடிபயந்த
தனிப்பிள்ளைகரடமார் குஞ்சரப்பிள்ளைபவனச்செங்கா
லனப்பிள்ளைபூர்திநாஹுமடியிணைபணியுஞ்சாயா
வனப்பிள்ளைபாதமானமலரிணைசென்னிவைப்பாம். (ங)

கூப்பிரமணியர்.

சூரணூரங்கீரவுஞ்சங்கிழிபடவைவேல்வாங்கீச்சரர்கடம்மை
வீரமுடன்சிறைகிடுத்து வாசவன்விண்ணொருலகின் செயற்பீயோ

டைப், பேரயிராவதத்துலவச்செய்தெய்வயானைவள்ளிபெருமா
 னீலப், பாரமயிலேறிவரு மொருகுமரானிரு சரணம்பணிதல்செ
 ய்வாம். (ச)

நாமகள்.

செங்கரத்திற்சுவடிச்சிறப்பினள்
 கொங்கைமுத்துவடம்புணைகோதையள்
 பங்கயத்தனன்னாவுறைபான்மொழி
 மங்கைவாணிமலர்ப்பதம்போற்றுவாம். (ரு)

திருநந்திதேவர் அறுபத்துமூவர்.

வேத்திரஞ்செங்கயிற்றாங்கி வெண்பிகிறையா னுறைகயிலை
 துவாயில், காத்திருக்குநர்நீசரடியிணைகள் போற்றி மிகக்கனிந்த
 ஞானம், பூத்தவறிவினராகிப்பத்தியினுல்லழிபட்டுப்பெரூல்லாத்
 தோற்ற, மாற்றிமுத்திபெறுமந்த வறுபத்துமூவர் பதம் வணக்க
 ன்செய்வாம். (சு)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

திரையேறுங்கடல்புரையு மமணர்குழாங்கமுவேறத்தென்ன
 ர்வெற்றி, வரையேறவடியருள மகிழ்வேறவேடாற்றின்மருவியே
 ற, நரையேறுமானேறு மரனுமையா டிருமுலைப்பா னுவினேறு,
 வுரையேறும் பதிகமருள்கவுணியர்கோன்பா தமலருளத்தில்வைப்
 பாம். (எ)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

இருமருங்குந் திரைத்தரள முடுக்களென வேவிளங்கியிலங்க
 மாரீர்ப், பொருகடலின் முகடதனிற்சிலைமிதப்பபுணையெனவே
 புரிந்துபற்றி, விரிகடலைக்கடந்தாண வேதநெறிசைவநெறிவிள
 க்கினுணை, யருள்பரவுந்திருவாமூராளிறையையனவர தமகத்து
 ள்வைப்பாம். (அ)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

வெங்கராமதலைதரத்திருப்பதிகம்புணைந்தாலைவிளங்குவென்
 றும், பொங்கராவணிந்தாணை வழக்கேற்றியுரைத்தாணப்புனிதச்சா
 ந்தா, லங்கராகம்புணைந்தேபரவையுடன் சங்கியையணைந்தகோ
 ளைத், துங்கராமமரர்தொழுந்தம்பிரான் றோழியார்தொழுதல்
 செய்வாம். (க)

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

தென்னவற்குமர் திரியாய் மெஞ்ஞான வுண்மையெலாந்தெரி
யவென்று, மன்னுபெருந்துறைக்குருந்தரிழற்கிழவனுபதேசமா
ர்க்கங்கேட்டுத், தன்னுமெழிற் புலியூரிற்கோவைவாசகமுரைத்
துத்துகள்சேர்புத்தன், றன்னைமுனம் வா தில்வென்ற வா தலூர் த்
நாபதர் தாடலைமேற்கொள்வாம். (க0)

உருத்திரகணத்தவர் முதலியோர்.

பந்தபாசந்தவிர்க்கு முருத்திரபல்கணத்தவர்தாள் பணிந்து
போற்றி, யெந்தைசைவநிலை நிறுத்துமெய்கண்டா ரிணையடிகளி
றைஞ்சிப்போற்றி, கந்துகத்தின்மீதேழிக் கயிலைபுகுஞ் சேரர்பிரா
ன்கழற்றாள்போற்றி, தந்தையிரு தாடடிந்தசண்டசர்புண்டரிக
ச்சுரணம்போற்றி. (கக)

இயற்பகையார்துதி.

கயற்பகைக்கண்ணியாரைக்கைதவப்பனவராய
மயற்பகைச்சிவனார்க்கீந் துமறித்தெதிர்சுற்றத்தோரைப்
புயற்பகைக்கரவாள் கொண்டுபொரு தழித்தரன்றாள்புர்க்
வியற்பகைமுனிவர்பொற்றாளிறைஞ்சிவல்வினைகடர்ப்பாம் (கஉ)

கற்பினுக்கரசியார்துதி

வெற்பினுக்கரசிபொற்றோள் விழைமதிவேணிப்பெம்மான்
பொற்பினுக்கரசியா தும்பொன்னினை த்தருதியென்ன
வற்பினுக்கரசிபோவென்றியற்பகையளிக்கப்போந்த
கற்பினுக்கரசிபொற்றாள் கைதொழு திறைஞ்சல்செய்வாம். (கங)

பட்டினத்துச்சுவாமிகள்.

அளகையர்கோன்செல்வநிகர் தமதுசெல்வங்கனவெனவேய
கத்திலுன்னிப், பளகறுக்கு மெஞ்ஞானத்தாற்றற்றந்து திருவி
சைப்பாப்பகர்துறஞ்சங், களமருவுமாருரர்மும்மணிக்கோவையு
மருளிக்கவின் பெற்றோங்கும், வளமிசுந்தபூம்புகார்ப்பட்டினத்து
ப்பிள்ளைபதம்வழுத்துவாமே. (கச)

அகத்தியமுனிவர்.

வார்தாவிடில்வலைமாய்த்துவிந்தமலையினதுவலியடக்கி, யாதாடி
த்தமிழ்க்கதிருலக மெலாமொளிபரப்பி யருள்மீசுந்நீது; தா

தாருநறுமலர்ச் சந்தனப் பொதிகைத்தடவடையிற்றுனுறைந்தேத்,
நாதாந்தமுணர்கும்பமுனிவனடிதொழுதிதனைநவிலுவேனே. ()

கஞ்சனூர்ச்சிதம்பரதேசீகர்.

செந்திருவாழ்கஞ்சனூர் தன்னில்வாழ்ந்திருமறையோர்குல
த்துதித்துச்சேரும்பாச, பந்தவினையகற்றியருட்பார்வைபார்த்
துப்பகர்ஞானமந்திரத்தையுபதேசித்தே, யந்தமுத்திரெறிகாட்
டியென்னையானும்ந்தணனாராகமத்தின்வழியேநிற்போம், சிநநு
ரத்தையுரித்தபிரானடியைப்போற்றுஞ்சிதம்பரதேசிகர்திருத்தா
ள்சென்னிசேர்ப்பாம். (கௌ)

* தருயைச்சிவஞானதேசிகர்.

மருவளருமிதழியந்தார்வேணிதனில்வணந்தானைமனத்திலு
ன்னுங், கருணைபொழிமுகத்தானைக் கண்டுகையையனிந்தானைக்
காட்சியானை, யிருவினையைத்தடிந்தன்பர்க்கெழின்ஞான்வுபதே
சமியற்றுவானைத், திருவளருந்தருமபுரச் சிவஞானதேசிகனைச்சி
ந்தைசெய்வாம். (கௌ)

வாழ்த்து.

கடவுளருமறையவருங்கருதுசிவாகமத்தினரும்
விடமணிந்தானடியவருமேன்மேலும்எளங்குககிப்
படிபுரக்குமன்னவரும்புகங்குடியுந்தழைத்தோங்கு
நெடியமுகின்மழைபொழிகநீதிநெறியிலவுகவே. (கௌ)

சிறந்தருள்சாயாவனத்தர்திருமேனிதனைத்தீண்டு
நிறைந்தமறையோர்குலமுநீணகருந்தழைத்தோங்கு
ஊறந்தருளம்பலவாணமுனிதொகுத்ததிருப்பணியுந்
திறந்தருமெய்த்தானிகருஞ்செல்வமுடன்றழைத்தோங்கு. (கௌ)

சிறப்புப்பாயிரம்.

புண்ணியமோர்வடிவானேன்றண்டரவளநாடன்புகலுங்கீர்த்தி
நண்ணுமெழிற்பாகையினானுலகானும்ராமலிங்கராயன்மிக்க
வண்ணலசாயாவனத்தர்தலமகிமைதமிழ்க்கவியாலறை யென்றோத
டுவண்ணருஞ்சீர்க்காரூரண்கவிராசநாயகன்றூனிப்பிணைல்.

அவையடக்கம்.

செந்தமிழ்தூற்புலவர் பலர்யாப்புத்தோலுஞ்சிறப்பின்மைத
னைநாடித்தியங்காவண்ணு முந்தவுரைத்திடெழுத்துமசையுஞ்

சீருமுதன்மைபெறுபந்த மடி.தொடையின் குற்றம், வந்தவகையு
 ளிசெய்ய வெதுகைமோனை வழக்கள்பொருணலயிலதாய்வைத்த
 ளுனு, மீந்தவகைக்குற்றமெலாமெளிதிற் காணவில்லக்கியமாவதற்
 கிதனை யியம்புகேனே. (2க)

கறைபணிமிடற்றர்சாய்க்காட்டினற்கதை
 யறிவிவேனமிழ்துநேர்தமிழின்யாக்குதல்
 பொறிதிரைமுழக்கறாத் தேனின்வாரியோடி
 பொறிவரிவண்டுணப்புக்கதாமரோ. (2உ)

மாடமரிகையுரங்குவளர்கிராரொருங்குகடி
 நீடியதரையிற்கீற்றபதியர்நிந்திப்பாரோ
 பிடுநூலுணர்ந்திடாதபேகையேன்பேசுபுன்சொற்
 நேடியேபொருளாராய்நதுதெரிந்தவர்முனிந்திடாரே.(2ங)
 முகில்சொரிந்திடுநீர்யாவர்முன்நிலிற்றுநுற்றாலும்
 பகரதிசேரின்முத்திபலித்திடுநீர்த்தமாகும்
 வகையறியாதவென்சொன்மருவுநூறுநுந்தேர்ந்த
 மிருதமிழ்ப்புலவர்பாலிற்சென்றிடினமிக்கதாமே. (2ச)

மருவுயர் பூவினாற்போல்வளர்கவைப்பா லுணர்போற்
 பொருளறியாதவென்றன்புன்சொலும்புகலின்முன்னாட்
 கருதலர்புரமுன்றெய்தகடவுள்சாயாவனேசர்
 சரிதமேவுறலாலானரோர் தள்ளிடார் தழுவுவாரே. (2ரு)

நூல்வரலாறு .

செப்பரியவிரொன்பான் புராணந்தன்னிற் நிகழ்கந்தபுரா
 ணத்திற்சிறப்பாயோங்கு, மொப்பிலாச்சங்கிதை கண்மூவிராண்டி
 லுயர்வுமிசுசங்கரசங்கிதையிலோது, மிப்பதியின்சிறப்பையெலர்
 மிங்குளோர்களியப்புகவின்றமிழ்க்கவியாலென்னமானு, மப்பெ
 ரியோர்மொழி சிரமேற்கொண்டசொயாவடவியர் தாணினைந்துறுதி
 யடைவமென்னு. (2சூ)

சீப்பெறுசாயாவனத் தினிலக்கணமு நகர்ச்சிறப்புஞ்சிவனார்
 மேவும், பேர்பெறுபீடிகை மகவான்வைத்தீதும் பூசித்தனும்பின்
 பெயர்ச்சுமாமறுங், கூர்பெறுநான்மருப்பிபதீர்த்தமுந்திருநாட்சிற
 ப்புமியற்பக்கையுர்கொண்ட, வேர்பெறுநற்றிருத்தொண்டுஞ் சிங்
 கமுக்கதீர்த்தமுமாயிசைக்கலுற்றேன். ()

சாயாவனசநுக்கம்

பொன்னொருமாலயனும் வாசவனும் புராந்தகன் பொற்பாதம் பூணு, மின்னொஞ்செஞ்சடில முனிவரருமனுதினமும் விரும்பிப் போற்றத், தென்னொரும் பொன்னிநதி வடபாலிலெந்நாளுஞ் சிறந்துவாமும், பன்னொகபூடனர் சாயாவனத்தின்பெருமைதனைப்பகரலுற்றேன். (க)

வேறு.

தெண்டிரைவெண்டரளங்கள் கொழித்திடு கோமதிநதியின் செழுந்தீரத்தின், மண்டுவிரைச்சந்துசெறிவனஞ் சூழும்மரியுங்கரியுண்பு, கொண்டுமருவிடமெந்தனான்று மகந்திகழமிடங்கோதிலாத, வண்டொடுமுனிவர் பயிலிடமாகுரைமிசாரணிபந, தன்னில். (உ)

பாசடைகணெருங்குவன்னித் தருநிழற்கீழ்ச்சவுனகரும்பரத்தைநாடுங், காசிபரும்வதிட்டொடு வியாசர்புலத்தியர் பிருகுகபிலர்பந்த, பாசவினைதனைபகற்றுங்கோதமர் நாரதர்மரிசிபகர்வான்மீகர், மாசகலுமனைவியரோடியாகசாலையுஞ்சமைத்துமகிழ்ந்துசார்த்தார். (ஈ)

அந்தமுனிவரர்வேள்வியனைத்துமுடித்துவகையுடனமர்ந்தபின்னர், வந்தருளுஞ்சூதரையோராசனத்திலிருத்திமிகமகிழ்ச்சிகூர்ந்தே, கந்தமலர்க்கழலிணையைப்போற்றியருக்கியங் கொடுத்துக்கருணைமிக்கீர், சந்ததமும் யாங்களுய்யச்சகலபுராணங்களுமுன்சாற்றினீரால். (ஊ)

அளவைதனக்கெட்டாத மறைவகுத்த மாமுனிவனன்பினாலே யுளமகிழவுமக்குரைத்தவறுமுன்றுபுராணத்து ஞாயர்காந்தத்தில் வளமுறவேயுரைத்தருளுஞ்சங்கரசங்கிகையதனின்வையமாதின் பளகின்மதிமுகச்சாயாவனமகிமைவிரித்தின்னும்பகர்கவென்றார், எனறவருந்தவரைமிகமுகநோக்கிச்சூதமுனியினிதுகேண்மி[லின்னன்றி தருமத்தலத்தின்பெருமையொருகாற்கேட்பினுயாற்றசொல்லுன்றுபவக்கடல்கவறுமட்டமாசித்தியொடுசுகம்வந்தெய்தும் லென்றி தருசாலோகமுதனன்குபதவிகளுமேவுந்தானே. (ஐ)

அடுக்குமெழிற்காமியற்குக்காமியமுந் தருமத்தைப்பன்பினுலே, ஞொடுக்கவெனவிரும்பினர்க்குப் புண்ணியமுநித்தியத்தைத்

தொடங்கினோர்க்குக், கொடுக்குமிக நித்தியமும் வீட்டுநெறி
விரும்பினார்க்குக் கொடுக்கும் வீடும், கடுக்கையணிவேணியர்சா
யாவனத்தின் பெருமையெவர்கழறவல்லார். (௭)

சந்தனஞ்சேர்புயவளவனரசரிமை செலுத்திடலாற்றழைத்
தகொண்மூ, வந்துவந்துதிங்கடொறு மும்மாரிபொழிந்திடவே
வளம்பெற்றேறங்கிச், செந்தமிழ் நன்மனைகடொறு முழங்குமெ
ழிற்சேராண்டிற்சிறப்புநல்கும், நந்துலவுங்காவிர்க்குவடபாவி
லெழுவனங்கணண்னுமாதோ. (௮)

பதங்கனொளிவிடுமுலகின் முந்துவனம் பவனமெறி செவிக
னூல்வாய், நிதங்கமழு மதக்கரடக்கிம்புரிக்கோட்டணி புழைக்
கைநீள்வெள்ளாணை, சதங்கமணி கலகலெனவந்திறையுப்பு
சித்துத்தனிவீடெய்து, * மதங்கவனமா மதனைத்தரிசித்தோர்பவ
க்குறும்பைமாற்றுவாரே. (௯)

நீலநிறப்பசுந்தோகை மயிற்சாயப்புயற்குந்த நிகழ்வேற்பார்
வைக், கோலவரிவளைக்கைதிகழ்கும்பமுலையுமைபாகர் கொண்ட
ன்மேளி, வேலைதனிற்றுயினெடியோனனலூர்தி தேடரியவிமலர்
மேவுந், தாலவனமொன்றுளதங்கதைத்துதிப்போர் மும்மலமுந்
தவிர்குவாரே. (௧0)

பிறையணியுஞ்சடைமுடியார் மழவேற்றார் வெண்பொடியார்
பிறங்குமாலக், கறையணியுமணிமிடற்றார் உமையிடத்தார் கூற்று
தைத்தார் கடிசேர்கொன்றை, நிறையலங்கன் மார்க்கத்தார்சிவ
லோகநாயகராநிமலர்மேவு, நறைவளர்பூம்புன்கவன மொன்றுள
துதருமமெலாநல்குந்தானே. (௧௧)

ஆதிசிதம்பரம் ஞானவனங்காலாஞ்சரம்வெள்ளையனத்தோ
ன்போற்று, நீதிவனநல்லவனம்பாலிக்குந்தருமவனநிகமவேள்வி,
மாதவர்ணெருங்குவனஞ்சீதவனப்பொன்னி யிருமருங்குஞ்சு
முஞ், சோதியுறைசுவேதவனமொன்றனைத்துதிக்கமுத்திசொ
ல்லுங்காலே. (௧௨)

விற்பொலியுது தன்மதர்க்கண் வெண்ணகைச்செந்துவரிதழ்
வாய்விரமென்கூந்தற், பொற்புடையா னிடப்பாகர்க்குதவுமாசு
திப்புக்கவான்னொலிந்தபோதிற், பற்பலமாமலர்ச்சோலையிடத்

* மாதங்க வனமென்பது மதங்கவனமென்றயிற்று=இத்தலம் பெருக்
தோட்டமெனவழங்கும்,

*தின்முகிலெனமஞ்சைபரந்துலாவுந், தற்பரனூர்மகிழவனந்தொ
முவார்கள்பரசதியைச்சார்வாரன்றே, (க௩)

நிரைநிரையாயிரதமெனநடந்துவருமரக்கலத்தைநீரிற்பாய்ந்து
வரையெறியுஞ்சண்முகத்தோனயில்போலவேவிளங்குமகரமச்சங்
கரைசெறியவேதகர்த்துவிளையாடவொலிபொங்கிக்கதறுமாழி
திரையெறியுமுல்லைவனந்தெரிசித்தோர்பரிசுத்தச்செல்வராவார்.

மடலவழிசெங்கமலமலிபொன்னிரதிபாய்ந்திடலானமகனூழ
தான்மிக், குடையநீரலைநிறைந்துவரைநிரைகள்போல வுயர்ந்தோ
டித்துள்ளிச், சுடருநவமணிகண்மிகக்கொழித்திமொர்கலிபதன்
ன்றுலங்குநீரத், தடமதிற்சாயாவனத்தைத் தெரிசித்தார் முத
திநெறிதனைச்சேர்வாரே, (க௪)

இந்தவனமேழினுள்ளுஞ்சிறந்ததுசாயாவனமாயிதற்காமுமல்ல
நந்துமிழ்காவிடுதென்பாற்பல்லவனிச்சரங்கிழக்கினுந் தென்மேற்
கந்தமில்சீர்வலம்புரமா மேற்றிசையிற் கடைமுடியெயருள்மெய்
ஞ்ஞானச், சுந்தரஞ்சேர்கவேதவனம் வடமேற்குதாத்தோன்றித்
துலங்காநிற்கும். (க௫)

வேறு.

திருக்கடலூர்க்கீசானத்திசையிலென்றுஞ்சிறந்திருக்குமெழி
ல்பர்வித்திகழுங்கீழ்பான், மருக்கமழ்பூம்பொழில் வேளுர்க்கன
ல்திக்கின்மன்னிவளர்பொன்மேருவயங்கன்மானும், பெருத்தம
லைப்புகலிக்குத்தென்மேல்பாலிற் பிறங்குமுல்லைவனத்திற்குப்பெ
ருகியோங்கி, விரிக்குமலைவாரிதிக்குக்குடபாற்றோன்றி மேவிடுஞ்
சாயாவனமாய் விளங்குமுதூர். (க௬)

சீர்மலியுஞ்சிதம்பரத்திற்கெழில்சேரங்கிதிக்கினில் யோசனை
யிரண்டாய்த்திகழ்ந்துமேவும், பார்புகழுங் குடமூக்கிற் கந்திர
திக்கிற்பகர்த்திடும்யோசனைநான்காய்ப்பரமனூர்க், கேர்மலியுமீ
சான திசையின்முன்று யெழிலாழிக்கரைக்கரை யோசனை மேல்
பாலாய்த், தேருலவும் விதியிந்திரபுரியாயென்றுஞ் சிறந்திசொ
யாலுனமாய்த்திகழுமுதூர். (க௭)

வேறு.

ஐமவளருங் கடற்றுயில்லோன் மலரவனிந்திரன் முதலாம்
வாணுளோருஞ், சைவநெழிமாந்தருஞ்சீர்முனிவரருந்தருமொ

பொருளேயின்பு, மெவ்வயில்விநேச்சாயாவனத்தர்தமக்கெழி
ற்பூசையியாறுகின்றே, ரெவ்வளவுபெரென்பேன்வானுக்கெனொ
ண்ணுமினுமென்னெனாதால். (கக)

சின்மயமாய் நித்தியமாபேங்காரத்துட்பொருளாய்த் திக
முமைந்து, நன்மைபெறு மெழுததுருவாய்க்கோடிசூரியரொளி
யாய்நானும்பாரிற், ரென்மைபெறுமுயிராகனாய் மகிழ்ச்சியது
வேயளித்திந்தோன்றுஞ்சோதி, தன்மபரிபாலனச சாயாவனத்
தையகலாது சார்ந்துவாழும். (உ௦)

புண்ணிபமொர்சீடிவாஞ் சாயாவனத்தைப் பணிகதவாகள்
பூசுந்தொடர், னண்மையுடன் வலம்புரிந்தோர் மலர்விழியாற்
காண்பவர்கள் வசுந்தபெர்க, னண்மையுடனினைநதவர்க ளதி
லெருப்பாப செவனனுன்பமொழிததுநீடு, நின்மைபெறுங்கொ
டுமுறேர வெளவிமால்வரை யதனிற்சேர்நதுவாழ்வார். (உ௧)

புளளிநனிற்செனிக்கமுத்தி நினைக்கமுத்தி யிறக்கமுத்திபுரு
நதகாணப், பனமகற்றி முத்திதருந தலங்கடமையி தற்குவமை
பகாலாநா, தவம்புசாயாவனநதான் பிறநதிடினு மரித்திடினுந
நடதன் னத்தே, யவமறனே நினைநதிடினுங் கண்டிடினு முத்தியி
னையரித்தலாலே. (உ௨)

இந்தவனம்பதி யதனைநினைப்போர்க டொழுவுவார்க ளிதிலி
நத்தோர், வநதுமுனாச்செய்திடு நற்புண்ணியத்தாற்செனிக்கி
டுவோர் மாளுலத்தி, லெநதவருணத்தவர்கனானும்பர னரு
ளாஸின்பமெய்திச், சநநநஞ் சாயாவனத்தார் தாளடையுமுத்தி
நெறிதனிற்சார்வாரே. (உ௩)

இருகடர்கண் முருகனுடன்றழைசெளி மும்மதத்தொரு
கோட்டெழில்சேர்நால்வாய்க், கருநரியதந்திமுசுன் வயிரவனு
கிரன்வகக்கள் கரியசாத்தன், திருவளருமெழுமுனிவர் பரமனு
றை திருக்கோயில் சென்றுசேர்ந்தே, யருமறையாகமப்படியே
சபரிசையசெய்வார்தினமுமன்புகூர்ந்தே. (உ௪)

. இத்திரன்றா னந்கரமமைத்தலினுலிந்திரபுரியெனப்பேரெ
ய்து, முந்தயிரவதமணி சேர்சினகரத்தை வரனுலகின் முறை
யிற்சேர்ப்பான். நந்நமொருநான்கானும் விறலொடுபாதல். வுல

கந்தன்னின்மேவு, மந்தவரவாசினதாயிரம்பணமுடியளவுமகிற்
ந்ததன்றே. (௨௫)

அணிமருப்பாலகழ்ந்திடும்போதனந்தினுயிரம்படத்தினம்
ந்தேயோங்கு, மணிகளினற்சாயைபுனிக் கொருகோடி.கதிருளி
போல்வருதலாலே, கணிதமுயர் மறைக்கழவன் முதலாயவான
வர்கள் கருதிப்போற்றிப், பணிபுரியுமித்தலஞ் சாயாவனமாமெ
னும் பெயரும் படைத்ததன்றே. (௨௬)

உரைக்குமிநதத் தலநாகபுரந்தன்மபுரந்துறக்க முயர்தென்
காசி, நிரைத்தமணிகொழித்து வருபொன்னி நகர்பொன்னகரநீ
ள்சவர்க்க, நரைக்கும்விடையூர்தி யுறைதெய்வநாயகபுரநன்ன
கர்புகாரார், தரைக்குருயர்ந்திடுமயிராவத புரியாமெனும் பெய
ருந்தரிக்குமாதோ. (௨௭)

மண்டியலைமோதிவரு காவேரிசங்கமத்தின்வயங்குநாவாய்
கொண்டுவருமாணிக்கமுதலானவமணிகள் குலவிச்சேர [முந்
வெண்டருஞ்சீர்வணிகர்குலப்பட்டினத்துப் பிள்ளையாரிருந்துவா
தண்டமிழ்சேர் தண்புகார்சாய்க் காடாமெனும் பெயருநதரிக்கு
மன்றே. (௨௮)

அகிலதலங்களுக்கெல்லாமர சாமித்தலமயிராவதப்பேர்தீர்
த்தஞ், சகலதீர்த்தங்களுக்கு நாயகமித்தலத்திலங்குமிநதிரமூர்
த்தி, நிகமசிவாகமம்புகழுமிலிங்கமூர்த்திகட் கிறையாய்நிலவி
யோங்குந், தகைமைபெறுமிவற்றினுயர் விவ்வனவென் றெவரா
லுஞ்சாற்றொணுகி, (௨௯)

வேறு.

இத்தலமான்மியத்தை யெழுதினோர் படித்தோர் கேட்டோர்
ரித்தமுஞ்சாற்றினோர்க ணீணிலத்தறிவான்மிக்க
புத்திரரணைகர் கல்விபொருள்புவிவாழ்நாள் பெற்றே
யுத்தமனாகாமெய்தி யும்பர்நாடாள்வர்மன்றே. (௩௦)

வேறு.

தீர்த்தமாயிராவதச்செழும்புனலொருகா
லார்த்துமூழ்கியே யிரணியந்தரணி நல்லணிகள்
சீர்த்திடுங்கலை செழியபாற்பக சிவச்சிதமகீர்
கூர்த்தவேதியர்க் களிப்பவர் கயிலைசேர்குவரால். (௩௧)

வேறு.

இப்படி யென்றே சூதரியம்புதலுமுனிவர்களிசைந்துபோற்றிச், செப்பரிய நன்னகரின் வளங்கொலாமின்னமுநீர்தெரிப்பீரென்ன, முப்புரிதூன்மார்பின் வரையருவிபெனவிளங்கிட நீண்முடிதளக்கி, மெய்ப்பொருடேர் சூதமுனி மெய்ஞ்ஞானத்தாலுணர்த்து விளம்பலானான்.

சாயாவனசருக்க முற்றிற்று.

உ

சருக்கசங்கிரகம்.

நிலவுலகிற் செந்த புண்ணியபூமியாகிய பரதகண்டத்திலே ஷோடசநதயின்கரையில விளங்குகின்ற நைமிசாரண்யத்திலே, செளநகர், காசுபர், வசிட்டர், வியாசர்முதலிய மகாமுனிவர்கள் ஒருபெரிய யாகஞ்செய்து முடித்து மகிழ்ச்சிகொண்டிருக்கும்போது அங்கெழுந்தருளிய சூதமாமுனிவரை அம்முனிவர்கள் பெறப்பிடத்தேற்றிப் பூசித்து வணங்கிச் சுவாமிகாள், திருவெண்காடி, திருவையாறு, கௌரிமாயூரம், திருண்டைமருதூர், திருவாஞ்சியம், சாயாவனமென்னும் ஆறுதலங்களும் காசியின்மேம்பட்டன வென்றும், அவ்வாறனும் சாயாவனமே சிறந்ததென்றும், அடியேங்கட்கு முன்னமே அருளிச்செய்தீர் இன்னும் அச்சாயாவனத்தின் மகிமைபைச் சொல்லியருளவேண்டிமென்று வேண்ட, சூதமுனிவர் மனமகிழ்ந்து சொல்வாராயினார்.

முனிவர்களே, சோழநாட்டிலே காவேரியின் வடபாகத்தில், மாதங்கவனம், தாலவனம், புன்கவனம், சுவேதவனம், மகிழவனம், முல்லைவனம், சாயாவனம் என ஏழுவனங்கள் விளங்கும். அந்த ஏழுவனங்களுள்ளும் சாயாவனமே மேம்பட்டது அத்தலம் திருக்கடலூர்க்கு வடகிழக்காயும், கடைமுடிச்சரத்துக்குக்கீழ்க்காயும், சிகாழிக்குத் தென்கிழக்காயும், திருமுல்லைவாயிலுக்குத் தென்மேற்காயும், சமுத்திரத்துக்குமேற்காயும்விளங்கும். அத்தலத்தின்கண்ணே அறம்பொருளினபம் விடென்னும்பேற்றினை விருப்பிச் சிவபெருமானைப் பூசிக்கும் தேவர்களுயும் முனிவர்களையும் சைவதபோதணர்களையும் அளவிட்டுச்

சொல்லவொண்ணு. அத்தலத்தை வணங்கினோரும் பூசின
தோரும் வலஞ்செய்தோரும் தரிசிக்கதோரும் வசிக்கதோரும் பூசு
த்தோரும் செனனதுன்பம் நீங்கிக் திருக்கரிலாயமலைகாச
சேர்வர். அத்தலம் இரத்திரபுரி சாயாவனம் தெய்வநாயகபுரம்
ஐராவதபுரி முதலாகிய பற்பல திருநாமங்கடாபபெறும். அத்தி
ருச்சாயக்காட்டுக்கொப்பாகிய தலமும், அந்நூல் ஐராவதநீந
தம் சங்கமுதநீர்த்தம் முதலாகிய தீர்த்தங்களுக்கும் அப்பாப
தீர்த்தமும், இரத்திரசுரக்கொப்பாகிய விவலிங்கமுதநீர்தலமும்
எவ்வுலகத்திலும் இல்லை. அத்தலத்தின் உண்ணை சுவபெருமாள்
ஆன்மாக்களுக்கு அருள்செய்யும்பொருடாக அஞ்ஞான்றுள்ள
தெழுந்தருளி யிருப்பார். அத்தலமான்மியத்தை எழுதினோரும்
படித்தோரும் கேட்டோரும் சொன்னோரும் எண்ணியவர்ப
புனை யெண்ணியபடியே பெறுவர்கள் என்று நுகமபுமுனிவர்
சொல்லியருளினார்.

முற்றிற்று.

திருக்காச்சருக்கம்.

விடையுலகத்த வனிதழியைப்பணிநதிவிறுவைச்
சடையிலவைத்தவ னுமையிடத்தவ னெறுந்கலைவ
னெடியபச்சை மாலயனுமேபரங்கு நிமலன்
குடிமொள்பூம்புகார்ச் சிறப்பினைக்கூறுவன்மீ உண்டின். (க)

முன்னதாகிய கற்பத்தின் முரண்மிகு கொடியோர்
வன்னியன்ன செங்குஞ்சியர் மைவரை யென்னப்
பன்னுமேனிய ராகியதானவர் பலர்வான்
மன்னிவெண்பிறை யெயிறுதின்றதுக்கி வாய்மடிந்து. (உ)

வந்துகற்றின ரன்னவரநிந்திடர வண்ணந
தந்தநான்குறு தந்திமேற்சதமகன்ரார்ந்தே
யந்தவானுலகத்தை விட்டகன்று வெண்காடுந்
நிந்துசேகர னிணையடி தொழுதுபின் னெழுந்தரன். (ங)

மீண்டுவானவர் புடைவர வெண்குடை கிளங்குத்
தூண்டுவாம் பரிவாழ்ணத் தொகுதிகள் சூழ

நீண்டவாள் நூழ் லரம்பையரிசையொலி நிரம்ப
வாண்டநாய்கள் பூம்புகார் நகரினை யனைந்தான். (ச)

அலைந்த வாசவன் காவிரி சங்கமத்தாட
வுணர்ந்த போதையிலோத நீர்த் திரைக் குளிர்ச்சியினற
றணநதபைடைபைச் சேவல்கள் சிறகராற்றழுவி
மனம்பொலிந்த தேதகையிற் கண்வளருதல்கண்டான் (சு)

வேறு.

பிரிவினவொண் கருந்தாரம்பொற் பைநதொடி. துளைச்சுயர்தம்
மணிபணிநிரல்கடைய மகிழ்நர்கல்வரளிற் காழி
மணிபொறவிதைக்குமாழி நீர்த்திலமூர்ந்து நிற்கு
மினையிலா நறைசேர்புன்னை யிரும்பொழிலினை யெதிர்த்தான். (ஊ)

வனசங்கள் பொலிதலும் வண்டுநீர் தரளத்தாலும்
புனைநிறை பொலிதலும் சங்கங்கள் பொருந்தலாலும்
புலசுழி சுழிந்தலாலும் பொருவராலவனாலும்
கலைகடல் கண்ணிமாரைக் கடுந்திடுங் காட்சுகண்டான். (எ)

வேறு.

கண்ணிமாரிபன் மருதை கூத்தாடலும் கவினும்
புன்னைச் சூழலி லன்னமுங் கானலம்புனலின்
மன்னுபானலும் கழிகளுங் கண்டலுமணல்சேர்
வன்னகருன்றமும் வலாரிநீர்க்கண்டு மகிழ்ந்தான். (அ)

வேறு.

பவளமுங் கதிர் மிக்கோங்கும் பருமணிக்குவையுநீடு
நுவருதுண்ணிடை யார் மூரலென்னுநித்திலமுஞ் சூழ்ந்த
தவளாமாமலா சேர்புன்னைத் தண்டலைக்கானலின்வாய்க்
கவளமால்யானை போலக்கடற்றிரை யெறிதல்கண்டான். (ஆ)

திண்டிற்றறனதனைன்னச் செல்வமும்படைத்தேயாக்கை
கொண்டபொன்னணி யணிந்தகொடையிலாவுலோபர்மிக்க
தண்டமிழ்க்கவிஞர் தம்பாற்சார்ந்திடி. னொடிக்குமுன்னே
கண்டவர்க்கொளித்தல்போலக்கடகங்கொளித்தல்கண்டான்.

வேறு.

கிரிபோற்றுனைத்துப் புடைத்து விம்மிக்கிளர் பூண்முலையாரா
சையுறத், தரியாதனங்கள் சரந்தொடுக்கத் தயங்குதாடவர்கள்வ

வரைப்புயமே, லரிதாம்வினைசெய்கம்மியன்றனுலையிற் பொறியாம
முலென்ன, விரிவாங்கடனற்றிரைத்துளியைவிரைந்து வீசலதுக
ண்டான். (௧௧)

வேறு.

இனையபல்வளம் பார்த்தன னிந்திரனியல்பாய்க்
களைகருங்கடற் காவிரிசங்கமழும்குப்
புனைபசுக்கணல்லாடை வாகனங்கள் பொன்போத
னனையநான்மறையந்தணர்க் கன்புடனளித்தான். (௧௨)

தானம்பற்பல செய்தின் றழைசெவித்தவள
வானையேறியே மீண்டனன் றண்டலையதன்வாய்த்
தேனுலாவிய மலர்களைத் தருக்கள் சிந்திடுதல்
வானவேந்தற்கு மலர்மழைபொழிவழைதம னும. (௧௩)

வேறு.

மாதளைவருக்கையொடு மன்னிவளர்கோங்கு
சூதமொடுதண்சமுது சொற்றிடுநரந்தர்
தாதுலவுபொன்மலர் தழைந்திடுகடுக்கை
சீதவிளநீர்பெருகு தெங்குசெறி காவில். (௧௪)

சட்டமொடுமஞ்ஞையெழிலசார்சிறைவிரித்தே
வட்டமிடுநன்னடனமாட மலர்வண்டர்
இட்டமுடனின்னிசைபெடுக்கவிளமாதர்
கட்டழுகர்கண்டு களிகொண்டலவுவாரால். (௧௫)

தெங்கினிலிவர்ந்தினிய செங்கனிகள் சிந்திப்
பைங்கமுகிலார் சூலைகள் பாங்குறவுதிர்த்தே
யங்குளவரம்பையினருங்கூலைகள் செற்று
மங்கலகன்மந்திசிறுவரையில் வரும்வாவி. (௧௬)

மாதர்சுனையுச்சிமிசைவைத்திடுமிரூலின்
சீதநறவத்துளியிழிப்புனன்மன் சிந்தி
ஒதுமொலிவண்டினிசைத்தோத்திரமுரைத்துப்
போதைமிகவேந்தியடியார்புரைவபூங்கா. (௧௭)

சந்தனமரச்செறிவு தன்னிலீளமாதர்
கந்நுகமெடுத்தெறிவந் காழுகரைவெல்வர்

வந்துசிலபாதர் மணமல்குமலர்கொய்வர்
உந்துமடவார் சிலருகைத்திடுவருசல்.

(கஅ)

வேறு.

இந்தக்காவினின்வளமெலாமிந்திரன் பார்த்துச்
சினதையின்மகிழ்வெய்தி யே திரையெனுங்கரத்தாற்
கந்தமாமலர்சொரிதிருக் காவிரிக்கரையின்
வந்துச்சேர்ந்தனன்வடிவெலாங்கண்பெறும்வானோன். (கக)

பொங்கியோங்கு பொன்முகலிகோதாவிரிபுகலுந்
துங்கபத்திரை நருமதைபம்பையே துலங்கு
மங்கலம்பொலிசோனை முத்தாந்தி வரங்கூர்
கங்கைமாநதி தொழுதிடும்பொன்னியைக்கண்டான். (உ௦)

தவளவால்வளையுயிர்த்திடு தரளமும்பொன்னுங்
கவளயானையின் மருப்புநன்மணிகளுங்கமமுஞ்
சவரியும்விரைச சந்தமுங் கொடுவருதலினு
லிவணல்வைய ரொத்திடுமித்திருநதியே. (உக)

நறையளாவிய நறுமலர் தூவிகணிறைத்துக்
குறைவிலாத செம்பொன்னொடு மணிகொழித்திடலான்
மறைசொலும்பர் தம்விமானமாய்வயங்கியவுடுக்க
ணிறையும்வானத்தின் வில்லினைநிகர்க்குமிந்நீத்தம். (உஉ)

வண்டுமீக்களு மொய்த்திடவரம்பிகந்தாக்கங்
கொண்டுமுட்டெளிவின் றியேகுதித்துத்தேக்கெறிந்து
மண்டியேமிகவருதலான் மதுவினைநுகரு
மிண்டுமாக்களைநிகர்த்ததுவிரிந்தநீர்வெள்ளம். (உ௩)

படைத்தபல்வளஞ்சிறந்திடும்பொன்னியைப்பார்த்தே
மடற்செறிநதிடு மலர்நிறைபழனத்தின்வந்தான்
வடித்தமாமறைவேதியர் வந்தெதிர்வாழ்த்தி
யெடுத்திச்செங்கரம்விரித்தல்போற்கமலங்களிலங்கும் (உ௪)
வேறு.

மகபதிவந்தானென்று வரிவிழியரம்பைமாதர்
செக்கிணவெனநடிக்குந் திறமைபோல்வனசமீதி
னிகரிலாவன்னப்பேடு நீள் கிறைகளையுயர்த்தித்
தகைமைசேர்வாவிதோறுந் தாழ்வினையாடுமாதோ. (உ௫)

அமரர்கோன் வரவைநோக்கியாட்பாணர்நறவமார்தித்
 தமருடன்கூடிப்பாடுந் தன்மைபோற்றடங்களெங்குங்
 காமழ்வர்நீதிலேறிக் களிவண்டர் கள்ளருந்தித்
 தமதினத்தோடுங்கூடித் தழைத்தபண்பாடுமன்னோ (௩௬)
 வேறு.

கற்புடையகுலமாதர் கணவர்முகநாடிடுங்காற்
 பொற்புறவேகுனிவதுபோற்புனிசமுறவினசெந்நீல [௩
 பற்பலவாய்த தழைத்தோங்கிப் பணைத்துநிதியெனநெருங்
 நறபுனலினெழில்பாந்து நாணிமிகசுடுறத்திமால. (௩௭)
 மாடலைகர்முழி இயவெனவயங்கிடு செநநெற்போரின்
 மீயிசையிற் றவழ்ந்தேறி வெண்பவரிவம்விநாநிடுந
 லேமமிகுமொளிபரப்பு மிருந்தாடமாடுமபுலசை
 மாமதியமிவர்கிருக்குந் தன்மையெனவயங்கிடுவால் (௩௮)
 வேறு.

பகவதாய்க்கமுக்குங்கன்ன லுமேபரந்துநீண்டுதலைதெரியா
 திரைச்சுபழனச்செழுந் சோலையிடத்தின் மறுரயிந்தோய்
 யசம்புபாயுநதேனினி ருலார்ந்து விளங்கலம்புயலசோ [௩௯
 விசம்பி லுறைந் துசுதிர் பரபபும்வெண்மாமதிபோற்றோன்றிடுமா
 வேறு.

மலர்நெருங்கிய கழனியின் வளங்கண்டுமகிழ்ந்த
 தலைமைபெற்றிடு செம்பியர்மணிமுடிதரிக்கு
 மலகிலாவிதிநிறைந்திபூம்புகாரதனிற்
 கலைமுழங்கிடு மந்தணர்வீ தியைக்கண்டான். (௪௦)

வேதவோசையுமாகமவோசையும்விளங்கும்
 பாதிவெண்பிறைவேணியர்சரிதழும்பகருங்
 கீதவோசையுமாறங்கவோசையுங்கெழுமி
 நீதியிந்தணர்நெருவெலாங் கடலொலிநிகர்க்கும். (௪௧)

மகுடமாமுடிபுனைந்திடுமன்னர்வீதியினிற்
 பகடுபந்திசெய்திருத்தனம் பறைசுதைத்தாற்கண்
 டிகலொழிந்தினியே னுமிங்கிருப்பமென்றெணீமுன்
 னுதமெல்லாந்திரண்டுறுவதையொக்குமந்கரில். (௪௨)

வரிசைபெற்றிடுபுரநதரன்வநதனனென்றே
புரிசைமேற்றிகழ்மணிக்கொடிவிண்ணினிற்பொருந்துங்
புரிசீனீனெடுமாடவீதிகளினிற்சூறுகென்
ற்றிருகைநீட்டியேவாவெனவழைத்தல்போலிலங்கும். (௩௩)

மாடமாளிகைவான்முசுடணவுதேரணங்கள்
நீடுபெற்றிடுபுரிசைகணிலாமுற்றம்பிறங்கு
மாடவீத்தியனாணெடுத்திரங்களுமமைநகேச
நீடுநற்றெருவாயினீன்முகப்புக்கணிலவும். (௩௪)

வேறு.

தொரணமாதனச்செநதூணினிற்றொடுப்பரம்பொற்
பூரணதும்பம்வைபபர்பொற்றுடில்புனைவரென்றுங்
காரணிரெடியமாடங்கவிற்பெறவலங்கரிப்ப
ராணமுணர்நதவீயர்க்குருந்தியளித்துவப்பார். (௩௫)

வேறு.

அன்னமென்னடைக்கன்னியர்பலர்கள்பந்தடிப்பார்
வன்னவாழைகள்சமுக்குகள்பந்தரின்வனைவார்
அன்னமுத்தமும்பவளமுந்துலங்குசெம்மணியு
மின்னுபொன்னுடன்வயிரமுமெய்யினிலணிவார். (௩௬)

வேறு.

சுநதனச்சார்துநல்லதழையகில்கமமுஞ்சாந்துங்
கந்தமார்மலருங்கொண்டுகவிற்பெறுமறுகுதன்னில்
வநதுவநதுவகைகூர்ந்துமன்னவர்குமரரெல்லாஞ்
சுநதியேயொன்றுக்கொன்றுசிறப்புடனாடிநிற்பார். (௩௭)

வேறு.

அரசர்வீதியின்கிறப்பெலாம்பார்த்தனனப்பா
லுரைசெய்வித்தகவணிகர்தம்மறுகுக்கண்ணுற்றான்
நிரைநிரைத்தகோமேதகச்சுவர்த்தலநிரம்ப
வனாவிலாதொளர்வச்சிரத்துயிலமும்வகுத்து. (௩௮)

புருடராகமாமரதனத்தாற்கைகள்பொருத்தி
வரிச்சயாவயிரேயவரிச்சினைவரிந்து
பொருகுசெம்பொனற்றகடுகளவற்றின்மேற்பிணித்துக்
கிரிசுள்வோலவேமாளிகையின்னணங்குகளும். (௩௯)

இனையமாளிகைகோடிகோடிகளுமேயிலங்க
மணியிற்செந்திருமங்கலம்பொலிந் துகூத்தாடப்
புனையுஞ்செம்பொலுந்தரளமுமணிகளும்பொலிய்த்
தனதன்றன்னினும்பெருகுசெல்வத்துடன்றழைப்பா

சிறப்பதாகவேவாணிபத்தொழில்பலசெய்வார்
அறத்தைவேண்டியேயிருந்திவந்தவர்க்களிப்பார்
திறத்தருந்தமிழிலக்கணவிலக்கியந்தெளிவார்
நிறுத்துவார்புகழ்க்களிஞர்பாமாலைதோணிழைப்பா-

(சக)

வணிகர்தங்குலமரபெலாந்தழைத்திடவந்தே
யணிகொடண்புகாரங்கரினுக்கதிபராயுறையு
மிணையில்பட்டினத்தடிகளினிருந்திப்பெருக்கம்
பணியின்மன்னனுமளவிட்டுப்பகருதலரிதால்.

(சக)

பயக்குறல்வணைத்தன்னபரனருளல்லாற
செயற்குறம்வயமில்லையென்றுளமிகத்தெளிந்தே
கயற்கணங்கையைக்கடவுளுக்களித்தவக்கறையி
லியற்பகைவருமிம்மறுகியலெவருளாப்பார்.

(சக)

மன்னர்தம்படைவாளினிலதிகமாய்வயங்கிப்
பன்னுமாமரகதத்தினுற்செய்ப்படைவாளு
மன்னும்வச்சிரமேழியும்பவளவேற்காலு
மன்னுமாமணிக்கலப்பைகணிரைநிரைவகுப்பார்.

(சக)

பதுமராகத்தான்மணிதுகம்பைம்பொறையாசம்
சதிர்கொணல்வயிரியத்தியற்றுதாரக்கமபு
குதிகொள்கன்றொடாக்குமுவிடபக்குமுக்குலவி
வதியுநற்றொழுவத்திடைமன்னிடவைப்பார்

(சக)

நடைபாகனல்லடியராயாவர்நண்ணிடினுங்
சங்கைசூடியேயாமெனக்கருதியன்னவாதம்
புங்கமுமலர்ப்பதம்பணிந்தருச்சனைபுரிந்து
துங்கநல்லுணவருத்தியேமகிழ்வரித்தூயோர்.

(சக)

அன்னதானத்திக்கரும்பசியாளனேயாயி
ன்னனர்ப்பாதிரமெனவறிந்தலதுநாடாமே
கன்னனேர்சொலோடனமுளித்துயிரெலாங்குத்து
மன்னுகுர்த்தியேதரிப்பரிவ்வரநதிமரபார்.

(சக)

வேதமோதியரங்கொழுசுநல்வேதியர்மொழியைச்
சீதமோங்குநன்மலொனச்சென்னியிற்சேர்ப்பார்
மாதவன்றொழுமாதொருபாகனார்மாண்பார்
பாதவந்தனைநாளுமேபணிப்பவம்பறிப்பார். (௪௮)

உலகமுய்யவேயுழுங்குலத்தொழில்புரிவீவர்கள்
நிலைபெறும்புகழ்படைத்தவேளாளர்நீதியினோர்
தலைம்மபெற்றிடுவரநதிசூலத்தவர்தக்கேசா
மலியுமளீதியின்மெழியங்கொடி.கண்மிகழ்ந்தான். (௪௯)

வேறு.

எண்ணுமளவுநிறையுமாகியதேரீரிலக்கந்தங்
கண்ணிடவேபட்டபெயர்பொறித்திட்டகருமபொதிகள்
நன்னூகடைவாயிலேபுரநகருந்தாட்காவலையுந
திண்ணமுறுமுடையோதவகாவலையுநதீர்ந்தனவாய். (௫௦)

ஆடுநதுவமபமாகவகட்பொருளராயினவர்கழுததுக்
கநிதகிடவேதலையேற்றிக்கடிநகாசூழ்விபினைலலா
கொந்தநலியாதவாக்துக்கொள்வோமென்றுள்ளுரை
நடுநருநிந்துததுபாசெய்யுநலமார்வெள்ளிடமன்றும்.

அழுநடுமெய்யாளருடனருங்குன்செவிடுமும
முழுநடுமர்போழ்ததேமுதிர்ந்திடுமார்வத்துடனே
பழுதிலத்தாகாடசுநிறம்பாங்குறவேபெறுதலினூற
றொழுதுவலஞ்செயாக்கழியுநதொல்லினஞ்சுமாமன்றும்.

வஞ்சமுண்டுமயற்பகையற்றோரவின்வாய்ப்பட்டோ
நருநமுண்டுமிகவருநதிடுங்கிடுவேர்கூளியினு
லஞ்சிடவேபிடிபட்டோர்குழ்ந்துதொழுவத்துயர்போம்
விஞ்சுமொனிகானெடுங்கன்மேனிநின்றமன்றமுமே. (௫௧)

தவவேடந்தனிம்மறைந்தத்தவத்திற்கிழுக்கான
பவமேசெய்வீரவலார்பாவையரைநயநதிடுவோ
ரவாமறைந்துநின்றொழுசுமலவைப்பெண்டிரொடுகை
கவமுறுசான்றினர்புறங்குற்றாளறைபோகமைச்சர். (௫௨)

இன்னவ்வென்கைக்கொண்டளிப்பாசத்தடிப்படுவோ
ரென்னநகர்நற்காதவெல்லையளவுக்கெட்க

இன்னறநுங்கடுங்குரலையெடுப்பிப்பினங்ஙன னுசெய்
யன்னவரைப்பூதமடித்தயில்பூதசதுக்கமுமே. (198)

கோவினதுகோல்சற்றுக்கோடிடினுமறங்கூறுந்
தாவிலவைநூல்கோடியொருதிறத்திற்சாயந்திடினு
நாவினொடுநவிலா துவவையுறுகண்ணீருகுத்துப
பாவையதுநின்றமுடம்பாவைமன்றும்பார்த்தனனூல். (199)

வேறு.

தள வமுரல்சேர்ப்பற்பலகணிகையர்தண்ணூர்
களபகுங்குமக்குழம்பினைக்கானையர்காற்றேற்
றுளநெகிழ்ந்திடவும்பற்கோடொக்குமொண்முலைமேல்
வளமுறப்புனைந்துவவுமம்மறுகுகண்டனனூல். (200)

இணையில்பூம்புகாரொனும்பதிவளமொலாங்கண்டே
யணிகொள்வானவேந்தகமகிழ்ந்தாவயினுவித
துணையதாயதன்னுன்மலிங்கப்பரஞ்சோதி
மணமிகுந்தமாமலரடியருச்சிக்கமதித்தான். (201)

வானநாட்டினுஞ்சிறந்ததாமித்தலம்வளங்கூர்
ஞானயோகியரமரர்கள்சித்தர்கணனுசூர்
தானமாயிதுபுத்தியமுத்தியுந்தருமே
லானதென்றரன்பிடிசையவண்வைக்கநினைந்தான். (202)

வேறு.

எனச்சூதர்புகார்நகரினியல்பெல்லாமெடுத்தரைக்க
மனத்தாலுநினைப்பரியதவமுனிவர்மகிழ்கூர்ந்து
தனத்தாசைமுதன்முன்றுந்தடிந்தருளுந்தாபதனை
வனப்பாரிந்திரன்பூசைவைத்தகதையுரையென்றார். (203)

முற்றிற்று.

சருக்க சங்கிரகம்.

ஆதிகற்புத்திற்கொடியவர்களாகிய அளவற்ற அசுரர்கள்,
இந்திரனோடு போர்புரிந்து வெற்றிகொள்ள நினைந்து, தேவ
லோகத்தை யடைந்து, மொன்னகரத்தைச் சூழ்ந்துகொண்
டார்கள்.

இந்திரன் அஃதறிந்து பயந்து அசுரர்களையாவண்ணம் வெள்ளையானையின்மீ தேறிக்கொண்டு பூலோகத்தில்வந்து, திருவெண்காட்டையடைந்து சுவேதாரண்யேசுவரரைத் தெரிசுத்து அங்குநின்றும் புறப்பட்டுக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்சென்று, காவிரிசங்கமத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து, பிராமணர்களுக்கூப்பற்பல தானங்கள்கொடுத்துப் பின்பு காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் சேர்வைவளங்களையும், காவிரியாற்றின்ஊரெருக்கத்தையும், வயல்வளங்களையும், அந்தணர்வீதியையும், அரசர்வீதியையும், வைசியர்வீதியையும், வேளாளர்வீதியையும், “எண்ணும் அளவும் நிறையுமாகிய இலக்கத்தையும் பெயரையும் தம்மேலெழுதப்பட்ட பொதிகள் வாயிற் காவலையும் தாட்காவலையும் உடையோராவலையும் நீங்கினவர்பக்கடப்ப, அப்பொதிகளை திருடுவோருண்டாயின் கழுத்துக் கடுக்கும்படி அவர் தலைமீதேற்றி நகர்முழுதையுஞ் சுற்றிவரச் செய்தலேயன்றி அவர்க்குக்கொடாததும் திருடுவோமென்று நினைப்போரையும் பெருந்துயர் செய்யவதுமாகிய” வெள்ளிடைமன்றத்தையும், “புண்ணூலமுடியமெய்யினரும் கூனரும் செவிடரும் ஊமரும் ஸ்நானஞ்செய்த அப்பொழுதே அவர்களுக்கும் பழுதற்ற காஷியையும் நிறத்தையும் கொடுத்தலினால் அவர்கள் தொழுது பிரக்ஷணம் செய்து செல்கின்ற” இலஞ்சிமன்றத்தையும், “பித்துப்பிடித்தோரும் பாம்பாற்கடிக்கப்பட்டோரும் நஞ்சுண்டு வருந்துவோரும், பேயாற்பிடிக்கப்பட்டோரும் வலம்புரிந்துவணங்க அவர்க்கு அத்துன்பத்தைப்போக்கும்” நெடுங்கல்மன்றத்தையும், “தவவேடத்தின் மறைந்து பாவஞ்செய்வோரும் பிறர்மனைவியைவிடும்புவோரும் அலவைப்பெண்டிரும் பொய்ச்சாக்ஷிசொல்வோரும் புறங்கூறுவோரும் தருமநெறிதவறிய மந்திரிமாறும் ஆகிய இன்னோர்கள் என் கைப்பாசத்திலகப்படுவாரென்று நகரத்தின் நாகரகாத எல்லையளவும் கேட்கும்படி கடுங்குரலூர்குறிப்பின் அவ்வாறுசெய்வோரை யடித்துண்கின்ற பூதசதுக்கத்தையும், அரசன் செங்கோல் சுறிதுகோணினும் தருமசபையார்ப்பக்சுபாதஞ்செய்யினும் வாயினற் சொல்லாது கண்ணீர்சொரிந்து பாசையானது நின்றழுநின்ற” பர்வைமன்றத்தையும், கணிகையர்வீதியையும், மற்றுமுள்ள சிறப்புக்களையுங்கண்டு மகிழ்ந்து, இப்

பூம்புகார் நகரம் தேவநாட்டினுஞ் சிறந்ததாயும், ஞானிகளும் யோகிகளும் தேவர்களும் சித்தர்களும் வசிப்பதாயும், போக மோக்ஷங்களைத் தருவதாயும் விளங்குதலால் இதனிடத்தே நட முடைய ஆன்மார்த்த லிங்கமூர்த்தியை எழுந்தருளச்செய்து பூசித்துக்கொண்டு வசிப்போமென்று நினைந்தான்.

இந்திரன் பீடிகைவைத்த சருக்கம்.

முனிவர்மொழிந்திடவினவியசூதமுனிக்கோமான
இனிதெனவானவர்கோன்றைபீடிகையெழில்சேரும்
தனமிகமல்குபுகாரினில்வைத்திடுதகைசொல்வேன்
புனிதமொடன்பொடுகேளுமிவ்னன்றேபுகல்கன்றான். (க)

பல்லவனீச்சுரநன்னகரின்மேல்பாலாக
நல்லதொர்காவிரிநதிவடபாலொர்குரேசத்தி
னெல்லையிலரிமயனாலொர்விமானமெழிற்பொன்னால்
வல்லையமைத்ததிலரனுறைபீடிகைவைத்தானால் (உ)

வைத்தலும்வானவர்மலாமறைபெய்தனர்வானேவகு
முத்தமதுந் துமிமிகவுமுழங்கினவுரவோர்கள்
சித்தர்கண்மொய்த்தரகரவொலிசெய்தனர்சிவனோதும்
வித்தகவாகமவேதமுழங்கினமேன்மேலும் (ங)

சின்னர்ப்பாடினர் துமபுருநாரதாசுளர்யாழ்கொன்
டின்னிசைசெய்தனவரண்வசவுடனையெழுமாதா
பன்னியநாகர்கள்சிவகணநாதர்பரன்மேவு
மன்னியபீடிகைகண்டுபணிநதுமகிழ்ந்தார்கள். (ச)

சந்திரர்கூரியரங்கியியக்கர்கடாமுற்றார்
மந்திரியுடனேவாயுவுமவருணனும்வந்தார்கள்
சுந்தமுறம்புயமாதொடுபாரதிகலையேறுஞ்
சுந்தரியோடுபுலோமசைபூமகள்சூழ்ந்தாரால். (ரு)

திருமால்பிரமனோடைங்கரன்வடுகன்செவ்வெருங்
குருமாமணிசேர்பீடிகைதொழுதெங்கோமானே
யருமாதவமேமுனிவோரரசேயடியாருக்
கீருமாநீதியெனநற்றுதிகளிசைத்திட்டார். (க)

சங்கரன்மேலியசெம்பொற்பீடிகைதீனையேள் விப
புங்கவனும் வலம்வந்துவிழுந்தேபுவிமீதெட்
டங்கமுறத்தொழுதெம்பெருமானேயமரேசா
விங்கடியேன்செய்பூசனைகொண்டருளென்றேத்தி. (61)

வேறு.

என்னையாளுடையிறைவனிங்கமர் தலாலிமையோர்
மன்னுமாமறைமுனிவரரித்தலம்வரலால் *
வன்னமாமணிபொன்னிறைமாடமாளிகையாற்
பொன்னினாடிதுவேயெனப்புரந்தரன்புகழ்ந்தான். (62)

என்றுமாதவச்சூதனுமிசைத்தலுமுனிவேர்
நன்றெனுகிழந்தீர்திரன்பூசையைநவில்வாய்
மன்றிலாடியமலரடிக்கன்பனையென்ன
வன்றுசூதமாமுனிவனுமதனைநன்கறைவான். (63)

முற்றிற்று.

சருக்க சங்கிரகம்.

இந்திரனாவன் திருப்பல்லவன்ச்சுரத்தின் மேல்பாலாக
காவிரியின் வடபாலில் ஒருகுரோச எல்லையில் தேவதசசனைக்
கொண்டு ஒரு பொன்னிமானஞ்செய்வித்து, “ தேவாகள் பூமா
ரிபெய்ய, பஞ்சதூந்துமிழுமங்க, வேதாகமங்கள் ஒலிப்ப, சிசு
தாமுதலியோர்கள் ஹரஹரவென்றேத்த அவ்விமானத்தினிட
த்தில் ஆன்மார்த்தலிங்கமூர்த்தியை” எழுந்தருளச்செய்து,
வலம்புரிந்து நமஸ்கரித்துத துதித்தான்.

இந்திரன் பூசைச் சருக்கம்.

தெண்டிரைபொன்விசிவருபொன்னிநதிசேர்ந்தே
மண்டுபுஷிதப்புனலின்வானிறைவனாடி
யண்டாபுகழ்நீற்றிணையணிந்து திருநீல
கண்டனதுகண்மணிகவின்பெறவுணிந்து. (64)

சொன்னகலசத்திலுறு தூயபுனல்கொண்டே
மன்னுமெழில்வெண்கரிமணிப்பிடரினேற்றி
மின்னுமடமங்கையர்கள் வெண்கவரிவீசத்
தன்னிகரிந்துத் துமிதடாரிகண்முழங்க. (௨)

வந்தொளிகொள்சேம்பொன்மணிமந்திரமடைந்து
சுந்தையினிலன்பொடுசிவன்பதமிறைஞ்சி
நந்திடுதெய்வப்பசவினன்னெய்கொடுகோடி
புந்துகதிர்வீசிரவியொத்தசுடரிட்டு. (௩)

வேறு.

அங்கணன்முன்னுரைத்தருளுமாகமத்தின்படி யவன்றனரு
ன்மேனிக்குத், துங்கமுறுபரிமளஞ்சேர்தயிலமுமானே நறுமழை
தைந்துந் தூய்மை, தங்குமதுரந்தருபாறுயிர்நெய்தேன் செழுங்
கரும்பின்சாறுதீய, செங்கணிநீர் தெங்கிளநீர் சந்தனநீர் கும்பநீர்
சிறக்கவாட்டி. (௪)

வேறு.

மெய்யிலுறுமப்புனலைவெண்டுகிளின்மாற்றிச்
செய்யவொளிர் பட்டுவகைசீரொடுதரித்துத்
துய்யகளபப்புழுசூசிவிரைதோன்று
மொய்யலர்கொள்கற்பகநன்மலைமுடிசூட்டி. (௫)

செங்குவளைநெய்தனறைசேர்த்திடுசெவ்வந்தி
கொங்குகமழ்தாதகிசூளிர்ந்தவிடைமெளவல்
பொங்கொளிநிறைந்திடுகடுக்கைபுனைவில்வம்
பங்கயமுதற்பிணையல்பற்பலவணிந்து. (௬)

மாமணியிடுபரணவகைகள் பலசாத்தித்
தூமதிநிறத்திருநீற்றிடுகெடுசோதிக்க
கோமணிகிரத்தொடுகளங்குளிருமார்பம்
மாமலையெனும்புயமருங்கினுமணிந்து. (௭)

வேறு.

காவிரிதிரத்திடையினைகவினார்செஞ்சாலி
மெனியவாலரிபாசொளிமுற்கூம்விரையேறும்
ஆவுறுநெய்பாகிவைகொடுநல்லன்பாற்செய்த
தாவில்குளோதனயிழைதிருமுன்னர்ச்சார்வித்தே. (௮)

எலஞ்சுக்கொடுசர்க்கரைநல்லரியீன்பாலுஞ்
சாலும்பாயசமாதியபலவுநதந்தேபின்
கோலம்புணையுமிதம்பெறுமுக்கனிசுளிர்ந்தேனுஞ்
சீலமுடன்நிருமுன்புநிவேதனஞ்செய்தானால். (௯)

வேறு.

சிறந்தவெள்ளிலைசெம்பழுக்காயுட
னிறைந்தவன்பினிவேதனஞ்செய்துபின்
பிறங்குவாசப்பெரும்புகைகாட்டிநற்
நிறந்தருங்கதிர்ந்தீபங்கள் கோட்டியே. (௧௦)

செழுங்கணடிமுன்காட்டித்திருமுடிக்
கெழுந்தமாழதியென்னக்குடைகனித்
தொழுங்கின்காலசமுற்றிடுமெல்லளி
வழங்குகாமரம்விசினன்மன்னவன. (௧௧)

இன்னயாவையுமன்பொடியற்றியே
துன்னுநல்விரைத்துயகரந்தையும்
புண்ணைகூவிளமும்புதுநெய்தலும்
பன்னுநஞ்சமும்பண்பொடுசாத்தியே. (௧௨)

துங்கவானிற்றுலங்கிகுற்பகப்
பொங்கர்நாண்மலர்மந்திரபுட்பமாய்க்
கங்கைகுடுங்கடவுட்கருச்சித்தூர
செங்கையார்ப்புட்பாஞ்சலிசெய்தனன். (௧௩)

வேதநான்கினுமிக்கதிதுவென
வோதுருத்திரமந்திரமோதியே
யாதிதேவனையன்பொடுபோற்றியே
கோதிலாதபொற்கோயிலைச்சூழ்த்தரோ. (௧௪)

மன்னிசிழ்புரிவீழ்ந்துவணங்கியே
பொன்னினாட்டுப்புத்தேளிப்புரவல
என்னமேகாமறிவருமண்ணலைத்
துன்னுநோத்திரஞ்செய்யத்தொடங்கினான். (௧௫)

வேறு

தென் குடந்தைதனி லுறையுமெஞ்ஞானப் பரஞ்சுடரே சித்
தாபோற்றி, துன்பமெலாங்களைந்தருளுமிடமருதூர் வீழ்நிற்
க்குஞ்சோதிபோற்றி, நன்குவளர்கிருச்சேய்ஞ்ஞ ஹரிமர்ந்தரு
ளுமெங்கணுதாபோற்றி, பொன்பொலியுங் கடுக்கையணிவேணி
யஹம்புகாரமர்ந்தபுனிதாபோற்றி. (௧௬)

ஆவடுதண்டிறையரசே குற்றுவநகர்மேவுமமலாபோற்றி, கா
விரிபொன்றிரைக்கரத்தாழ்சொரியுமயிலாடு துறைக்கருததாபோற்
ற்றி சேவமருங்கொடியானே மாதங்கவனத்திருக்குஞ் செல்வா
போற்றி, பூனியுட்பொழிப்புகார்த் திருநகர்வந்தமர்ந்தோனே
போற்றிபோற்றி. (௧௭)

திருக்கடலூர் நள்ளாறு தென்னூர்மேவியருள் சிவனேபோ
ற்றி, மருக்கமந் பூம்பொழிற்புகலூர் செங்காட்டங்குடி மருகல்
வளர்தென்காசி, கருப்பறிய லுராஸங்காட்டி, லுறைந்தருண்லந
ண்டாபோற்றி, தருப்பொலி பொன்னாடாண்டுதன்புகார் வந்த
மர்ந்ததனியேபோற்றி. (௧௮)

கனசசபைதனிலாடியுயர்வினைகளைந்தருளுங்கடவுள்போ
ற்றி, யனமிவர்கி பூசனைசெய்தோணிபுரத் தமாந்தருளு மழகா
போற்றி, தனைநிகருங் கயிலைமலை வாரணுகியிலுறை செஞ்சடிவா
போற்றி, புணையுமலர்க் கற்பகநாடாண்டு புகார்வந்தமர்ந்தோப்
போற்றிபோற்றி. (௧௯)

ஆருணவிரியுறையோனே விருத்தகிரி யமர்வோனே யய்யா
போற்றி, கருணைபொழிகாளத்தி தீர்த்தகிரி யவிநாகி கழுக்குள்
றத்தோ, டருவினைக ளகற்றியருள் புள்ளிருக்கு வேனார்வாழ்ம
லாபோற்றி, திருவளர் வெண்காடமர்ந்தோய் செழும்புகாருறை
தேவதேவபோற்றி. (௨௦)

ஆண்டமுதலணவீவளர் திரிச்சிராப்பள்ளியுறையரசேபோ
ற்றி, தண்டமதிச்சடையானே திருவாணைக் காவிலுறைசோதி
போற்றி, கண்டகரா மவுணர்தமைக்காயுமாறருள் புரிவைகாலகா
லா, புண்டருகுலப்படையாய் புராந்தகனே புகாரமர்ந்த புனிதா
போற்றி. (௨௧)

வேறு

போற்றியென்றிறைஞ்சிப்பின் னும்புரந்தரனாங்குவைவி
 நீற்றினன்றன்னைப்பூசைநேசமோடியற்றுநாளி
 லுற்றினிலிவாந்தெங்கோமானிறைஞ்சுமிந்திரணேரேரக்கி
 மாற்றலுத்தமைச்செருக்கும்வரங்களுங்கொடுத்தான்மன்றே

புறம்பலவமார்போற்றும்பாய்கதிர்க்குவிசட்புத்தேந்
 நற்பலவளிகளும்பொன்னிரன்னதிவடதீரத்தீழ்
 ரொற்பலகொண்டிவேதத்துதிசெய்மும்தத்துநால்வா
 * உற்பலகணேசர்தம்மையுமுவுலன்பொழிசித்தான். (25)

இந்திரனுடனான்தீற்றவிமையவர்முனிவரானே
 ருத்தமிலிவிங்கங்கண்டெயாவமோடருச்சித்தான்கள
 மந்தமாருதவெற்போனும்வாய்க்திமென்றினே
 ஶரந்தரவசத்திபேசர்துணைமலர்முடிசித்தான். (26)

ஆழிபிறபொருந்தும்பொன்னியனிசொள்சங்கமதீரத்தீ
 வபுழிமாக்கண்டன்சங்கமுடுகசுரைமகிழ்ந்தர்ச்சிந்தான்
 ஊழிகாலவகடோறுமோங்குதாந்தோன்றியார்தா
 ஶோழிரண்டிலகம்போற்றுங்கோசனருச்சித்தானல். (27)

பொன்னியினுதிசுதன்னிற்பொருந்துபல்லவனேரன்று
 னன்னிலைக்காசிபன்றையநதருச்சினைபுரிந்தான்
 மன்னாமறைவசிட்டன்வளரந்தெழுமன்சினே
 பன்னுசிமுத்தியப்பநாதனைப்பணித்தர்ச்சித்தான். (28)

மன்னுசெங்கமுநீர்மலைமகிழ்நிரியாவிடங்கா
 பொன்னடியாதவப்பூன்பொருந்துகொதமனார்ச்சித்தான்
 சென்னிகர்கந்தரத்தார்திருமேனியமுகர்தம்மைத்
 துன்னுசிர்ப்புலத்தியப்பேர்த்துமுனிபூசைசெப்தான். (29)

புண்ணியமுருநீர்பொற்றாளுபேந்திரன்பூசைசெப்தா
 னண்ணியேபொன்னித்தென்பானாகருக்கிறைபூசித்த
 வண்ணலைநாகநாதவமலனைமுனிவரண்ட
 ரெண்ணியவெண்ணியாங்கேயெய்துவானருச்சித்தானே. (30)

இந்திரபுரமதானவெழிற்சாயாவனத்தின்மென்பா
 னந்துமிழ்தரளப்பொன்னித்திரமுட்டிமவானே

* உற்பலகணேசர்—செங்கமுநீர்விராயகர்.

பந்தபாசந்தனர்க்குமுனிவர்பணிந்துபோற்றி,
வந்தருச்சித்தலிங்கஞ்சதமெனவறைவர்மாதோ, (உசு)

பொன்னிசேர்சங்கமத்திற்புகுந்தாடிச்சாயக்காட்டிசர்
மின்னுதாள்பணிந்துவெண்காடுற்றுமுக்குளம்படிந்து
மன்னுவெண்காடர்ப்போற்றிவந்துகாவிரியின்மூழ்கிப்
பன்னுசாயக்காடர்பாதம்பரவுவார்படைப்பார்முத்தி. (௩௦)

வேறு.

எனவுமிந்திரன்சபரியையியற்றியதிசைத்தாய்
புனையுமாமணிபடிபுகைபெயர்க்குமாபுகவென்
நனையமாமுனிவரொலாமடிதொழுதேத்த
வனையுஞ்செஞ்சடைச்சூதனுமனமகிழ்ந்திசைப்பான். (௩௧)
முற்றிற்று,

சருக்க சங்கிரகம்.

இந்திரனாவன் காவிரிநதியிலே ஸ்நானஞ்செய்து, திருநீர்நீந்து, உருத்திராக்கமாலிகை பூண்டு, பொற்கலசத்திலே திருமஞ்சனமெடுத்து, வெள்ளையானையின் பிடரியினேற்றி தேவபாதிகள் சாமரம் வீசப் பஞ்சதூந்துமி முழங்கத் திருக்கோயிலிற்சென்று, சிவபெருமானை வணங்கி, தெய்வப்புகளினெய்யாலெண்ணில்லாத தீபமேற்றி, சிவாகமத்திற்சொல்லிய விதிப்படி சிவபெருமான்நிருமேனியில் பரிமளதைலமுதல் கும்பத்துப்புண்ணியநீரூயுள்ள திருமஞ்சனஞ்செய்து, திருவொற்றாடை சாத்திப் பித்தாம்பரம் ரெத்நாபரணம் திருநீறு களப்பமுக்கு சுற்பகமலை முதலியவைகளைச்சாத்தி, செங்கழுநீர் செவ்வந்தி வில்வம் சுரந்தை கொன்றை முதலிய புட்பங்களாலர்ச்சித்தது, பரிமளதூபங்காட்டி, சர்க்கரைப்போங்கல் பாயசம் முக்களி முதலிய வெல்லாம்பரிவேதித்துப் பூசித்துப்புட்பாஞ்சலிசெய்து உருத்திர மந்திரமோதியன்போடு துதித்து, வலஞ்செய்து நமஸ்கரித்துத் தோத்திரஞ் செய்தான்.

இவ்வாறு இந்திரன் நாவ்தோறும் பூசித்துக் கொண்டு வருநாளில் ஒருநாள் சிவபெருமான் இடபவாகனத்தின்பீடு

முந்தருளிவந்து, இந்திரனுக்கு அசுரர்களைச் செயங்காளனும் வரமளித்து மறைந்தருளினார்.

இந்திரன் செங்கழுநீர்விநாயகரைப் பூசித்தான். இந்திரனுடன் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்கு வந்த முனிவர்களும் தேவர்களும் அத்தலத்தின் கண்ணே அளவில்லாத சிவலிங்கமூர்த்திகளைச்சண்டுஅன்போடு அருச்சித்தார்கள்.

அகத்திடமுனிவர் அகத்தீசரையும், மார்க்கண்டமுனிவா சங்கமுகேசரையும், ஆங்கீரசமுனிவர் தாந்தோன்றி யீசரையும், காசிபமுனிவர் பல்லவனேசரையும், வசிட்டமுனிவர் முத்தியப்பேசரையும், கௌதமர் பிரியாவிடங்கேசரையும், புலத்தியர் திருமேனியமுகரையும் பூசித்தார்கள். உபேந்திரன் முருகக்கடவுளைப்பூசித்தான். காவேரியின் றென்பாலுள்ள நாகராசன் பூசிக்க நரேசரரைத் தேவர்களும் முனிவர்களும் பூசித்தார்கள். சாயாவனத்தின் றென்பாலாகக்காவேரிக்கரைவையிலும் தூறு சிவலிங்கமூர்த்திசனாகத் தேவர்களும் முனிவர்களும் பூசித்தார்கள்.

காவேரிசங்கமத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து, சாயாவனேசரரைத்தொழுது, திருவெண்காட்டிற் சென்று முக்குளத்தின் மூழ்கி, சுவேதாரண்யேசரரை வணங்கி, மீன்பவந்து, காவேரியில்நீராடி, சாயாவனேசரரைத் தொழுபாவர்கள் பிறனித்துன்பத்தினின்றும் நிங்குவர்.

இந்திரன்பீடிகைபெயர்க்குஞ் சருக்கம்.

வஞ்சுவவுணர்தம்மைவதைத்திடவரங்கள் பெற்றே மஞ்சவாகனன்புகாரின் மகிழ்ந தினிதிருக்கும்வைக வஞ்சினுங்கொடியரானவசுரர்வானுடுமுற்று மஞ்சவேதுருவியண்டர திபனைக்காணாரார். (க)

மாதவன்வா முஞ்செவ்வவைகுந்தம்புகுந்துதேடித் திதுசேரவணர்யாருங்கண்டி லர்தெய்வவேந்தைப்

போதினனுலகந்தன்னிற்புக்கெங்குந் துருவிக் காணா
சோதியாங்கடவுள்மேவுஞ்சந்தரக்கையிலைபுக்கார். (2)

ஆம்மலையிடத்துங்காணாம்பொன்மேருவினுங்காணா
தம்மையேநிகரும்யோகமுனிவர்தமைத்துரத்திச்
செம்மணித்தேரிற்செல்லுந்தினகரன்றன்னைத்திங்க
ளம்மையையடர்த்தேயட்டதிசையினும்புகுந்தாராய்தாரா.

ஆத்திசைகளினிருந்தோர்யாரையுமடர்த்தாங்குற்ற
மத்தவாரணங்கடம்மைவருத்திவானிறைவர்க்காணா
சித்தர்களியக்கர்முன்னோநடுங்கிடச்சினமீக்கொண்டு
குத்திரவினைகள்செய்யுமவுணாகர்குழுமினரால். (3)

கடியவசுரரண்டகோளகைமுழுதுஞ்சென்று
தேடியங்காணாகிச்சிவந்துவாய்கிப்பிலுந்து
வாடியேகவாச்சியுற்றுமனமிகக்கலங்கும்போதின
னடியேதவததான்மிக்கநாரதமுனிவன்வந்தான். (4)

வந்தாமுனியைக்கண்டுமனநதனிலுவகையொங்கிக்
தந்தைதாய்தம்மைக்கண்டதன்மைபோலசுரர்யாரு
முந்தரியாசனத்தின்முகட்டினில்வைத்திறைஞ்சிப
பந்தபாசங்கள்பாற்றுமுனிவனைப்பரவினரால். (5)

செஞ்சடைமுடிதுளக்கிச்சிறந்தயாழ்முனியன்செய்யு
கஞ்சமாமலர்முகங்கள்கதிர்செயாக்கருமம்பாதிந்
கெஞ்சிடாதுரையுமென்னவிரக்கமிலவுணரெல்லா
மஞ்சியேவாய்புதைத்தங்கவருடன்விளம்பலாணா. (6)

புரந்தரலினுளித்ததிக்குப்புலப்படாமையினுலப்ய
நிரந்தரங்கவற்சிகூர்ந்தேம்யாமெனநிகழ்த்தலோடும்
வரந்தருமுனிவன்கேட்டுமனமகிழ்ந்தவரைநோக்கித்
திருந்துவானவர்தங்கோமானுறைவிடஞ்செப்பலுற்றான். (7)

சுடர்ப்படையவுணர்காள்யாஞ்சொல்லுவதுகேண்டினுங்க
ளடற்செருவஞ்சியேகிப்புகாரினிலமரர்கோமா
னுடற்குயிரன்னவும்பர்தம்முடினுவந்துகடி [ன்
யிடர்ப்படாதிருக்கின்றானுக்கெனமுனியிசைத்துப்போன

இந் திரன்பீடி கையெயர்க்குஞ்சாருக்கம்.

௩௩

அவ்வுணாகேட்டபோதிலுணர்வாயாரநக்குச்
செவ்வியகிரிகள் போலத் திண்புயம்வளரப்பெற்று
மைவரையொருங்குகும்வண்மைபோற்குழுமிரின்று
பவ்வமிக்கொலிமுழக்கும்பான்மைபோலார்ப்பரித்தார். (௧௦)

கவனவாம்பரிக்குழாமுங்கரடகுஞ்சரக்குழாமு
நவமணித்தேர்க்குழாமுநண்ணுகாலாட்குழாமும்
புனாமிதேழுவித்தார்பொற்பணுழிசேர்சேட
னிவையெலாம்பொறுக்கலாற்றுகுதனச்சிரநடுங்கலுற்றான்.

இத்திறங்கோடிக்கோடிசேனைகளிடைவிடாமன்
மொய்த்தலும்புகாரைநோக்கிமுரணுடையவுணத்தியோ
ரொத்ததிண்டிமங்கள்பேரிசல்லரியொளிசேர்சங்கம்
யுத்தவெம்முரசுமாதியொலித்திடவெழுந்தாரன்றே. (௧௨)

சேனையாலெழுந்த தூளிதினகரன்றனைமறைத்தல்
வானவனிவனென்றெண்ணிக்காட்டிடாவளமைபோலும்
யானையின்கடநீர்மாவாயமர்ந்திடுவிலாழியாரீர்
சேனையாய்க்கொண்டல்வந்துசொரிதலைநிகர்க்கும்மமா ()

எழுநுந்திவினுள்ளோரேழ்பெருங்கடலினுள்ளோர்
காழும்பாதலத்தினுள்ளோர்தடவரையகத்தினுள்ளோர்
சூழிகாலத்தின்காறுமுள்ளதாமாயுளுள்ளோர்
சூழுவாராழியென்னத்தொலைவிலாவசுரர்மாதோ. (௧௩)

வேறு.

குண்டலங்குழைமீதிருகடரெனக்குலவத்
திண்டிற்றசிரச்செம்மயிரெரியெனத்திகழ
வண்டகோளகைமுகமும்ட்டளவிடயாக்கை
மண்டியெமிசூந்தெழுந்தனவாளெயிற்றவுணர். (௧௪)

உருமிடித்ததுபோன்றதோர்குரலினருயர்ந்த
கருமுகற்கணமொத்திடுமெய்யினர்கழற்கால்
வீருதுபெற்றவர்மடங்கலாமெனவருவிறலோர்
நிருதரானவர்வன்கணர்பாவத்தினிறையோர். (௧௫)

சத்தசாகரமனைத்துமேளார்ந்தெழுந்தகைமை
யொத்துரைக்கொணுப்பாதகத்தானவரொருங்கே

பத்திராலுமாழலகத்தனிடயின்றிப்பரந்து
மத்தவாரணமடங்கன்மீதேறியேவந்தார். (௧௭)

வந்ததானவர்தமைக்கண்டுமகதியாழ்முனிவன்
சின்னநன்மகிழ்வெய்தியேபுகாரினிற்சென்றங்
கீர்திரன்முதலாகியவிமையவர்க்கெல்லாம்
பிந்திடாதபோர்த்தானவ்வரவுபேசினான். (௧௮)

உரைக்குமுன்னமேயுருமெனப்பரிசிரியொலியு
நிரைத்ததேர்மணிபோசையுரிசாசரொருங்கே
யிரைத்தவோசையுமெழுந்திடத்தானவக்கொடியோ
ரரைக்கணத்தினிலாக்ருவந்தம்செயவகுத்தார். (௧௯)

அடுத்தகாலையிலருந்தவமுனிவரமரர்
நடுக்கமெய்தியேநற்புகார்வந்துறைநாதா
மடக்கொடிக்கொருபாகனேமறலியையிதைக்க
வெடுத்தபாதனேயேழையெங்களுக்கருளொன்றார். (20)

என்றகாலையிலிபமுகன்சாத்தனேழ்சத்தி
மன்றலங்கடம்பணிந்தவன்வயிரவன்முதலோர்
நன்றிமேவிடுமந்கர்நலிவுறுவண்ணம்
வென்றிமேவுநல்வாயிலின்மேவியேகாத்தார். (21)

கற்றைவார்சடையிறையவர்தந்திருக்கருணை
பெற்றவீர்திரன்றழைசெவிக்கிம்புரிபிறங்கி
யுற்றநான் குகோட்டும்பலைவினித்துநம்மீதற்
செற்றமேனியவவுணரைச்செறுவெனவிடுத்தான். (22)

தவளவாரணமவ்வுரைகேட்டலுந்திருக்கி
யிவணடைந்திடுங்கொடியராமவுணர்கொல்லா
யிவறுமாறுபோர்புரிந்திவண்மீளகுவலென்றே
பவணைநாடனைப்பணிந்துசென்றதுமிகச்சினந்து. (23)
வேறு.

கிம்புரியணிசெறிகொம்புவளர்களைரொளிமதியெனவிலகியிடத்
தூம்பிகடழைசெவிதனிதுலவிச்சொரிமதவருவிகள் பருகியிடப்
பம்பலினொடுகளதெளதமெனும்பருமையுறுங்கிரிவருவதுபோன்றே
தூம்பர்க்கனிமகிழ்வுறுவவுணருயிர்கொளவந்ததவ்வொண்களி

இந்திரன் பீடினை கையார்க்குஞ்சுருக்கம்.

௩௩

மணிபொலி கணகணகணைவளவளரெழின் மிகுமொளிம
ருவியகிங், கணியொலிகலகலகலகலெனக் கிளாதுதலிலகியவணி
யசைய, ன்ணையறுமுரணிகரங்கிரிமீதிலகு சதங்கைகள் சலசலெ
னப, பணிமுடிபயில்புகிசுகிடெனப் பதறநடந்தது வெள்ளிப
மே. (௨௫)

கடதடதழைசெவியசைவுறலாற்ககணமதுறைபவரவெருவியிட
நெடியசைகவா னுறியிந்தலினுணிலவுறுமிதுனமுமஞ்சுகிட
வ் வைவையிகரிருவிழிக னுறுவஞ்சகவவுணர்கண்மிகவறை
'நொடியினிலடையலர்படைமுழுதும்நூறநடந்ததுவெள்ளிபமே.

ஒடிநீடியகரமதனலோங்குறவளர்தருதருவினுறுங்
கோடுகடனைமுறிசெய்புமணற்குன்றுகளைச்சராணலிடழி
நீடியகடலகொரேழினையுநெடியதொர்திடெனவேபுரியுஞ்
சேடனும்வெருவுறவுண்டைத்திரிதருமகபதிவெள்ளிபமே

மறலியையிகரெனவவுணர்தலைமாரபுகையிருபுயமலைகொலாம்
நெறநெறநெறநெறவெனவேயாரங்கிடத்தினிலுரனேரடியா
லுறம்திசெய்தவருடலையெலாமும்பரின்மீதெறிசெய்துவருந்
தறுகணர்முதுகிட்டேவெருவத்தனியமர்செய்ததவ்வெள்ளிபமே

மலைபெனநீள் கரமதுதனிலோர்வன்மையுறும்பெருமுசலெடுமிக்
துலைதருமவுணர்களிரதமெலாமொண்டுகளாகியொழிந்தேகந்
கொலைசெறிமதகரியிவுளியெலாங்குடர்பிதிர்படமோதிக்குருதி
யலைமிகுருதியெனவேவாடிடவேயமர்செய்ததுதனியெண்கரியே.

தானவரமுனைகள்சிதறுதலுந்தகுசெக்களமிகுருதிக்கொள
வானவரசனுமனமகிழமறலியுயிரையினியிகுதியெனப்
பானுவினுதயமெனக்குருதிபடிதருமுருனையிரைநிரையாய்
வாணிடைகொடுகவால்லீசிமண்டமர்செய்ததுவெள்ளிபமே.

வில்லொடுகணைதொடுகைத்தலமுமீமெவிதிகிரியும்வரிசைபெறும்
பல்லபடைகளும்கிசிறிவரும்பற்றலருடலுமழிந்திடவுங்
கல்லெனுமிருபுகெநிரவவுங்கனல்கொரிமணிசிறிசிறிதிடவுங்
கொல்லுறுவண்கரமுசலத்தைக்கொண்டபுடைத்ததுசிறகளிதே.

ஆத்தனருருமிடியெனவவுணர்னைவரும்வெண்கரிதனையனுசித்
தார்த்தனர்சொரிகணைகைம்முசலந்தூளிபடுத்தியருந்துதலும்

பார்த்தனரிமைபவர்பரிவுற்றுப் பண்புறுசித களிநீர்தருவைப்
 பேர்த்துமுகக்கைபிடித்தவணப்பெரும்படையாவுமழிந்திடவே
 கட்டுறுபரிகளும் தகரியுங்கனின்மணியிரதமுமவுணர் கன்னெய்
 தொட்டிடுகவசமுமலைகிரத்தலங்குபுயங்களுமிசூனாளி
 பட்டிடமோதலும்போதப்பாதகப்பாதவயபை நடிசு
 டெட்டி னர்மகபதிமதகரியைக் கெழுமியசெனெய்கு சூழியே

சக்கரமழுமுச்சிரலோற்றினவாசிதகரிமுது சூழி
 பககமழுத்திவருத்துதலும்பாதவசுசா கண்மகிழ்வுற்றுக்
 கொக்கரிசெய்தனர்வானோர் கங்கொடுந்துயருற்றனர் கெண்கரியு
 சிக்கியதவரெறிபாசத்தாற்றிசைதெரியாதுதளர்ந்ததே (௩௪)

ஆக்கனமகபதியதனைபறிந்தாயிரமாயிரமமரிரு
 பசகமும்வராதகசு தூரகபபடையொடெழுந்தயர் துருதுப்கண்
 மிக்குமுழங்கிடயாணருறும்விருதுக்கொடிகள் பரதுவரத்
 திக்கொடுவெற்புநடுங்கிடவேசினமுற்றுகவமேகினனால். (௩௫)

வந்திடுமிநதிரனைக்கண்டுவாசிபமவுணர் கள்பாசத்தா
 னோற்கனனெனவப்பாசத்தைகொடியிலுறுததவன்விற்சொண்டு
 முநதிவளைத்தொளிர்நாணிநெலிமுரநெடுசெய்தலுமகரமொலாஞ்
 சாதிபிரிந்துவருந்தினர்வான்செல்லிடிபுண்டிடுமரவமபேரல்.)

ஆத்தலைபவுணர்கள் படைகுழுமியிரயபல்கணைமறைசொரிதலுமே
 விததகமுற்றிடுதவளநெடுமவேழப்பிடரின்மிசைபெறி
 யுத்தமமகபதிகனல்சொரியுமோராயிரமத்திரம் விடவே
 சைசிரவதைபுற்றவுணரெலாஞ்சிரமற்றாவிதுநநநனரால். (௩௬)

தலையற்றிடுதிதிமைந்தொலாஞ்சூர்முகனருளியவரமதனாற்
 றுநெபெற்றிடுபடைபலகொண்டே தாவிடுபிரிகரிமீதேறி
 யலைபெற்றிடுகடல்போல்வந்தேதயாகண்டலனைவருத்துதலு
 ிலைபெற்றிடுவானிறைய வன்முன்னின்றெதிடிணரையிதுசெய்கான்

இநதிரபுரியுறையிறையவனொரெண்ணருமவுணரைவதைபுரியத
 ௩௬ தநல்லவரமதுதனையெண்ணித்தயையறுதானவர்வளர்கிரமுங்
 கநநரமுபகரமுங்மாபுங்கழல்கணையோடிருகாதுகளுஞ்
 சூநதுநஞ்ஞனிபட்டிடவேசரியுமகபதிசுத்தறினனால். (௩௭)

கணையல்கோபதிசொரிதலுமேகண்டகவவுணர்கள் சிரமுதலாத
துணிபடவிழ்ந்துயீர்தொலைதலுமேசொரிநதனர்மலர்மலமுயும்ப
ரெலா, மீணையறுமுழுவொடுதுந்துழிகளெங்குமுழங்கினவெழின்
மெவும், பணையுலையரிவைபர்நடனமிடப பண்ணவரின்பொடுது
ளளினரால் (௪௦)

வேறு.

உய்த்தலுற்றவவுணர்களொண்புணர்
விழும்பாணையைவீரரைவெம்பரி
சூழுந்தேரைத்தூநதுகொண்டேகுத
லாழ்மேலமர்க்கேகுத்தலொக்குமே. (௪௧)

குருதியாற்றிற்குளித்திடுங்குளிகள்
பெருகுகின்றவவுணப்பிணங்களைக்
கருதுகின்றகழுனொடுபாறுக
ஞருவித்தன்களையோடுதுகருமால் (௪௨)

வேறு.

அவுணப்படையுதிரங்கடலணியாயுதமீனாங்
கவணப்பரிதிரைமுனைகள் களுலுங்கொழுதுரையாம்
அவனொபொலிமணிநித்திலமாரந்திகமுலவன்
நவமுற்றிடுகுடரேதுகிர்நந்தேர்விடுகலமே. (௪௩)

பொற்றூர்படைதானிப்படிபொடியாதுமூமிதுவெண்
னிற்றானருள்வரமென்றுநினைந்தேதிசையுள்ளோர்
தொற்றூர்திதியின்மைந்தர்கடொலைந்தாரெனத்துள்ளிக்
காற்றாமெனவந்திந்திரனைக்கண்டுகளித்தார். (௪௪)

செந்தாமரையாள்கேள்வலுமனமுநதிடுதேவுக
கந்தாரிபமுந்தும்மகபதிவெஞ்சமர்காண
வந்தார்தையித்தியர்யாரையுமாப்ததானெனமகிழ்ந்தேசு
தந்தாரநறுமலர்வாசவனேற்றொண்முடிதரித்தரன் (௪௫)

வண்டார்மதவயிராவதமாவாரணமேழிங்
கொண்டான்மருத்துவன்வானவர்குமுமிப்புடைவரவே
விண்டாவிடவேவெற்றிகொண்முரசத்தொலிபரவ
வண்டாள்பலிப்படுசெம்புலமதீனின்னுமகன்றுன். (௪௬)

அகன்றேநெறிசெல்போதநிலங்கம்முழுதுங்கண்
 மிகுந்தேதிகழரிவண்மயனைக்கொண்டுமுன்மேரு
 நகம்போற்சிவனார்மேவிடநற்பொன்னினியற்று
 செகம்போற்றிசாயாவனத்திருக்கோயிலைக்கண்டான் ()

சண்டா னுளமகிழ்ந்தானிருகரங்குப்பினன்சு)மே
 லண்டார்தமையடல்செய்துமொசண்டலனன்பாய்ப
 பண்டேகியநிறிவந்துயர்பலநல்கிடுபொன்னி
 தண்டாதுபுகுஞ்சங்கமுகத்தின்கணாசாரந்தான். (ச.அ)

காவேரிசங்கமமாடினன்கருதுந்நிதிபல்வும்
 பூவார்சுரர்கட்கீந்துயின்பொன்னிப்புனன்மூழ்கி
 மேவார்புரமுன்செற்றிடுமிமலன்னருண்மேவுந்
 தேவாதிபன்வாமூந்திருச்சுரயக்காட்டினிற்சேர்ந்தான் ()

வேறு.

அன்னமாநகரமரர்கோனணைதலுமணிகொள்
 சொன்னகும்பத்திப்புதுப்புனனிறையவுந் துலக்சி
 வன்னபேகியசுரதோடணங்களுபலீந்து
 பொன்னின்மாநகர்போற்பொலிந்திருந்ததையன்றே (ரு0)

மாமணித்திருவிமானத்தைவலஞ்செய்துமறைதேர்
 பூமன்மாலினுச்சரியவன்பொற்பநிறைஞ்சிக்
 காமனைப்பொடிபடுத்தியகடவுளையென்றுஞ்
 சொமனைப்புனைவேணியாவென்றுமேதுதித்தான். (ருக)

பத்தர்போற்றிடும்பரமனைபழமறைமுனிவோர்
 சித்தர்சாரணமரர்கள்பணிர்திடுஞ்சிவனே
 அத்தனையெனையாண்டிடுங்கருணைவாரிதியே
 முத்திரன்னைறியறித்திடுமூர்த்தியேயென்றான். (ரு2)

என்றுபூசனைபுரிந்துளாமகிழ்ந்தெழுந்திருந்து
 துளாவானவர்தம்மொடுஞ்சுரருலோகத்துக்
 கின்றுபாகுவலெனநினைந்திர்திரானிறைவாழ்
 நன்றுசேர்மணிப்பெட்டகநதனைநயந்தெடுக்க. (ரு௩)

அந்தமாமணிப்பீடிகையுதிலெழுந்தருளு
 டிமநதையார்திருவருளிணுலெடுபடாமையினால்

வந்துவந்திமையோர்கடம்வலியினுலெடுக்க
வந்தின்னெடுபடாமையெண்ணும்பர்கோனயந்தான். (௫௪)

பின்னர்வாசவன்பிரானுறைநெபட்டகமேவு
மன்னுபொற்றிருவிமானத்தைவாம்பரிபூண்ட
பொன்னெடுங்கிரிபோன்றதோர்தேரினிற் பிணித்தே
யன்னவாம்பரிசையுகைத்தலுமவைமுயன்று. (௫௫)

மன்னுவன்மைபூண்டிழுத்தலும்வரனுறைகோயி
லென்னவுஞ்சிறிதேனுமேயசைந்திடாதிருக்க
வன்னதன்மையுமமரருக்கிறையவனறிந்து
மின்னுமோடைபூண்டெவண்களிற்றினைவிளித்துரைப்பான். ()

பனைக்கைவாரணத்தரசநின்பாங்குறுபலத்தா
ன்னைக்குமுன்னம்ச்சின்கரமெடுவெனநிகழ்த்த
வனைத்துலோகமுமதிரவத்தந்திபொற்றறியை
முனைத்தசைத்திடவானவர்களுமுறையிட்டார். (௫௭)

தந்தநான்குறுதந்திபொற்றளியினையசைக்கு
மந்தலேவலையிலருளுருவாயனைத்துலருந்
தந்தவம்பிகையச்சமுற்றான்செவிசார்வா
னெந்துகூவினானுக்குறுந்திருநுதலிறைவன். (௫௮)

கூவுந்தன்மையைக்கேட்டனனுமைதனைக்குறித்துத்
தெனியஞ்சலென்றுரைத்துத்தன்நிருவடிதுனியைப்
பூவினூன்றினன்பொற்றளிசலிப்பின்பிப்பொலிந்த
தோவிலாதுபாதலமெலாமகழ்ந்ததவ்வம்பல். (௫௯)

சூழியானைகூர்ங்கோட்டினூற்றுதைந்துகீழுள்ள
வேழுலோகமுஞ்சினகரமெடுப்பலென்றகழ்த
லாழியான்சிவனடிபெறவேனமொன்றாய்ப்பல்
லூழிகாலமுன்னிலமிடந்ததனையேயொக்கும்? (௬௦)

வாரைநிகர்த்திடும்வாலியமதகரிமருப்பா
லுரைசெய்பாதலத்தளவுமேயகழுவ்வழியா
லரவவேந்தினதாயிரம்புணமுடியமைந்து
நிரைகொண்மாமணிச்சாயமுப்புவனமுநிறைய. (௬௧)

வந்துசூழ்ந்திடுந்தன்மையைவானுளேர்கண்டே
யிந்தநன்னகர்க்கிலங்குசாயாவனமெனும்பேர்
தந்துபோற்றினர்பணிந்தனர்தானவாழியுந
தந்தநான்குறும்வாஸிதாந்திருநிறத்தந்தி.

(102)

முற்றுத்தன்னுவலியொருங்குறழிகுமுயற்சி
யுற்றுநீண்டவொண்கரங்கொடுசுற்றிமேலிழுக்கச்
சற்றுமத்திருத்தனிபெயராமைபாற்றளர்ந்தே
வெற்றிவேந்தனுக்குரைத்ததுவேந்தனும்வெறுநி.

(103)

வந்துகண்டிஃதெம்பிரான்செயலெனவனங்கி
யிந்தவற்புதந்தன்னைபாண்கண்டதுமிகையென்
றந்திமேனியாயடியவர்க்கெனியனையமுதே
முந்துமாமறைமுதல்வனையெனமுன்றயிட்டான்.

(104)

வேறு.

நெடியோனேடுஞ்சரணமுறையோ
சடையார்கொன்றைத்தாராய்முறையோ
கடுமுன்னுகர்கங்காளாமுறையோ
துடிசேரிடையாடுணைவாமுறையோ.

(105)

ஞானக்கனியேநம்பாமுறையோ
தேனிறற்கழ்தீஞ்சுவையேமுறையோ
கூனற்பிறைசேர்குடிலாமுறையோ
வானிறற்கழெம்மரசேமுறையோ.

(106)

பண்டாமடியார்வினைபாறிடவே
தண்டாமநேர்தாடந்தருளு
மண்டாமுறையோவமலாமுறையோ
வெண்டாவிசரிறைவாமுறையோ.

(107)

வேறு.

இப்படிமுறையோவென்றேஇந்திரனங்கியேத்த
வப்பணிசடையானெம்மையாளுடைவிடைமீதேறி
யொப்பறுகணத்தந்தம்மோடியர்குவமுனிவர்குமு
டைப்புயலுர்குமுன்னேவந்தருள்செய்தானன்றே.

(108)

வான வர்க்கரசன்கண்டுமலரடிவணங்கியேத்தித்
தேனமர்கொன்றையாயென்சிவலிங்கமூர்த்திதன்னை
வானிடக்கொடுபோய்வைத்தேமணமிசுமலர்கள் கொண்டு
யானருச்சனை செய்தேத்தவருளென வண்ணல்கூறும். [௩௬)

இத்தலஞ்சிவலோகத்தினெண்மடங்கதிமரகு
புத்தப விவ்விளிங்கத்துற்றுநாயிங்குவைகிப்
பத்திசேரடியார்க்கென்றும்பண்டிபுறுபுத்தியோடு
வித்தசமுத்தியிவான் விரும்பினுமதனல்வேந்தே. (௭௦)

இங்குநின்றிவ்விளிங்கமெடுபடர்விதநாஞ்செய்தோர்
துங்கமார்பரார்த்தபூசையிதற்குநீதுலங்கச்செய்வி
பங்குனித்திங்கடன்றிப்பாங்குறுவிழாவுஞ்செய்தி
பொங்குசீர்ப்பரார்த்தபூசைபுரிதிறம்புகலக்கேட்டி. (௭௧)

ஆயன்முகந்தனிற்செனித்தவந்தணரானோர்பூசித்
துவர்பதமபெறுதற்கிட்டவிளிங்கமேயுரித்தாமன்னோர்
வியனிலநதனிற்பரார்த்தம்விரும்பியேதினல்வாரோற்
புயல்வளமறும்புகிக்குப்புரவலர்க்காகும்பாவம். (௭௨)

நம்முகவயின்பிறந்தநற்றவக் * காசிபாதி
யைம்முனிவரர்கள்கோத்திரந்தனிலவதரித்து
மெய்மமைசேரபிடேகாந்தம்விருப்பொடுபெற்றோர் தாமே
செம்மைசேர்பரார்த்தலிங்கநீண்டுதற்கருகராவார். (௭௩)

உரைத்திகாசிபாதியுறுவர்கோத்திரத்தாரேனும்
பரித்திடாதிடேகாந்தம்பரார்த்தமாயிலிங்கநீண்டிற்
றநாத்தலந்தனக்குமீவந்தன்றனக்குமேசாருந்தீங்கு
வரைச்சிறகரிந்தோயன்பர்வணங்கிவர்முவுறும்பொருட்டால். ()

இத்தலந்திவ்விளிங்கம்பரார்த்தமாவிலங்கச்செய்தோ
மத்திறமதனூலாதிசைவரிலார்வத்தோடே
யுத்தமலபிடேகாந்தமுற்றவர் தம்மைக்கொண்டே
நித்தியத்தூடனெனைநித்தியந்தனைநிலவச்செய்வாய். (௭௪)

ஆன்புரின்பாலிற் கொண்ட வாரியனாண்டளபபான்
றன்புடையணுகியன்னோன்றண்மிசைவிழநதிறைஞ்சி
* காசிபா-கௌதமர் - பாஸ்துவாசர் - கௌசிகர் - அகஸ்தியர் இவா
களே ஓ ஓ முனிவர்களாவார்.

பின்னொடுதுதித்துவறேரிலக்கண மன மந்த தான
 மகான்பெறுமிவிங்கமந்தக்குரவன்பாற்பரிவாற்பெற்றே, (எசு)

ஆன்மார்த்தபூசைசெய்துகொண்டெயம்பொருட்டின்
 பான்மேவிச்சத்தமாரும்பல்போகந்துய்த்துவாழ்தி
 மேன்மாசதீர்த்துமேலாம்விடருள்வோமென்றேதிப்
 பான்மானுமொழிமான்வாமப்பரமனவ்விவிங்கம்புக்கான். (எவ)

முற்றிற்று.

சருக்க சங்கிரகம்.

இந்திரன், அசுரர்களைக் கொல்லுதற்குச், சிவப்படி
 மானிடத்து வரம்பெற்றுக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் விசுக்கின
 றநாவில், அசுரர்கள் தேவலோகமுழுதும் தேடி யிந்திரனைக்
 காணாமல் பின்பு வைகுந்தத்திலும் சத்திபலோகத்திலும் கைலா
 சத்திலும் மகமேருவிலும் அட்டதிசைபிலும் புகுந்து தேடி
 னார்கள். அவ்விடங்களிலும்காணாமல், மனவருத்தமுற்று ஓரிட
 த்தில் கூடியிருந்தார்கள். அச்சமயத்தில் நாரதமுனிவர் அவ்வ
 சுரர்களிடத்திற்சென்று, இந்திரன் தேவர்களுடன் காவிரிப்பூம்
 பட்டினத்தில் வசிக்கின்றனென்று கூறிப்போயினான். இவ்வா
 ர்தையைக்கேட்ட அசுரர்கள், மகிழ்ந்து யானைக்கூட்டங்களு
 குதிரைக்கூட்டங்களும் தேர்க்கூட்டங்களும் காலாட்கூட்டங்
 களுமாகிய எண்ணில்லாத நால்வகைச்சேனைகளுடன் காவிரிப்
 பூம்பட்டினத்தை நோக்கிச் செல்லுகையில் நாரதமுனிவர் இந்
 திரனிடத்திற்சென்று, அசுரர்கள் யுத்தத்திற்கு வருதலைக்கறி
 னார். அசுரர்களும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்கருகே வந்து சேர்
 ந்தார்கள். அல்தறிந்த இந்திரனும் தேவர்களும் முனிவர்களும்
 சிவபெருமானை வணங்கி உமாதேவியாரை யோர்பாகத்திலுடைய
 வரே!, இயமனை யுதைத்த திருவடியையுடையவரே! யேழைய
 ங்களைக் காத்தருளுமென்று பிரார்த்தித்தலுஞ் சிவயெருமான்
 'நிருவருளினால், விசாயகர், ஐயனார், சத்தமாதாக்கள், முருக
 க்கடவுள்முதலியோர் அந்நகரத்தின் வாயில்களைக் காத்துக்
 கொண்டார்கள். அப்பொழுது இந்திரன் அசுரர்களோடு
 செய்யப்பட்டு வெள்ளையானார்' என்று சொல்லியது.

யானது மிகுந்த கோபத்தோடு சென்று அசுரர்களை யெதிர்த்து யமன்போலச் சினந்து அவர்களுடைய தலைகளும் மாட்புகளும் கைகளும் நெறநெறவென்று நெரியுந்படி உரல்போன்ற அடிகளான் மிதித்துக்கொன்று, உடல்களை ஆகாயத்திலெறிக்கும், துதிக்கையில் ஓர் இருப்புலக்கையைப் பிடித்துக்கொண்டு, இரதங்களைத் துகளாகும்படி யடித்தும், யானை குதிரைகளைக் குடல்சரியும்படி யடித்தும் போர்செய்யும் போது அசுரர்கள் ஆரவாரித்துவந்து, பாணங்களைச் சொரிந்து வெள்ளையானையின்கையிலுள்ள இருப்புலக்கைபைத் தூளாகச்செய்து வெள்ளையானையை வருத்தித்தலும் வெள்ளையானை கோபங்கொண்டு ஓர் பெரிய மரத்தைப் பெயர்த்துத் துதிக்கையிற்கொண்டு யானைகளையும் குதிரைகளையும் தேர்களையும் தூளிடும்படி யடித்துக் கணக்கற்ற அசுரர்களை யுட்கொன்றது. அச்சமயத்தே அசுரர்கள் நெருங்கி வெள்ளையானையின் கையில் ருக்கின்ற மரத்தைப் பாணங்கொன்று நிந்து அவ்வெள்ளையானையைச் சூழ்ந்துகொண்டு பாசத்தாற் கட்டி, சூலத்தால் முதுகு பக்கம் பிடரிமுதலிய இடங்களில் குத்திவருத்துதலும் வெள்ளையானைசோர்வுற்றது. அதனை யிரந்திரன் நிந்து நால்வகைச் சேனைகள் சூழ யுத்தகளைத் தையடைந்து பாசத்தையறுத்து விடுத்தது, அவ்வெள்ளையானையின்மேற்கொண்டு, கையில் ஓர் பெரிய வில்லைப்பிடித்து நானேசைசெய்தமாத்திரத்தில் பற்பல அவுணர்கள் இடிமுழக்கங்கேட்ட அரவம்போல் சிதறி யோடிவருத்தினர்கள். அதனையுறிந்த அசுரவேந்தர்கள் கூடி யிரந்திரன்மேல் பல பாணங்களை விடுத்தார்கள். இரந்திரன் அக்கிரமையக் கக்குகின்ற ஆயிரம் அஸ்திரத்தைவிடுத்தது, அசுரர்கள்விட்ட அஸ்திரங்களையும் அவர்கள் தலைகளையும் அறுத்தான். தலைற்ற அசுரர்களெல்லாம் பியமன்கொடுத்த வரத்தாற் றலைபெற்றெழுந்து யானை குதிரை தேர்களிலேறிப் பற்பல ஆயுதங்களைக்கொண்டு இந்திரனைவந்து சூழ்நதுகொள்ள அப்பொழுது இந்திரன் சாயாவனேசுரரைத்தியானித்து அவர்கொடுத்தருளிய வரத்தை நினைந்து, அவுணர்களுடைய சிரம் தோள் மார்பு கைகால்முதலிய அவயவங்களை அறுத்துக்கொல்லும்படி பல பாணங்களை விடுதலும் அப்பாணங்கள் சென்று அவர்களுடைய சிரமுதலியவைகளை யறுத்

தலால் பகைவராகிய அசுரர்களெல்லாரும் இறந்தொழிந்தார்கள். இந்திரன் மனமகிழ்ந்து போர்க்களத்தினின்றும் நீங்கி, சங்கமுக தீர்த்தத்தினும் காவேரியினும் ஸ்நானஞ்செய்து, சாய்க்காட்டையடைந்து, சிவபெருமானைப் பூசித்து நமஸ்கரித்துத் துதித்து, தேவர்களோடும் இன்று வானுலகத்திற்குச் செல்வோமென்று நினைந்து, ஆன்மார்த்தலிங்கமூர்த்தி யெழுந்தருளியிருக்கும் பொற்பீடிகையை யெடுத்தமாதிரத்தில் அந்தப்பீடிகையானது சிவபெருமான் நிருவருளினால் எடுபடாமையால் வருந்திப் பின்பு சிவபெருமானெழுந்தருளியிருக்கும் பெட்டகம் வைத்திருக்கின்ற விமானத்தைக் குதிரைகள் பூட்டிய தன் தெய்வ விமானத்திற் பிணித்துக் குதிரைகளை நடத்தவும் அவ்விமானஞ்சிறிதும் அசையாதிருத்தல் கண்டு வெள்ளையானையை விடுக்க வெள்ளையானைசென்று விமானத்தை யசைக்கும்போது உமாதேவியார் கூக்குரலிடுதலும் சிவபெருமான் உமையே பயப்படாதே யென்று சொல்லியருளித் திருவடி துணியை யூன்றித் திருக்கோயில் அசையாவண்ணம் செய்தருளப் பின்னர் வெள்ளையானை தன் கொம்புகளால் விமானத்தைப்பாதல உலகத்தளவும் அகமுடி அவ்வழியினால் ஆதிசேடன் நிருமுடியில் இருக்கும் ரெத்நங்களின் சாயைவந்து புனிழுமுதும் நிறைதல்கண்டு தேவர்களெல்லாம் இந்நகர்க்குச் சாயாவனமென்று பெயரிட்டு வணங்கித்துதித்தார்கள். பின்னும் வெள்ளையானை, தன்றுதிக்கையால் விமானத்தைச் சுற்றிக்கொண்டு மேலே இழுக்கவும், அவ்விமானம் சிறிதும் அசையாமையால் வெள்ளையானை தளர்வுற்றது, இந்திரன்கண்டு பயந்து நடுங்கி இது சிவபெருமான் செயலென்று நினைந்து நமஸ்கரித்து முறையிடுதலும் சிவபெருமான் இடபவாகனமேற்கொண்டு தோன்றியருளினார். இந்திரன் நமஸ்கரித்தெழுந்து துதித்து, சுவாமி! அடியேன் விண்ணுலகத்திற்கொண்டுபோய் வைத்துப் பூசிக்கும்படி, இச்சிவலிங்க மூர்த்தியைக் கொடுத்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்ததலும் சிவபெருமான் இந்திரனை நோக்கி இந்திரனே! இத்தலஞ் சிவலோகத்தினும் எண்மடங்குமேம்பட்டதாகும், நாம் இவ்விலிங்கத்திலே வீற்றிரு

ந்து, இங்குவந்து வணங்கும் அன்பர்களுக்குப் போகமோகூஷங்களைக்கொடுக்க விரும்பினேன். ஆதலால் இவ்விலங்கம் இவ்வீடத்தினின்றும் எடுபடாமற் செய்தோம். இவ்விலங்கத்திற்கு, ப்ரார்த்த பூசைசெய்வித்துப் பங்குனிமாதத்திற் றிருநாட்செய்வாயாக. பரார்த்தபூசை செய்யுந் தன்மை எவ்வாறெனில் பிரமன் முகத்தப்பிறந்த பிராமணர் பூசித்துப் பலனடைதற்கு இட்டலிங்கமேயுரியதாகும். அவர்கள் பரார்த்த லிங்கத்தைத் தீண்டொராயின் புவிமீலம்மழை குறையும். அரசர்க்குப் பாவமுண்டாம நம்முடைய ஐந்துமுகத்தினும் பிறந்த காசிபன்முதலாகிய ஐந்துமுனிவர் கோத்திரத்திற் பிறந்து சமயதீகை விசேஷதீகை நிர்வாணதீகை ஆசாரியாபிஷேகம் என்பவைகளைப் பெற்ற ஆதிசைவர்களே பரார்த்தலிங்கபூசைக்கருகரவார். சொல்லப்பட்ட காசிபதிமுனிவர் கோத்திரத்திற் பிறந்தவராயினும் சமயமுதலபிடேகாந்தம் பெறுதவர்கள் பரார்த்தலிங்கத்தை தீண்டினால், அரசர்க்கும் உலகத்துக்கும் பாவமுண்டாகும். ஆதலால் ஆதிசைவர்களில் அன்புடனே சமயமுதல் அபிடேகாந்தம் பெற்றவர்களைக்கொண்டே நித்தியநைமித்திய னகளைச்செய்வாயாக. உன்குருவாகிய விபாழனிடத்தே வேறொர் சிவலிங்கம் பெற்று ஆன்மார்த்தபூசை செய்துகொண்டு பொன்னுலகத்திருந்து, மேலான போகங்களை யனுவித்து வாழ்வாயாக. மேல்மலரிபாகத்தில் மோகூஷத்தைக் கொடுப்போடி என்று சொல்லியருளி இந்திரலிங்கத்தின்கண்ணே புகுந்தருளினார்.

முற்றிற்று.

ஐராவததீர்த்தச்சருக்கம்.

யாமுனிவரர்களெந்தாய்வாசவன்பூசைதன்னைப் பூமியிற்பெயர்க்குங்காதைவிரித்துநீபுகன்றீய்மேன்மை யாமயிராவதத்தின் றடத்தியலுறைவாயென்னத் தேமுரல்கொன்றையான்ருள்சிறதைசெய்துரைக்குஞ்சுருதன். (க)

தானவா நிழியுஞ்செய்யபுகர்முகத்தவளமேனி
யானையத்திருச்சாயக்காட்டினைபர்தாள்வணங்கிநின்று
சேனிகர்விழியாள்வாமச்செல்வநின்சினகரத்தை
யானகழந்திட்டபாவமெவ்வகைகீருமென்னு. (உ)

வெருவலுற்றிரங்கும்வேலைவிண்ணிலோர்வாக்குத்தேதான் நிப்
பொருவிளித்தளியைநின்னாற்பொற்புகிம்புரிப்பூண்
மருவுகோட்டாடீடந் துவயங்குமிவ்வவற்றென்கீழ்பால்
வருநலமிகும்பாதாளமேழிள்கீழ்மன்னுகங்கை. (ங)

அத்தகுபுனிதகங்கையாடிநீசாயக்காட்டிசர்
உத்தமமலரடிக்கெண்ணமலர்கொண்டுபூசை
பத்தியோடியற்றிற்பாவம்பாறுமென்றுரைக்கவெள்ளை
யத்தியத்திருமாற்றங்கேட்டத்தடரோக்குங்கலை. (ச)

கோதகல்பாதலத்திற்குலவியபுனிதகங்கை
பாதகநீக்கியார்க்கும்பரகதியளிக்குமாறு
தாதகிகுடுமெங்கந்சங்கரனருளினில.
மீதெழுந்தத்தடத்தின்மிளிர்ந்துதேங்குற்றதம்மா. (ஊ)

வேறு,

விசைசெறிந்துதாதுலவியேமென்முசிழிவிந்நு
பிரசமுற்றியேரெட்டிதழக்கமலங்கன்பிறங்க
வரிவண்டின்னிசைமுரன்றனவண்மணிகொழிக்குர்
தினாபொருந்துமத்திருப்பெருந்தடந்தனின்மாதோ. (ஈ)

மன்னுமன்றலங்குவளையின்வண்கொவளரத்
துவன்னுமென்சிறைதுலங்குதேனின்னிசைபாடும்
பொன்னிறக்கவ்னேதிமம்பொற்புறுபொறிப்பேர்
யின்னையொத்தொளிர்செய்யபங்கயமலர்மேவும். (ஏ)

சிறந்தபைங்கமுகன்செழுங்குலைதனிற்றாவி
நிறைந்தசெந்நிறப்பழங்களைநிமிடத்திலுதிர்க்தே
நிறங்கொள்வெள்ளியின்றகட்டினைநிகர்த்திடும்வாளே
பிறங்குதாமமாலர்மிசைப்பெட்பொடுதுஞ்சும். (அ)

வேறு,

இன்னவற்புதங்கள்சண்டேயிமைத்திடாநயனக்கைகம்மா
அன்னபூந்தடத்திற்புக்கெம்மண்ணிச்செங்கமலத்தாளே

முன்னியே துதித்துமுழுகமுதல்வரையிமையோதே த்தும்
பொன்னிகர்சடையிற்கங்கைபுனைந்திடும்புனிதர்தம்மை. (சு)

புழையுடைசுரத்தான்மொண்டுபுனிதமஞ்சனநீராட்டித்
தழைவுறுவில்லங்கோங்குதாமரைசமுநீர்மெளவல்
வழைசுரவீரங்கொண்டு *மாந்திரவிதியாற்பூசை
விழைவுறப்புரிந்தீசர்க்குவினாமிகுதாபதிபம். (சு0)

இன்புறவெடுத்துக்கோட்டியினியமுக்கனிமுன்வைத்தே
யன்புறநிவேதித்தம்பொனாலயந்தனைச்சூழ்வந்தே
*யென்பரவெழிலாகொன்றையினமதிசூடுந்தேவர்
முன்புசென்றிறைஞ்சிமுனாமுதல்வனையோற்றியென்று. (சுச)

மனங்கரைந்தேத்துமேல்வைவரதர்சாய்க்காடமேம்
கனப்புரைவார்குவென்றகாரிகையொருபாற்காண
வினம்பொலிகணங்குள்சூழுவெழிற்சிதவிடைமேற்றேன்றித்
தனம்பொலிராட்டியானைதன்முக்கனோக்கிச்சொல்வார். (சு2)

சிதகிரிநின்பாலுற்றதீனியைவாவுந்தீர்த்தோம்
இசமுறுநினகூங்கோட்டாலிடந்தவித்தடநின்பேரான்
† முசமுறவிளங்கவென்றுமுவுலகினிலுள்ளோரு
மிதனிடைமுழ்சின்வேண்டுமெவற்றையுமவர்க்களிப்போம், (சு௩)

வேறு.

இனையபொய்வையைநினைத்திடிற்புகன்றிடிவிறைஞ்சிற
உனைசுழற்புனையிந்திரனாகையேகளிப்பார்
வினையிரண்டையும்விட்டிரல்விட்டினைவிரும்பித்
தனையுணர்ந்துமேயிருப்பர்நந்தாளினைசுருதி. (சுச)

போற்றுமுன்றடப்புனற்றினாமீதினிப்புரனங்
காற்றினைந்திடிற்பறவைசண்மிருகங்கள்சுருத்துத்
தோற்றுமானிடர்புல்கொடிதுலங்குபாதவமு
மேற்றிகழ்ந்திடுநந்திருக்கையின்மேவும். (சு௫)

தருமமேநிறைந்திடையிராவததடித்தைக்
சுருதியேவலமன்புடன்காலினுச்செய்யிற்

* மாந்திரம்—ஆகமம்,
முதம்—இன்பம்.

பெருகடுந்திரிபுவனத்தைவலஞ்செய்தபேறு
மரியசெல்வமுஞானமுமவர்க்களித்திடுவோம். (௧௬)

இணையநற்றடந்தெரிசுக்கற்பாவமுமிடரும்
வினைகளானவுங்கவலையுமகன்றுமெய்ச்செலவர்
தனையுமேவுவர்தண்சுடர்க்கயிலையும்பெறுவர்
புனையுமெவற்றியும்புகமுநல்லருளுமெய்துவரால். (௧௭)

இந்தநற்றிருத்தீர்த்தத்தையெண்ணியன்புடனே
வந்தொர்வைகல்புக்காடினோர்வாண்மதிச்சடையுங்
கந்தரம்புரைகந்தரமும்முகனீமந்து
முந்துமோர்மழவிடையுமேபெறுவரீதுண்மை. (௧௮)

வேறு.

செர்புமயிராவதப்பேர்த்தீர்த்தத்தன்னைத் திகழ்கரத்தாற்சீ
ரந்தெளித்தோர் செல்வராவார், இப்புனலின் மூழ்கினர் நற்குத
ரைப்பெற்றேயெழில்பரவுமகபதிபோலென்றும் வாழ்வா, ரொப்
பரியகரையிலணுவளவுசெம்பொனுவந்து மறையவர்க்கீந்தோரும்
பராவார், கைப்பதுமந்தனின்மாடமயிழ்ந்துநீரைக்கருதியாசமித்
தவர்தாய்கருச்சேராரே. (௧௯)

வேறு.

இரவிமதிக்கலந்திடுநாட்பூரணையாடிப்பிறப்போடிலங்குமாசி
விரவுமகஞ்சிவநிசுதைமாதத்தின்பிறப்புடனேவிருச்சிகத்திற்
பரிதிநிமிந்துதினமர்கழியிலாதிநாட்பரிந்துமூழ்கிப்
பரவிநிபமம்புரியினயுதபரிமேதபலன்பலிக்குந்தானே. (௨0)

கதிரிரண்டிலரவணையுங்கிரகணகாலந்தன்னிற்கருதிமுழுகி
விதிமுறைபஞ்சாக்கரத்தைச்செபிக்கிலொன்றுகோடியதாய்மே
ன்மையெய்து, மதிகவினையொடுபஞ்சபாதகத்தாறகன்றிடுவரு
ள்பெற்றோங்கும், கதியடைவரிவர்பெருமையிவ்வளவென்றெவ
ராலுங்கணிக்காணதால். (௨௧)

தருமவடிவாமயிராவததீர்த்தத்தகடங்கையிற்றயங்கவென்
றும், பருமலைக்கற்செங்கலினாற்படிவகுத்துச்சுற்றிய மண்டபமும்
பாங்காய், நிருமிதஞ்செய்தோர்புனியினினைவுற்ற பொருளெல்லா
நிரம்பப்பெற்றுத், திருவினராய் வாழ்ந்துபவக் கடனீந்திச் சிவ
லோகஞ்சேர்குவாரே. (௨௨)

வேறு.

அருணவுதயந்தனிலயிராவததீர்த்தத்திலாடிப்பின்
கருணை நூலின்படியமங்கருதிமுடித்தேவில்வமணம்
பரவும்பூவினமைப்பூசைபரிந்துபுரிந்தேநம்மடியார்க்
கிரணியார்போனகமீவோநிருக்குமுலகநம்முலகம். (௨௩)

புவனமொருமூன்றினும்விளங்கிப்பொருந்துதீர்த்தம்புகுந்தாடித்
தவமேசெய்வார்பலனிலுமித்தண்ணுப்புனலோர்நாண்முழ்கி
னவமேயறுநடுகாடிபலமனிசகுமுண்மையீதாகும்
பவமேயகற்றுமித்தீர்த்தப்பண்பின்னுங்கேள்பெண்கரிநீ. (௨௪)

இலங்கியோங்குமித்தடத்தினொழிலீர்தீர்த்தந்தணர்க்குத்
• தூலங்குமாடையிருந்தியந்தூயவீ வரிதாம்பூலமொடு
நலங்கொள்கரபிமுதலெவையுநல்கியவர்ச்சூழந்திறைஞ்சுகிடுவோர்
பலங்கடமையிவ்வளவென்றேயனந்தனாலும்பகர்வரிதால். (௨௫)

வேறு.

நிலைமைபெறுஞ்சீரயிராவததீர்த்தநீராடிநீங்கிப்பொண்ணி
யலைபுரளும்புனற்படிந்துசாயாவனேசர்பதமன்பாற்போற்றித்
தலைமைபெறுசங்கமதீர்த்தந்தோய்ந்துசூதவனமுக்குளத்தின்மு
ழ்கி, யிலகிபத்தின்றடம்படிந்திரவிளிங்கங்காணமுத்தியீவோ
ங்கண்டாய். (௨௬)

வேறு.

என்றுபல்வரங்களீந்தேயிந்திரவிளிங்கந்தன்னிற்
பொன்றிகழ்கொன்றைவேணிப்புண்ணியன்புகுந்தபின்னர்
நன்றுறுவள்ளையானைநாரிபாகன்றாளேத்திக்
குன்றிறகரிந்தவானோர்கோவன்பாற்குறுகற்றன்றே. (௨௭)

வேறு.

மன்னும்வெண்கரிதீர்த்தத்தின்வளமெலாமுரைத்தா
யின்னும்வாசவனியற்றிடுகு சிறப்பியம்பென்றே
பன்னுமாமறைமுனிவர்தொழுதடிபணியப்
பொன்னின்வாரசடைமாமுடிச்சூதனும்புகல்வான். (௨௮)

முற்றிற்று.

சருக்கசங்கிரகம்.

வெள்ளையானை பாணதி, சாயாவனைகரர் திருவடினை வணங்கி நின்று, சுவாமி! நீர் எழுந்தருளியிருக்கின்ற தீவ்பசிமா னத்தை யுசைத்தகழ்ந்தபாதகம் அடிபேணுகெவ்வகையாற்றீ ருமென்று, பயங்கொண்டி வருந்தும்போது, ஆகாயத்தினி னறும் ஓர் திருவாக்குத்தோன்றி வெள்ளையானைபே! இவ்விமான த்தைச்சுற்றிலும் உன்மருப்புுகளாற்றோண்டப்பட்டு விளங்கும். பள்ளத்திற்பென்சீழ்பாலாகப் பர்தாளத்திலிருக்கின்ற கங்கை இப்பொழுதுவரும். நீ அப்புனித கங்கையிலே ஸ்நானஞ்செய்து, சாயாவனைஸ்வரரைப் பூசுத்தால் இப்பொழுதே பாவம்நீ, ன்குமென்றுவசால்ல, அன்மொழிபைக்கேட்ட வெள்ளையானை அததடாகத்தைநோக்குதலும் கங்கைபாதாளத்தினின்றும் வந துநிறைந்தது. வெள்ளையானை அந்தத்தீர்த்தத்திலே ஸ்நானஞ் செய்து சாயாவனைஸ்வரரைப்பூசித்து வலம்புரிந்து நமஸ்கரி த்துத்துதிக்கும்போது சாயாவனைஸ்வரர் இடபவாகனத்தின் மீதெழுந்தருளியவந்து, ஐராவதமே! உன்பாவத்தை நீக்கினும். இத்தீர்த்தம் உன்பெயரால் “ ஐராவததீர்த்தமென்று ” விளங் கச்செய்தோம். இத்தீர்த்தத்தை நினைத்தோரும் புகழ்ந்தோரும் வணங்கினோரும் இரதிரனாப் போகங்களை யனுபவித்துப் பின் றுமாசுத்ததைப்பெறுவர். இத்தீர்த்தத்தில் அன்புடன் ஒருதி னம் ஸ்நானஞ்செய்தவர் நம் சாரூபத்தைப் பெறுவர். இத்தீர் த்தத்தில் அமாவாசையிலும் பெளர்ணமியிலும் மாசிமகத்தி லும் சிவராத்நிரியிலும் தைமாதப்பிறப்பிலும் கார்த்திகைமாத த்து ஞாயிற்றுக்கிழமையிலும் திங்கட்கிழமையிலும் மார்கழித் திருவாதிரையிலும் ஸ்நானஞ்செய்து பிராமணர்களுக்கு வஸ் திரம் பொன் அரிசுமுதலிய தானங்கள் கொடுத்த வணங்கு வோரடையும்பலன் இவ்வளவென்று ஆயிரநாயையுடைய ஆதி சேடனானுஞ் சொல்லமுடியாது.

இத்தீர்த்தத்திற்கு மலைக்கல்லினானுஞ் செங்கல்லினானும் படியுஞ் சுற்றுமண்டபமுஞ் செய்தவர்புதியில் நினைந்தபொருளொ லலாம் நிரம்பப்பெற்றுவாழ்ந்து, பிறவிக்கடலை நீர்திச்சிவலோக த்தையடைவார்.

இத்தீர்த்தத்திலே மூழ்கப் பின்காவிரியில் நீராடி, இந்திரலிங்கத்தைவணங்கி, பின் சங்கமுகதீர்த்தத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து, திருவெண்காட்டு முக்குளத்திற் படிந்து, சுவேதவனநாதரைப்பணிந்து மீண்டுவந்து ஐராவததீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, இந்திரலிங்கத்தைத் தரிசித்தவர்க்குப் பேரின்பத்தைக்கொடுப்போம் என்று சொல்லியருளி இந்திரலிங்கத்திற் புதுந்தருளினார்.

திருவிழாச்சுருக்கம்.

தெள்ளியவெள்ளிக்கிரிநிகர்கோயிற்செய்விக்க
வுள்ளிமனத்தரியன்பெரடுநூல்களுணர்ந்தோளு
மெள்ளலின் மயனைவிளித்தொருபொற்றளியெம்மிறையாம்
வள்ளறீருச்சாய்க்காடர்க்கழுகொடுவனையென்றான். (க)

ஆம்மகவான்மொழிகம்முறவேமயனன்போடுஞ்
செம்மணிமரகதவயியேயம்மொளிசேர்முத்தம்
பைம்பொனராமணிகதிர்வச்சிரமுன்பலகொண்டே
யிம்மெனுமளவினியற்றினன்றளியெழிலாக. (உ)

பொங்குமருத்தத்திருமண்டபமும்புனைகோலத்
துங்கமகாமண்டபமுமைநிலயஞ்சுடர்வீசும்
மங்கையர்தங்கிரடம்புரிமண்டபமளிலோனு
மைங்கரவள்ளலுமேவுறுதளியுமமைத்தேபின். (ஈ)

வண்டார்கொன்றைச்சடைநடராசர்வாழ்மன்றம்
பண்டருணூன்முப்பொருடெளிவித்தபரன்கோட்டர்
தண்டாமரையாள்சினகரம்வடுகன்றன்கோயில்
சண்டேசுரனூறையொற்றளியுந்தான்செய்தான். (ச)

இன்னனபல்பலசினகரம்வேள்வியெழிற்சாலை
மன்னியபாகசாலையுடன்பலிவண்பீடம்
பன்னகநன்மணியாற்றிருமாளிகைபண்பாக
வன்னமுறும்பொன்வயிரங்கொடுதிருமதில்செய்தான். (ரு)

உத்தமமேனாடளவுமுயர்ந்திட்வுடுவேந்துஞ்
சித்திரபானுவுநாடொறும்விலகிச்சென்றேகப்

பத்தியின்மேலேமூல்கினர் கண்டுபணிந்தேத்தச்
சித்திரகோபுரமேருவைநிகரச்செய்தானால். (க)

வேறு.

இனையநற்றிருப்பணிகளையிற்றியேயிமையோர்
புனைவனாகெழில்வீதியும்பொற்புறவகுத்தே
பனிரெடுங்கதிர் தவழ்ந்திடுமாளிகைபலவும்
வணையுமாமணித்தெற்றியும்வளம்பெறச்சமைதது. (எ)

மகரதோரணவருக்கமுட்வானுலாங்கொடியும்
பகருமாமணிப்புரிசையும்பற்பலநீயற்றி
மகபதிக்குரைசெய்தனன்மகபதிதானு
நிகரிலிப்பணி உண்டுளமகிழ்ந்தனனேர்ந்து. (அ)

வேறு.

தருவுடைக்கடவுள்கோமான்சங்கரன் முகத்திற்பேறும்
பொருவில்சீராதிசைவப்பூசுரர் தம்மைக்கொண்டு
பெருகுறுமன்பாலாறுகாலமும்பிறங்குபூசை
திருவளர்சாய்க்காடர்க்குச்சிவாகமப்படிசெய்வித்தான். (க)

மாசிலாச்சாய்க்காட்டிசர்மலரடிபணிந்துதெய்வத்
தேசிகந்ருழ்ந்துவேறோர்சிவளிங்கமூர்த்திபெற்றுப்
பூசனைநிறையார்வத்தாற்புரிந்துகொண்டென்றுங்குன்றத்
தேசறுகனகராட்டிற்சென்றுவாழ்ந்திருந்தான்வேந்தன். (க0)

வேறு.

பொன்னியோங்குசாயாவனந்தன்னிலேபொருந்தி
மன்னிவாழ்ந்திடுமானிடர்வானவராவார்
துன்னுபாதவங்கற்பகதருவெனத்துலங்கும்
புன்னிடம்புகழ்ப்பசுவெலாந்தேனுவாய்ப்பயிலும். (கக)

தகைமையோங்குசாயாவனத்தலத்தினுக்கிணையப்
புகலவேறொருதலழிலையுண்மையிப்புரமே
புகரில்புத்தியுமுத்தியும்பொற்புறவளிக்கும்
நிகடமுண்மையீதாடுமணப்புக்கன்றிடுநெடிது. (கஉ)

வளம்புனைந்தசாயாவனந்தன்னிலேவயங்குங்
குளங்கனோடைகள் கூபங்களும்பராற்குழிற்றி

விளங்குபொய்க்கைகள் விராகமழ்பொன்னிவாடிகளின்
உளங்கனிந்திடுமன்புடன்முழ்கியேயோங்கும். (௧௩)

ஞானவேதியர்க்கிருந்திமுதலியநயந்து
நானஞ்செய்பவர்க்கார் குவீசர்சாரூபம்
பானலோடைநந்தனவனமமைப்பவர்பரணுக்
கானதொண்டெய்பவர்க்கிலோகத்தினமர்வார். (௧௪)

புண்ணியங்களோருருவமாய்ப்பொருந்துசாய்க்காட்டி.
எண்ணினோர்தில்வாழ்பவர்தமக்கனநயந்தோர்
சுண்ணருஞ்சிலைசெங்கலாற்றிடுப்பணியிசைத்தோர்
வண்ணமாயிலையமாமலையினில்வாழ்வார். (௧௫)

வேறு.

மகபதியிறைவர்சொல்லியருளியவாய்மையெண்ணி
யகமகிழ்ந்தருள்வெண்காடுற்றவிர்மதிசூடுவார்க்குத்
தகைமைசேர்ம்கிதன்னிற்றுவில்சீர்விழாநடாத்தி
நிகரில்சீர்ப்பொன்னிசூழுநெடும்புகார்ச்சராய்க்காடுற்றான்.

உற்றிடும்வானவேந்தனுமுவலன்பொசாய்க்காடர்
பொற்றிருத்தாள்பணிந்தப்புனிதர்க்குத்திருநாட்செய்யக்
கற்றாமுனிவர்யார்க்குங்கருதுவானவர்க்கும்பூவி
லுற்றிடமன்னர்க்குமுழையராலுணர்த்தினால். (௧௬)

காமனைப்பயந்தோன்பூமான்றன்னொடுங்களித்துவந்தான்
மாமறைவானோன்வாணிமாதொடுமகிழ்ந்துவந்தான்
தாமதிபரிதியங்கிழந்தனர்வந்துகொன்றைத்
தாமமார்வேணிச்சாயாவனத்தர்தந்திருநாட்காண. (௧௭)

தேவர்கண்முனிவரானோர்சித்தர்கின்னரரியக்கர்
தாவில்சீர்நாகர்வந்தார்தராதலவேந்தர்வந்தார்
காவினுக்கரசன்கண்டுகளித்தனன்கடவுளோர்க
ளாவணரிறையுஞ்சாயாவனநகரலங்கரிப்பார். (௧௮)

ஆரணமுழங்கும்விதியனைத்தினுமுவகைபொங்க
வாரணப்பிடரினேற்றிமணிமுரசறைவித்தார்கள்
தோரணம்புனைவித்தெங்குந்துவசமுநிறைத்தார்பொன்றற்
பூரணகுட்படவைத்தார்புனைமணிமாடந்தோறும். (௨௦)

வாழையுங்கரும்புமோங்கிவளர்பசங்கமுருகுநட்டார்
நீழல்சேர்மணியுமுத்துநெடுஞ்சுவர்த்தலத்திழைத்தார்
சூழறுதூணந்தோறுந்தலங்கரதனம்பதித்துத்
தாழையின்சுனிகடுக்கிச்சமைத்தனர்மறுகுதோறும். (௨௬)

மணிமுடிவானோர்மன்னன்மஞ்சுசூழிமயமாதின்
கணவர்முன்புகன்றசைவாகமவிதிப்படிமீன்மாதத்
தணிபெறுபூர்வபக்கச்சட்டியிலறுமீனாளி
விணையில்சாயக்காடர்க்கேற்றுக்கொடியினையேற்றினானே (௨௭)

கோலமாராடகத்தாற்குயின்றபாலிகைகரினாத்துச்
சீலமார்யாகசாலைத்திசைக்கவைச்செழுந்தீயோம்பி
மூலமந்திரத்தான்மிக்சேபம்பலமுனிவர்செய்தார்
ஆலமர்கண்டன்றொண்டராரரவெனத்துதித்தார். (௨௮)

வானவர்முனிவர்சூழவண்மைசேர்விதிதோறுங்
கானதுந்துமிழுங்கக்கன்னியர்கவரிவிசத்
தேனிறைமலரின்மாரிபொழிந்திடத்தேவியோடும்
பூனிறைவிமானமேறிப்புனிதனூர்பவனிபோந்தார். (௨௯)

சுருண்டபூங்குழன்வினனூர்கயேநற்கீதம்பாடப்
புரண்டிதொங்கவாழிபோன்முரசொலிகள்போர்ப்ப
விரண்டெணும்விழாவிற்சோமமண்டலத்தினிதினேறித்
திரண்டுநற்றொண்டர்சூழத்திருநகர்வலம்வந்தாரே. (௩௦)

வருமதிநிகரவேவேண்சத்திரவகைரிழற்றப்
பெருமைசேராலவட்டம்பற்பலபிறங்கிச்சூழ
முருகலர்தொடையணிந்துமூன்றாட்கதிர்கால்செம்பொற்
பரிதிமண்டலத்தினேறிப்பரமனூர்பவனிபோந்தார். (௩௧)

மாதவர்மார்தர்வானோர்மற்றுளோர்நெருங்கிச்சூழக்
கீதபல்லியமுழங்கக்கிளரொளியெயிறத்துக்கும்
பூதவாகனத்தினேறிப்பொற்கொடியுமையாளோடுஞ்
„சோதிநன்னூலர்நாளிற்றொன்னகர்வலம்வந்தாரே. (௩௨)

கற்றைவார்சடையெம்மண்ணல்கருதுமெய்யன்பரெல்லா
முற்றிடுமுழுவலன்பாற்கண்டிப்போற்றிடவுவந்தே

வெற்றிமால்விடைமீதே நிவிண்ணவர் குழாங்கள் குழ
மற்றையந் தாழ்விழாவின வளநகர்வலம்வந்தாரே. (௨௮)

மதமுடைப்புழைக்கைமின்னிவயங்குபொன்னோடைநெற்றி
கத மிகுஞ்சரத்திலேறியேககனவாணர். [க்

துதிபுரிந் திறைஞ்சவாரூந்திருநாளிற்றுலங்குபாதி
மதிதுதலுமையாண்மைந்தர் தம்மொடும்பவனிவந்தார். (௨௯)

சிந்தையின்மகிழ்ச்சிகூர்ந்துசெழுங்கதிர்மணியாற்பொன்ன
ஸிந்திரனமைத்தளித்தவெழின்மணிவிமானத்தேறிச்
சந்தரத்தோகையோடுஞ்சதரொடுமேழாநாளிற்
கந்தமார்மலர்புனைந்துகடிநகர்சூழ்ந்தாரன்றே. (௩௦)

அட்டமாசித்திபெற்றவருந்தவரமர்போற்ற
எட்டெனுந்திருவிழாவி்லிராவணனிடந்தெடுத்த
கட்டழகானவெள்ளிக்கயிலைவாகனத்திலேறி
மட்டுறுவிரைசேர்கொன்றைமாலையார்பவனிவந்தார். (௩௧)

மாமேருநிகரச்செய்தவச்சிரத்திருத்தேநேறி
நாமாதுகேள்வனாதிராணன்முனிவர்போற்றப்
பூமாரிவிண்ணோர்சிந்தப்புகழுமைமைந்தரோடுங்
காமாரியொன்பதாநாட்கவினுறப்பவனிபோந்தார். (௩௨)

கற்றைவார்சடையார்தேரிலேறியேகவினார்விதி
யுற்றுலாக்கொள்ளும்வேலையுடன்காலினுற்சூழ்ந்தேகும்
பற்றுளாரோரடிக்கோர்பரிமகஞ்செய்தபேற்றைப்
பெற்றிடுவார்கள்பின்னர்ச்சிவகதிபெறுகுவாரால். (௩௩)

நீற்றினன்பொற்றேர்ப்பின்னர்நியமமாய்ச்செல்கின்றோர்க்குக்
காற்றணந்திடுசாந்தாற்றிகவிகைசெம்பொன்னளித்தோர்
நாற்றெருத்தனிநுந்தண்ணீர்ப்பந்தர்கணயந்துவைத்தோர்
கூற்றினையுதைத்தான்மேவுஞ்சிவலோகங்குறுகுவாரால். ()

அன்னநற்றினத்திற்சைவரானவர்க்கனிபினோடு
நன்மைசேர்மகேசபூசைநயந்துநல்லன்பாற்செய்வோர்
பன்னுமாமறையவர்க்குப்பரிவுடனனங்கொடுப்போர்
மன்னுரீர்வெள்ளிக்குன்றின்மகிழ்ந்தினிதிருப்பர்மாதோ. ()

அவ்விரவினிற்றிருத்தேரதனினின்றிற்ங்கியீசர்
 திவ்வியவிமானமேறித்தேனுநெய்த்தீபமோங்க
 மைவியுமையாண்மைந்தர்மன்னுசண்டேசரோடுஞ்
 செவ்வியமணிபுனைந்ததிருக்கோயிலுமேசேர்ந்தார். (௩௬)

அற்றைநாள்விடியற்போதிலமலமாமன்றுளாடும்
 புற்றராவணிகடேசப்புனிதர்பல்லியங்களார்ப்பப்
 பொற்றிருக்கோயினின்றும்போந்தெழிற்சாந்துசாத்தி
 நற்சுடர்தெரிசித்தோங்குஞ்சினகரணணிநூரால். (௩௭)

பத்தெனுந்திருநாடன்னிற்பரீமர்வெள்விடைமேற்போந்து
 பத்தர்முன்னுலுணர்ந்தபனவர்பண்ணவர்களேத்த
 முத்தெறிதிரையார்சங்கமுகதீர்த்தங்கொடுத்துவந்து
 வித்தகத்துவசந்தன்னைவிதிமுறையிறக்கிவைத்தார். (௩௮)

மேடமாமதிமுன்னாகவிளங்கிழைவாமத்தோருக்
 காடகச்சிலையினூக்கமர்ந்தமாயூசையர்ற்றி
 நாடொறுந்திருநாடன்னையநடத்திரல்லருள்பெற்றுயந்தான்
 கோடுநான்குடையவேழக்கொற்றவானவர்கோன்மாதோ. ()
 முற்றிற்று.

சருக்க சங்கிரகம்.

இந்திரன், தேவதச்சனைக்கொண்டு சாயாவனநாதர்க்கு
 த்திருக்கோயில்கட்டுவித்து, ஆதிசைவர்களால் சிவாகமவிதித
 வறாமல் ஆறுகாலம் பூசைசெய்வித்து, குருவாகிய வியாழபகவா
 னிடத்து வேறோர் சிவலிங்கமூர்த்திபெற்று, ஆன்மார்த்தபூசைசெ
 ய்துகொண்டு, பொன்னுலகத்தையடைந்து வாழ்ந்திருந்தான்.
 பின்பு இந்திரன், சிவபெருமான் சொல்லியருளிய திருவாக்கை
 நினைந்து, திருவெண்காட்டையடைந்து, சுவேதவனநாதர்க்கு
 மாசிமாதத்திற்றிருவிழாச்செய்து, அங்குநின்றும் சாயாவனத்தி
 ற்குவந்து, சாயாவனநாதர்க்குப், பங்குனிமாதத்தில் பூர்வபக்
 கஷ்டியும் கார்த்திகைநஷத்திரமும் கூடிய சபதினத்தில் இட
 பக்கொடியை யேற்றினான். சாயாவனநாதர், இரண்டாந்திரு
 நாள் சோமமண்டலத்திலும், மூன்றாந்திருநாள் சூரியமண்டல

த்திலும், நான்காந்திருநாள் பூதவாகனத்திலும், ஐந்தாந்திருநாள் இடபவாகனத்திலும், ஆறாந்திருநாள் யானைவாகனத்திலும், ஏழாந்திருநாள் இந்திரவிமானத்திலும், எட்டாந்திருநாள் கைலாசவாகனத்திலும், ஒன்பதாந்திருநாள் திருத்தேரிலும் எழுந்தருளிப்பவனிவந்தருளினார். ஒன்பதாந்திருநாளிராத்திரி விடியற்காலத்தில் நடேசப்பெருமான் எழுந்தருளித் திருச்சாந்துசாத்தி, தீபதேரிசனஞ்செய்துகொண்டு திருக்கோயிற்கெழுந்தருளினார். பத்தாந்திருநாள் சாயாவனநாதர் இடபவாகனத்தின்மீதெழுந்தருளிச் சங்கமுகதீர்த்தங்கொடுத்துவந்து கொடியிறக்கிவைத்தார். பின், சித்திரைமாதமுதலாக இந்திரன் சாயாவனநாதர்க்கு மகாபூசை செய்வித்து, நித்தியோற்சவம் நடத்தி திருவருள்பெற்றுவாழ்ந்தான்.

இயற்பகையார்சருக்கம்.

போதமாமுனிவர்சூதன்பொன்னடிவணங்கிப்போற்றி வேதமாமுதல்வற்கன்பின்மிகுமியற்பகையார்காறை நீதமாமுனிவசொல்வாயெனமிகுநேயத்தோடு சூதமாமுனிவன்சாயாவனத்தர்தாடொழுதுசொல்வான். (க)

மணிகொழித்தெறியும்வேலைவண்புகார்நகரின்மேய வணிகர்தங்குலத்துவந்தார்மாதொருபாகர்க்கன்ப றொணியெதுவிரும்பினுலுமிலையெனாதளித்துநாளும் பணியணிவேணிச்சாயாவனத்தர்தாள்பணியுரீரார். (உ)

பூமலர்க்கணைவேளன்னார்பொருளினுற்றனதெனப்பார் நாமநீருலகம்போற்றுமியற்பகைநாமம்புண்டார் காமருவடமீன்போற்றுங்கற்பினுக்கரசியென்னு மாமனைக்கிழத்தியோடுமனை யறம்புரிந்துவாழ்நான். (ஈ)

தன்மதிமலைந்தசாய்க்காட்டிசர்தம்மடியார்தம்மையுண்மகிழன்பிற்போற்றிவேண்டுவவுதவுநாய்கர் வண்மைசேர்சீர்த்தியிந்தமண்ணுளோர்நனிகண்டய்ப்பெண்மகிழ்பாகரீத்தெம்பிராநொருவடிவங்கொள்வார். (ச)

வெண்டுக்கில்கொய்தகச்சம்விளங்கப்பின்செருகப்பொன்செய்
 யொண்டுவிழுத்தரீயந்தோள்கிடந் துலாவப்போக்கிக்
 கொண்டொன்சூயிற்றுங்கண்டிசுண்டத்துக்குலாவப்பூட்டி
 வெண்டிருநீறுசாரதமட்டிவேத்திரங்கைதாங்கி. (௫)

வரையினிலருவிமீனமார்பில்வெண்ணூலிலங்க
 வினையவிழ்மலர்செய்மலைகுஞ்சிமேல்விளங்குவேத
 வுளையெனச்சீதம்பாடித்தூர்த்தவேதியராபோதக்
 கரைமலிபுநாரினுப்கர்கடிமறுகணுகச்சார்த்தார். (௬)

கண்ணுதலடிபார்த்தம்மைக்கனவிழும்முமலனீனோ
 ரென்னியெதொண்டியற்றுமீயற்பகைவணிகர்கோமான்
 நண்ணுபொன்மணிமாடத்தினுயகன்புகுசலோடுந
 துண்ணெனவெழுந்துபோற்றித்தொழுதுபொற்பீடத்தேற்றி ()

நிலமகழ்த்தேனமாகெடுடியவன்றுருவிக்காண
 நலமிகுதிருத்தாண்மீதுநறுமலர்கொடுபுகித்து
 வலமதுபுரிநதியர்ன்செய்தமாதவவடிவாயீண்டென்
 குலமுமுதாளவந்தகோலமேபோற்றியென்று. (௭)

நின்றிடுவணிகர்தம்மைநேயமாய்வஞ்சவேட
 மொன்றியபெருமானேக்கியொருப்படுமன்பிடுனோடு
 குன்றவிற்கோமானன்பர்வேண்டிவகொடுத்திரென்று
 ஈன்றுபுகழ்கேட்டும்பானுமொன்றுநயந்துவந்தோம், (௮)

கொடுக்கலாமென்னியாமுங்கூறலாமென்றேவள்ளி
 யடுக்கலானுரைத்தகாலையடிபணிந்தடிகாண்முந்நீ
 ருடுக்கலாம்புவிடிலெற்றென்றுளவெலாமன்பர்வேண்டிற்
 'றடுக்கலாமென்பதுண்டோவேண்டிவதருவென்றார். (௯)

எனவிவரியம்புமாற்றங்கேட்டியற்பகைதுங்காதன்
 மனைவியைத்தருவீரென்றுகேட்டலுமனமகிழ்தே
 முனமுறுதவத்தாலென்பா லுளபொருண்முன்னிக்கேட்டார்
 புளவரேயென்போல்யாரேபாக்கியம்பெற்றாரென்று (௧௦)

கதுமெனவிரந்துள்புக்குக்கற்பிணுக்கரசியென்று
 'மதுமலர்ந்குழலினுரைமணக்குலமடந்தைசேண்மோ'

விதுமுடிப்பெருமானன்பர்க்குணையின்றுவிருப்பினிந்தே
னிதுவுணர்குதியெழுமுன்கலங்கிப்பின்றெளிந்திசைப்பார். (௧௨)

அன்பர்நிப்பணித்ததிங்கின்றிதுவெனிலதற்குமாறு
யென்பணியுளகொலோவென்றிசைந்தியற்பகையார்தாளின்
முன்பணிந்தெழுமுன்றெண்டர்முடிக்கவிழ்த்தெதிர்வணங்க
மின்பெயர்ந்தெனப்போய்வஞ்சுவேதியர்ப்பணிந்துநின்றார். (௧௩)

மனைவிபையளித்ததொண்டர்வந்துவேதியரைத்தாமூஉ
வெனையிமைப்பணித்தலென்னையென்றிடவஞ்சுவேடர்
களைகடற்புகாருங்கேளுங்கடந்தெனைவிடுக்தியின்றி
வனைகழற்றுகோயென்னவணிகரும்பணங்கிச்சொல்வார். (௧௪)

வேறு.

முன்னையானேசெய்குதலன்றேமுறையாய்
நென்னையென்னேதாழ்த்தேன்வானாவிதுகாறிவ
கனனேவந்தெனன்றேவேறேரிடமெய்தி
யொனராஞ்சக்கச்சிடையிட்டுடைவானேகதி. (௧௫)

வந்தடிபோற்றிக்கைதவமுதுநவமறைப்பாரை
முந்தெழின்மாதொடுபோகவிடுத்தமுனைப்போறிந்
சுந்துவல்பாவர்தடுக்கினுமென்றுசினத்தேதாடுந்
தந்திணீதொடுணையாகநடந்தனர்தனிவீரர். (௧௬)

மாதூறவாரும்வள்ளறன்கேளிரும்வந்தொன்றாய்ப்
பெதையொர்பார்ப்பான்பின்செலவிட்டுப்பின்போகு
மீதுமுன்செய்தாராரியற்பகைநாளினுசெய்தான்
தவன்மட்டோநங்குடிக்கென்றுந்தீதன்றே (௧௭)

பித்தனவன்செய்தானெனிவிந்தப்பெருஞால
மொததிடுமோபழிமீட்குதுமென்றொளிராவாள்வில்லும்
முத்தலைவேலுங்கொண்டுபுரண்டெழுமுந்தீரின்
குத்தெறிவெட்டென்றார்ப்புறம்பாருங்குறுகுற்றார் (௧௮)

மான்முதலாந்தேவர்க்கும்வழித்துணையாம்வள்ள
றான்முணையாக்கொண்டிடுமடியார்பின்முழ்த்தெய்தநத
தென்றுளிகஞ்சத்திருவணையாரொடுகெலபேசு
வான்றுதிசெய்யப்போமதுகண்வெளைத்திட்டார். (௧௯)

ஏடாபார்ப்பானென்செய்தாயெங்குலமாதை
நடார்காணக்கொண்டுநடந்தாய்நவையில்லாப்
பிடார்வேதகுலத்தாய்நீயிப்பிழைசெய்தாற்
கோடார்யாரெங்கெய்துதியென்றெதிர்கூடுற்றார். (௨௦)

பித்துட்பட்டவியற்பகைதன்னைப்பெரிதும்நீ
எத்தியிவட்கொண்டேகுவையேல்யாமேதுக்கு
வைத்துயிர்வாழ்வதுமாதைவிடுத்திடமாட்டாயே
வித்தரையின்முடிவின்மென்றாரெம்பெருமானார். (௨௧)

அச்சுற்றார்போன்மறைவடிவாந்தம்மருகெய்துந்
கச்சுப்பூண்முலையான்முகநோக்கக்கண்டெய்த்தீர்
கச்சுட்பட்டிதுய்யிலியற்பகைகேளோரை
நச்சுக்கூர்வான் கொண்டடுமென்றார்நவையில்லார். (௨௨)

என்றிடுமாற்றங்கேளாமுன்னிடியேறன்னர்
கொன்றிடுவேன்றடைசெய்குநடைத்துயர்கொள்ளாநீ
நின்றிடுமென்றவணிறையுறவேர்தமைநேருற்றே
சென்றிடுமின்னுயிர்போமுனமென்றார்சுவநேசர். (௨௩)

ஈதவர்கொல்லக்கேட்டவாய்வருமென்சொன்னாய்
பாதகமெண்ணுப்பழியோராயோர்பனவற்குள்
மாதையளித்தாய்வழிவிடவந்தாய்மதியில்லாப்
பேதையரிற்பேதாய்பெருமிதமொழிபேசுறாய். (௨௪)

அந்தனானுன்னையிரந்தனைன்பொருளதுதந்து
செந்தழன்முன்னோர்மாதைமணந்திடச்செய்யாதே
யுந்தனருங்குலமனையையிரந்தார்க்குதவென்றே
யெந்தநன்மாமறைகூறியதாகுமியம்பென்றார். (௨௫)

இப்படியொக்கலியம்புதல்கேட்டியற்பகையாரும்
மைப்புரைகண்டத்தானடியாரெம்பான்மன்னி
யெப்பொழுதேதுவிரும்பினுமீசுவனிலையென்றே
செப்புவதின்றவர்தன்மையுணர்ந்திலிர்கிறிதென்றார். (௨௬)

பூதிபுனைந்தரனாமநவின்றுகண்மணிபூண்டு
மாதியைபாகத்திறையடிபேணும்மதியோர்கள்

சாதியினுற்சிவமாகுவர்செய்தொழிறுனெல்லா
மாதியரன்செய்திடுதொழிலாமென்றறிவீரால். (௨௭)

சிவனடியார்பணிசெய்குவதேநற்றவமாகுஞ்
சிவனடியார்பூசனையேசிவபூசனையாகுஞ்
சிவனடியாரருறையும்மிடமேசிவனுலகாகுஞ்
சிவனடியார்க்கொன்றிசுவதேசெவ்வறமாகும். (௨௮)

ஈசற்கோர்பிழைசெய்யினுமுய்குவரீசனீறன்
னேசர்க்கோர்பிழைசெய்பவருய்கிலர்நெடுவானிற்
றேசற்றிடுகதிர்முன்னிற்றினுமத்திகழ்தேசால்
வீசற்றிடுகதிர்படுமணனின் றிடன்மேவநால். (௨௯)

அடியார்க்கெளிபின்மகியணியேவணியனும்மன்றற்
படிதவர்புகழ்சொல்குநர்யாரிப்பரிசாலென்
கொடியநேரிடையாடனையவர்வேண்டக்கொடுத்தேனர்
கடிதலிலாவதுமொன்றிலைசெல்குதிர்கடிதென்றார். (௩௦)

என்செய்வாமிவனெம்முரைகேளானென்றெடுக்கல்
மின்செய்யொல்கிடையாண்முநரோக்ருபுமிகொந்து
பொன்செய்நங்குலமுமுவுதுநீள்பரிபூணுதே
வன்செய்கைப்பனவன்பின்போகேல்வருகென்றார். (௩௧)

வேறு.

ஒக்கலினுரைப்பக்கேட்டேபொண்டொடியுணர்வாலயார்க்கு
மிக்கநிருரைநலீதோவிளங்கிழையவர்கன்போற்றத
தக்கதேநார்தெய்வங்கொணகர்தலையலாலுண்டேவனனார்
சொற்கடவாமையன்றேகற்பெனச்சொல்வர்தூயொர். (௩௨)

கணவர்சொற்பேணியன்றேவொருத்திகல்லாகின்றுள்
கணவர்சொற்பேணியன்றேகாலனையொருத்திவன்றுள்
கணவர்சொற்பேணியன்றேகதிரெழுதொருத்திசெய்தாள்
கணவர்சொற்பேணியன்றேவொருத்திகொங்கணவரவென்றுள்.

கடிமனைவிளக்கலென்பசரிபையதன்கண்வருண்ணும்
படியறுசவைகளுட்டல்கிரிபையதன்பதியோடொன்றி
யொடிவிலாவின்பந்துய்ததல்யோகமாமுரையினிற்ற
றுடியிடையார்க்குட்கெல்லாநானமென்றுரைப்பர்தொல்லோர்.

ஆதலீற்கொண்கர்வார்த்தையருமறையெனக்கொண்டிந்த
 மாதவர்பின்யான்செல்வேன்மனையிடைத்திரும்பிவாரேன்
 போதலேதருதீநீவிரென்றனர்புகழ்வசிட்டன்
 காதல்சேர்பன்னியன்னகற்பினுக்கரசியானார். (௩௫)

இன்னணமிருவர்கூறும்வார்த்தைகேட்டுற்றோர்யாரு
 நன்னயமொழியாலொன்றுடைபெறாதென்னும்வேலை
 யன்னமென்னடையாரோடுமெம்பிரானகலக்கெட்டிர்
 சொன்னசொன்மறுத்துச்செல்லத்துணிதிரோவேனமறுத்தார

மறுத்ததுகண்டுவள்ளவயப்புலிப்போத்தென்ப்போய்க்
 கறுத்துடைவானையேந்திக்கால்பலவகையான்மாறித்
 துறுத்தினாத்தலைகள்விழ்த்துடிதுடித்துடல்கள்சாய
 வறுத்தெறிந்தறைகயஞ்சாதமர்வீனையாட்டயர்ந்தார் (௩௬)

விழாதனதலைகளெங்கும்விரிந்தனகுடர்களெங்கு
 மெழுந்தனகுருதியெங்குமெரிந்தனகண்களெங்கு
 மழுந்தினகுருதியாற்றினவயவக்கலன்களெங்கு
 முழுந்துருண்முன்னரிதுபுரிந்தனருவமையில்லார. (௩௭)

எண்ணிலராகிவந்தேயெதிர்த்துளார் தம்மையெல்லாம்
 விண்ணுளாராகப்போக்கித்திரிந்திடுமீவீரர்வேதப
 பண்ணுளார் தம்மைநோக்கிப்பயப்படாதடியேன்முன்னர்
 நண்ணுமிக்கான்கடந்துவிடுக்குவனடக்கவென்றார். (௩௮)

மாதுடன்வஞ்சவேடமருவினர்முன்போகப்பின்
 ஏதமிடடியார்செல்லவிறைவர்சாயக்காட்டின்மாதே
 போதலுந்தொண்டர் தம்மைப்புகழ்ந்துநீர்மீள்விரென்ன
 வாதரத்தொடுதாழ்ந்தேத்தியரசர்பின்னவருமிண்டார். (௪0)

செயற்கருஞ்செய்கைசெய்திருத்தொண்டர்மீண்டுபோகப
 புயற்கருங்களைத்தானேக்கிப்புண்ணியவணிகச்செல்வ
 னயர்ப்பிலானபாக்ககில்லானகல்கின்றென்றேயன்பார்
 இயற்பண்கயாரைமீளவெம்பிரானழக்கலுற்றார். (௪௧)

புண்ணியவடிவவோஷம்போகலைவருதியோல
 மெண்ணுதற்கரியசெய்தவியற்பகைமுனிவவோலங்

கண்ணுதற்குள் பவோலமென்றனன்கரியோன்கஞ்சப்
பண்ணவன்மறையோலிட்டுப்பற்றுதற்கரியனான். (சு௨)

அவ்வரைசெவியிற்கேளாவடியனேன்வந்தேன்வந்தேன்
றெவ்வர்களுளரேலின்னுஞ்சேணிடையேற்றுக்கிள்ளேன்
இவ்வரையுண்மையென்றேயியற்பகையெய்துமீபோதி
னுவவிடைமறைந்தெம்பெம்மானும்பரிந்தோலங்கொள்வான். ()

வந்தவர்களுளரேலின்னுஞ்சேணிடையேற்றுக்கிள்ளேன்
செந்துகிற்குள் நிறுவுஞ்செழும்பசங்கொடியையேய்ப்பக்
கொந்தணிசூழற்குவென்றேரீதையாருடனேசாய்க்காட்
டெந்தையார்விடைமேல்வானிலெழுந்தருள்கோலங்கண்டார் ()

கண்டனர்தொழுதுவீழ்ந்தாரெழுந்தனர்கனிந்தவன்புட்
கொண்டனர்சிரமேற்செங்கைகுவித்தனர்கோலமாய
முண்டசுத்தவிசோனையோன்சதமகன்முதலாவள்ள
வண்டர்கட்கரியோன்குமமலனைத்துதிக்கலுற்றார். (சு௩)

தேவர்கடேவேபோற்றிதிரிபுரதகனுபோற்றி
குவெனுங்கோதையாளோர்கூறுடைப்பரமபோற்றி
வாவெனக்கூறியென்னைவழித்தொண்டுகொண்டாய்போற்றி
தாவிடப்புகழ்சேர்சாய்க்காட்டசனேபோற்றிபோற்றி. (சு௪)

எனவிவர்போற்றுமெல்லையெம்பிரானடியார்தம்மை
நினையன்றியாவிரந்தநீணிலத்திதுபுரிந்தார்
மனமிகமகிழ்ந்தோமுன்றன்மணக்குலமடந்தையோடு
நனைமலர்த்தாரோய்நீயுநம்முடன்போதுகென்று. (சு௫)

ஆன்பொருவடிவமாயவடியவர்தமக்குந்தெய்வ
மன்பெருங்கற்புவாய்ந்தமனைவியார்தமக்குந்தக்க
தன்றிருவருளானீடுதனிப்பெரும்பேறளித்துப்
பொன்புனைதிருச்சாய்க்காட்டின்புனிதமார்தனியுட்புக்கார். (சு௬)

விண்ணவர்பூவின்மாரிபொழிந்திடவேதமார்ப்பப்
பண்ணவர்முனிவர்போற்றப்பண்புறுசீவலோகத்தி
னுண்ணிறையன்பர்கும்பிட்டுடனுறைபெருமைபெற்றார்
எண்ணருஞ்சுற்றத்தோரும்வானிடையின்பம்பெற்றார். (சு௭)

முற்றிற்று.

சுருக்கசங்கிரகம்.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலே வைசிவர் குலத்திலே இயற்பகைநாயனார் திருவவதாரஞ்செய்து; சாயாவனேசுருடைய கிருவடிகளில் இடையறாத அன்புடையவராய், பரம்பரையிற் றேன்றிய பெருஞ்செல்வத்தினராய், சிவனடியார்கள் வேண்டுவ வற்றைப் பேரன்போடு கொடுப்பவராய்க் கற்பினுக்கரசி யாரென்னு மனைவியாரோடு இல்லறத்தைவழுவாது நடத்திவா முநாளில், சாயாவனேசுரர், தம்மடியார் விரும்பிய பொருள்த ன் இயற்பகைநாயனார் இல்லையென்னாமல் கொடுக்குந் திருத் தொண்டை உலகத்திலுள்ளோர் யாவருங்கண்டியுமாறு திரு ஷுளத்தெண்ணி, வெள்ளியவஸ்திரத்தை யணிந்த இடையையு டையவராய், பீதாம்பரமணிந்த திருத்தோளினராய், உருத்தி ராக்கமாலையணிந்த கண்டத்தினராய், திருநீறுங் கலவைச்சார் துஞ் சாத்தியதிருமேனியராய், பொற்பிரம்புதாங்கிய வலத்திரு க்கசுரத்தினராய், வெண்புரிநூலணிந்த மார்பினராய், மணமலை யணிந்த குஞ்சியராய்த் தூர்த்தப்பிராமணத்திருமேனிகொண்டு இயற்பகைநாயனருடைய “ நவரத்தனங்களால் அலங்கரிக்கப பெற்றுத் தேசோமயமாய் விளங்குகின்ற, திருமாளிகையினிடத் தே யெழுந்தருளுதலும், இயற்பகைநாயனார் எதிர்கொண்ட டையெழுத்துத் தொழுது பொற்பிடத்தேற்றி நறுமலர்கொண்டு திரு வடிகளைப்பூசுதது பிரதக்ஷண நமஸ்காரஞ்செய்து, அடியேன் றுன்செய்த தவவடிவாய் என்குலமுழுதும் ஆண்டருள இங் குழுந்தருளியவரே யென்று துதித்து நின்றமாத் திரத்தில், வஞ் சுவேடங்கொண்டருளிய பெருமான் அவரை நோக்கி இயற்பகையே! நீ சிவபத்தர்கள் விரும்பியவற்றைக் கொடுக்கின் றயென்னும் புகழ்கேட்டு, நாம் ஒருபொருளை விரும்பிவந்தோம் அப்பொருள் கொடுத்தற்கிசையுமாயின் யாமுங்கேட்கலாமெ னறுசொல்லியருள, இயற்பகைநாயனார் வணங்கி சுவாமி அடி யேன் பொருள்கள், சிவனடியார் விரும்புமிடத்துக் கொடுத்த ிஞ்சரியனவேயென்றுகூற, எம்பெருமான் கேட்டு இயற்பகையே! உன் காதல் மனைவியை விரும்பி வீந்தோம், கொடுப்பாயாகவெ ன்று சொல்லியருளலும், நாயனார் மனமகிழ்ந்து ஐயரே! அடி

யேன் முன்செய்த தவத்தால் என்னிடத்துள்ள பொருளையே தேட்டிர் கொடுத்தேன் என்றுகூறி, விரைவில் மனைவியாரிருக்கு மீடத்திற்போய், கற்பினுக்கரசியே! உன்னை இப்பொழுது இங் கெழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவனடியார்க்குக் கொடுத்தேன் அவ ருடன் செல்வாயாக, வென்று சொன்னமாத் தீர்த்தில், கற்பினு கரசியார் கலங்கிப், பின்றெளிந்து, நாயகரே! உம்முடையதிரு வார்த்தைக்கெதிர்வார்த்தை யுண்டோ அடியேன் அவ்வாறே செய்கின்றேனென்று இயற்பகையார் திருவடிகளிலே நமஸ்கரி த்து எழுவதற்கு முன்னே இயற்பகையாரும், அவர் சிவனடியா ர்க்குரியராயினுரென்று எதிரேவணங்க, கற்பினுக்கரசியார் வஞ் சவேதியர்பாற்சென்று வணங்கி நின்றார். அப்பொழுது நாய னார் வேதியரைவணங்கி, சுவாமி! இன்னும் யாதேனும்பணிவிடை யுண்டேவென்று தேட்சு, வேதியர், அன்பனே! இவ்வூரையும் உன் சுற்றத்தாரையும் கடந்து நம்மையனுப்புவாயாகவென்று சொல்லிப்பருள, நாயனார் ஐயரே யான் முன்னேதானே செய்ய வேண்டியபணிவிடையை இதுவரையிலும் தாழ்த்த குற்றத்தை ப் பொறுத்தருள்வீரென்று, யுத்தகோலங்கொண்டு வானேநதி வந்து, வேதியரை மனைவியாரோடும் முன்னே செல்லவிடுத்து, தாம் பின்செல்லும்போது கற்பினுக்கரசியாருடைய சுற்றத்தா ரும், நாயனார் சுற்றத்தாரும் ஒருங்குகூடி, இக்காரியம் உலகந தில் யார்செய்தார் இயற்பகைதான்செய்தான். இதனாலுண்டா கும்பழியவன்மட்டோ? நம்குடிக்கு எஞ்ஞான்றும் தீராப்பழியா ருமே இப்பழியை மீட்போமென்று யுத்தகோலத்தராய் வந்து, கற்பினுக்கரசியாரோடு செல்கின்ற எம்பெருமானாகிய வஞ்ச வேதியரை வளைந்துகொண்டு, ஏ அடாபார்ப்பானே! என்னகாரி யஞ்செய்தாய் எம் குலப்பெண்ணை நாட்டார் காணும்படிக்கொ ண்டு நடக்கின்றாய் வேதகுலத்துப் பிறந்த நீயே இப்பிழைசெய்தால் உலகத்தில் நெறிதப்பாதவர்மார்? போகாதே என்று தடுத்தார்கள். அச்சமயத்தில் வேதியர் அஞ்சவா போல் கற்பினுக்கரசியாரை நோக்கியருள, கற்பினுக்கரசியார் சுவாமி! பயப்படாதீர் இவர்களை இயற்பகையார் வாளுக்கீரை யாக்குவானென்றுகூற, இவ்வார்த்தையைக்கேட்பதற்கு முன்னே இயற்பகையார் சுவாமி பயப்படாதீர் தடைசெய்கின்றவர்களைக்

MAHAMAHOPADHYAYA

.. SWAMINATHA IYER LIBRARY

கால்கின்றேனென்றுகூறி, தடைசெய்யும் சற்றத்தாரை யெதி
 ரது, நீங்கள் தடைசெய்யாமல் உயிர்பிழைத்துப்போங்கள் என்
 றார். சற்றத்தார்கள், இயற்பகையே! என்னசொன்னும்? பீழிவருமெ
 றறெண்ணாமல் இப்பிராமணர்க்கு மனைவியைக் கொடுத்தாய்
 பழிவிடவும்வந்தாய் அறிவில்லாதவனே மனைவியையழைத்துக்
 கொண்டு திரும்புவாயாகவென்றார்கள். அவ்வார்த்தையைக்கே
 டிட இயற்பகையார், சற்றத்தார்களே நீங்கள் சிவனடியார்பெ
 நமையைச் சிறிதும் அறியமாட்டீர்கள், யான் சிவனடியார்விரு
 யும் பொருள்களை இல்லையென்மற கொடுத்தலையே விரத
 யாகஉடையேன் இப்பொழுதும் இச்சிவனடியார் விரும்பிக்கே
 டிடலால் என் மனைவியைக்கொடுத்தேன். நீங்கள் தடைசெய்ய
 நார்பயனில்லை, தடுப்பீர்களாயின் என்வாளுக்கிரையாவீர் என
 றார் சற்றத்தார் இவன் நம்முடைய வார்த்தையைக்கேளான
 றாம்என்செய்வோமென்று வருந்திப் பின்பு கற்பினுக்கரசியாரை
 நீராக்கி அம்மா நம்குலமுழுதும் பெரும்பழியடையா வண்ண
 ம்வேதியன்பின்செல்லாமல் திரும்புவாயாகவென்றார்கள். அதனை
 க்கேட்ட கற்பினுக்கரசியார் அறிவான்மிக்கஉறவினனே! நீர்
 இவ்வாறுகூறுதல்தகுமோ பெண்களுக்குக் கணவனே தெய்வம்
 அவர் சொற்படி நடப்பதே கற்பு. கணவர் சொல்லைக்கேட்டு
 ஒருத்தி கல்லாகின்றாள். கணவர் சொல்லைக் கேட்டு ஒருத்தி
 பமனை வென்றாள். கணவர் சொல்லைக் கேட்டு ஒருத்தி சூரியனு
 திக்காமற்செய்தாள். கணவர் சொல்லைக்கேட்டு ஒருத்தி கொங்
 கணரைவென்றாள். அன்றியும், பெண்களுக்கு வீட்டை விளக்
 குதல் சரியையென்றும், கணவர்க்குப் போசனம் ஊட்டுதல்
 சரியை யென்றும், கணவரோடு இன்பமனுபவித்தல் போகமெ
 ன்றும், அவர் சொற்படி நடத்தல் ஞானமென்றும் பெரிபொர்
 சொல்வார்கள். ஆதலால் யான் என் கணவர் திருவார்த்தையின்
 படி இவ்வேதியர்பின் செல்வேன். இனித்திரும்பி மனையிடத்து
 வாரேன் நீர் திரும்பிப்போதலே தகுதியென்றார். இவ்வாறு
 இருவர் வார்த்தையையும் கேட்ட சற்றத்தார் இனி நயவார்த்தை
 யால் ஒன்றும் நடவாது; தடைசெய்து கற்பினுக்கரசியாரை
 நீள்விப்பதே தகுதியென்றார். அச்சமயத்தில் வேதியர் கற்பி
 னுக்கரசியாரோடும் நடந்தருளினார். சற்றத்தார் வேதியனே!

எங்கள் சொல்லைமறுத்துப்போகாதே என்று, ஆயுதபாணியராய்த் தடுத்தார்கள். அது கண்ட நாயனார் கோபங்கொண்டு வானையே ந்திச்சென்று சாரிமாறிப்போர் செய்து சற்றத்தாருடைய தலைக ளையறுத்து வீழ்த்திக்கொன்றுவிட்டு வேதியரை வணங்கி, சவா மி! யடியேனுக்கு முன்னரே நடந்தருள்வீர். இக்காட்டைக்கடந் துவிடுப்பேன் என்றார் வேதியர் கற்பினுக்கரசியாரோடு முன்னும் நாயனார் பின்னுமாக நடக்கும்போது திருச்சாய்க்காட்டிற்குச்ச ிபத்திற்செல்லும் சமயத்தில், வேதியர் நாயனரைப்பார்த்து, திருப்பிச்செல்வாயென்றார். நாயனார் வணங்கித் துதித்து மீண்டு சிலதூரஞ் செல்லும்போது, எம்பெருமான் இயற்பகையாரை ப்ளவும் அழைக்கத்தொடங்கி, “புண்ணியவடிவனே யோலம், போகாமல் வருவாய் ஒலும், பிறரால் எண்ணுதற்கும் அரிய செய் கையைச் செய்த இயற்பகை முனிவனே யோலம், சிவபிரார்க் கன்பனே யோலம்” என்றார். நாயனார் அத்திருவார்த்தையைக் கேட்டு, சவாமி! அடியேன் வந்தேன். வந்தேன். இன்னும் பகை வாசனாண்டாயின் கொல்கின்றேன் என்று கொல்லிக்கொண்டு மீளுநக விரைவோடு சென்றபோது, எம்பெருமான் வஞ்சவேதி பவேடமறைந்து ஆகாயத்திற் திருக்கோலக்கொள்வாயினார். வந்த நாயனார் மனைவியாரை மாத்திரம் கண்டு, தம்பால்யாசித்த வேதியரைக்காணாமல் வருந்தும்போது (சாயாவனேஸ்வரர்கூடுவெ னறகொதைமம்மையாரோடும் இடபவாகனத்தின்மேல் ஆகாயத் திலெழுந்தருளிய திருக்கோலத்தைக்) கண்டு, பேரன்புடனே நமஸ்கரித்துத்தொத்திரஞ்செய்தார். சாயாவனேசுவரர் இயற் பகைநாயனரை நோக்கி, “அன்பனே! நீ செய்த திருத்தொண்டு ற்கு மிகமகிழ்ந்தோம். நீ புன் மனைவியோடும் நம்முலகத்திறகு வருவாயாக” வென்று சொல்லித்திருச்சாய்க்காட்டுத்திருக்கோ யினுட்புகுந்தருளினார். இயற்பகைநாயனார் தம்மனைவியாரோ டுஞ்சிவலோகத்தை யடைந்து சிவபெருமானைக்கும்பிட்டு உடனு றையும் பெரும்பெற்றறைப்பெற்றார், அவர் சற்றத்தாரும் வானுல ககூன்பதவைப்பெற்றார்கள்

முற்றிற்று.

சங்கமுகதீர்த்தச்சருக்கம்.

சீருற்றேங்கிடும் புனித சங்கமுகதீர்த்தத்தின் சிறப்பியாவு
 நீருற்றேங்கிடஞ்செய்யநீள்வேணி நிமலரிருபாதப்போதி, னூருற்
 ரேங்கிடமனத்துமுனிவீர்காள் யானெடுத்தநவிலற்பாற்றே, வே
 ருற்றேங்கிட மந்ததீர்த்தத்தினியல்பொர் சிறிதசைப்பக்கேண்
 மின். (க)

தானமொடுதவமென்னு மிரண்டிணையுந் தரணியுள்ளோர் புரி
 ந்துவாழ்வானளவுஞ்சையமெனும்வரைநின்றேவாடுதென்றும்வரு
 காவேரி, மானதி நல்வண்மைபெறும்புகார்நகரிலரணருளான் மரு
 விக்கீழ்பா, லானகடற்புகுதுமிடஞ் சங்கமுகதீர்த்தமென வறை
 வாமாதோ. (உ)

வேறு

ஆதியிலொருகற்பத்திலசையிலுயிர்கன்யாவும்
 பாதகமென்னுந்தியபங்கமீதழந்திமேனப்
 பூதலமாதுபாரம்பொறுதுபுண்டரிகப்போதின்
 மீதுறுவான்முன்குற விதியுமாதவன்பாலுற்றே. (ங)

உரைத்தனன்சேட்டமாயோனாழிதேனாழியோங்கும்
 வரைக்கயிலாயமுற்றேவள்ளாரருள்சேர்செம்பொன்
 மரைத்திருத்தானேமுன்னிவருடமாயிரனோன்பாற்ற
 நரைத்திருவிடைமேற்றேன் நிரம்பனுங்காட்சிநல்கி. (ச)

நத்துறுகரத்தாய்வேண்டும்வரமெவனவில்வாயென்ன
 வித்தகபுனியோர்பாவம்விசுமாறருள்வாயென்றே
 யத்திருமாயோன்வேண்டவாழிவரய்வருநஞ்சண்ட
 வுத்தமக்கருணையாள னுந்திபூத்தோணைநோக்கி. (ஞ)

வேதவாகமபுராணமிருதியேமுதலயாவும்
 பூதவடிவமாகப்பொருந்தியுள்ளனவவற்றைச்
 சீத்மார்புணலதாகச்செய்குதுமநீர்மூழ்கின்
 மேதினியுயிர்கன்பாவம்விடுத்தருங்கதியிற்சேரும். (ஈ)

எனமொழிந்தவற்றையெல்லாநினியநீர்வடிவமாக
 ளுனலுமங்கவைகள்யாவுமோங்குபுண்ணியநீராக்க

கனமிசுந்திரைகள் விசிக்கணக்கில்யோசனையெல்லைத்தாய்
முனமுதுந்தன்மைகண்டுமுவர்க்குமுதலாமுர்த்தி. (௭)

சூக்குமவடிவமாகப்பிரிந்தனன்றாயவநீர்
பூக்கமழ்குமுன்மாதாகிப்பொற்புறுகயிலாயத்துந்
காக்குமால்வைகுந்தத்துங்கடிமழ்கமலப்போதின்
மேக்குறுசதுர்முகத்தோன்மேவுசத்தியலோகத்தம். (௮)

சஞ்சரித்திடுதினத்தோர் தினத்தினிற்றமிமுணர்ந்தோன்
மஞ்சகுழ்பொதியமேவுமாதவத்தோர்தங்கோமான்
ஈஞ்சனதூர்புக்கந்தக்காரிகைதன்னைக்கண்டு
விஞ்சியகாதல்கூர்ந்துவேட்குமாறுள்ளஞ்செய்தான். (௯)

ஆங்கதகண்டவேதாலத்தமிழ்முணியைநோக்கி
யிங்குவானைக்கடத்திவெடுத்திடுகென்றியம்பவந்தப்
புங்குமுறனைக்கும்பத்திறபொற்புறக்கொண்டுமீண்டே
யொங்குறுசையவெற்பினும்பரக்கடத்தைவைத்தான். (௧௦)

அம்மலைவயின்முற்காலத்தருந்தவமுனிவர்பல்லோர்
செம்மைசேர்பலாசமொன்றிற்சேர்ந்திருந்தனர்களாகக்
கம்மகவான்வேள்விக்காககடிந்தனன்கருதியத்தை
யம்முனிவரர்சினந்தேயரிக்கரசொழிகவென்றார். (௧௧)

சாபமேயிடுதல்கண்டுதண்புனன்மருதக்கோமான்
கோபமிக்கையர்காணீர்குற்றமொன்றிலாதவென்னைப்
பாபமிக்குளன்போலெண்ணிப்பகர்ந்தனிர்சாபநீவிர்
தாபமிக்கிவ்வரைக்கட்டண்டமாய்முனைத்திரென்றான். (௧௨)

என்றயிந்திரனைநோக்கியிருந்தவமுனிவரயாரும்
நின்றசீர்க்கோவேநூறுநெடியமாயாகஞ்செய்தோ
யினறெமக்கிசைத்தசாபமெம்மைவிட்டென்றுநீங்கு
நன்றுரைசெய்வாயென்னநாகர்கோனவிவலுற்றான். (௧௩)

மலயமாதவன்கையேந்துமவளமிகுகரவநீரா
லலகிளொன்பினிர் தஞ்சாபமகன்றிடுமெனலுமன்றார்
பலகிளைவடிவங்கொண்டப்பகுப்பதவரைப்பினீடி.
யிலகுறநின்றார்முன்னமியம்புமக்கடத்தின்மீது. (௧௪)

சருமைசேர்காகமேறக்கண்டன்கடத்தின்வந்த
 திருமுனிபோயோவென்றுசெப்பலுமீனையமாற்றம்
 பெருந்திசைக்கென்றெண்ணிப்பிஞ்சுகனருவினேல
 பொருபெருங்கடத்தினின்றும்மொல்லையிற்பாந்தேடிற்றால், (கதி)

அந்தநற்புனிதகீர்பாய்த்தித்தலுமயர்கீராமாள்
 வந்ததேதாச்சரபகீங்கித்தவமிசுமுனிவ்யாரும்
 ழந்தையவடிவமெழ்திமுழங்குமப்புனிதகீர்தோய்ந்
 தந்தமிலிறைவற்புசித்தரும்பெறல்விடுசேர்தார், (கதி)

வேகமிக்கநீர்செல்லும்வேலையிற்சீவேரோன்சிற
 ளாகவோர்மகளாய்க்காவேளிப்பெயரடைந்துயின்னர்
 ளாகரும்வீரும்புசெல்வமருவழும்புகாரினுற்றுச்
 சாகீமென்னுங்கேள்வன்றனைமுணம்புணத்ததன்றே, (கதி)

வேறு.

ஆனையகாவிரிபுகுமலைகடற்றுறை
 தகைநினைந்தோர்களுந்தமதுள்ளத்திடை
 நினைவனயாவையுமெய்திநீவிரு
 வினையையும்வென்றானடியின்மேவுவார் (கதி)

வேறு

பொன்னிநீர்கடலிற்செல்லும்புனிதசங்கமத்தின்மூழ்கி
 நன்னிதியாடைபொற்புணற்பகாயரிசியாதி
 பன்னிருபனவர்க்கீந்தோர்பன்னிருபிறப்பிவிட்டித
 துன்னியபவங்கள்போக்கித்தூயவானடைவார்மாதோ, (கதி)

அப்புணற்றீரந்தன்னிலயன்முகத்துதித்தோரான
 வெப்பருமறையோர்க்கேமமுதவினர்விதியூர்சேர்வர்
 முப்புரம்பொடித்தநாதன்முகத்திலுற்பவித்தசைவ
 விப்பிரர்க்கேமமீந்தோர்வெள்ளிமால்வரையிற்சேர்வர், (கதி)

அந்தநற்புனிதகீர்த்தத்தாடித்தென்புலத்தினோர்க்குச்
 சிந்தையிலன்புகூர்ந்துதிலதருப்பணஞ்செய்வாரேல்
 எந்தையார்சாய்க்காட்டசரொள்ளொன்றுக்கயுதமாண்டாய்
 நந்திடாதவரைவானநாட்டினையாளவைப்பார், (கதி)

அப்புனற்புனிததீர்த்தவீரமதியணிந்தோன்றன்னை
யொப்புயர்வில்லாதானையொண்மலர்கொடுபூசித்தோர்
அப்புறழீவணிபாலச்சுடர்விழிதோணுகநதா
ரப்புறழீவணிபெற்றேயரன்றிருக்கயிலைசார்வார். (உஉ)

அசுத்தியமுனிசினங்கொண்டாழியுண்குவலென்றேமுச்
சுகத்தினர்கொழுமுயூரஞ்சாரதருவ்வள்ளலாமைம
முசுத்தினற்றொழுமநதமுதவ்வனம்முனிவனுக்கு
மிகத்திருவுறுமுலோபாமுத்திரையென்னுமின்னை. (உ௩)

உதிதருமிடபதீர்த்தக்கரையினிவினியநானிற்
றுதிபெறுமுனிவர்சூழத்தாயசெந்தழன்முனனுக
விதிவழிமணஞ்செய்வித்தான்விளக்குமம்மன்றலாங்கப்
பதிவயினிரநாள்கரஹும்பாக்குறநடக்குமன்றே. (உ௪)

வேறு.

காவிரிதாதையாங்கவேரமாதவன்
பாவிரிபுகழ்ப்புகார்ப்பட்டினத்துநீஇக்
காவிரியந்நதிகலக்குஞ்சாகரப்
பூவிரிபுனற்குடப்பூரணைக்கணை. (உ௫)

விதியினின்பூழ்கிவெண்ணீறுகண்டுகை
யிதமுறவேபுணைநதைந்தெழுத்தெணி
நிதிமுதலாய்ப்பலநிமலவேதியர்
மதியக்களத்திடம்கிழ்வின்ன்துபின். (உ௬)

வேறு.

அற்புதத்திருச்சாய்க்காட்டினண்ணலைப்பூசித்தேத்தி
யுற்பவந்துடைப்பானுள்ளத்துன்னியாரணமுணர்ந்தோள்
றற்பெயரதலோர்நந்தனவனமியற்றியாங்குப்
பற்பகல்வைகிரோற்றுப்பரமர்தாணிழலிற்புக்கான். (உ௭)

வேறு.

உலகமெலாந்தொழுதேத்தும்பரிதிவானவன்மருவுகோங்கு
கற்பி, னிலகுமெழின்மனைவாயையவன்மேனிவெம்மைபொருதி
ணையுங்காலை, யநில்புகழ்நாரதப்பேர்முனிவரக்கண்டவனொடிஃ

கறையவன்னன், நிலைகுதற்சாயைநீ திருவளர்மூம்புகார்நகரக்
கன்னிற்சென்றே. (உஅ)

பொன்னிமாநதிபாய்ந்துபுணரியையும்புனித முறப்புரிந்திட்
டோங்கி, மன்னிவளர்சங்கமுகப்புணன்மூழ்கிச் சாய்க்காட்டின்
வரதர்பொற்று, ஞன்னியிசுமார்வத்தாற்பணிந்தேத்தி லுன்கண்
வன்மேனிவெம்மை, மின்னணையாய்நீசகிக்குந்திறன்மந்தாகினிச்
சென்னிவிமலரீவார். (உக)

ஆய்யமுறாதேகென்னப் புகன்றஉலவரனருளை முன்னிச்சா
யை, செய்யுமதனைங்கணையாற்றங்கொழுநினைத்திடா திருக்கு
மாறு, செய்யவெணித்தன்போலோர் மாதனைத் தன்மாயத்தாற்
சிருட்டித்தாங்கே, வெய்வன்பால்விடுத்தவன்றா னறியாமற்பு
கார்நகரைமேவினால. (உ௦)

மேவியருட்சங்கமத்திலாடிவான்புக்கும்வேலைவிண்வாழ்வெ
ய்யோன், தேவியகச்செயுமாயைத்திறமுமருந்தவமும்பாழ்முனி
யாற்றோந்தென், ஞவியணையாள்புரியுந்தவம்யானுயிற்று வலெ
ன்றகத்திலுன்னிக், காவிரிசங்கமம்புக்கிம் மெனுவளவிற காதலி
பைக்கண்டான்மன்னே. (உ௧)

கண்டனகண்மணியே நிற்பிரிந்திரே னின்போலக் கடனஞ்ச
ண்ட, கண்டனடியுளங்கொண்டிப்புண்ணியநீர்மூழ்கிச்சாய்க்கா
ட்டின்மேவு, மண்டர்பிரான்றணையிந்துசேகரனைப் பூசித்திங்கரு
ள்பெற்றுய்வே, ஞண்டொடியேயெனப்புதலச் சாயைகேட்
டுவகைமேலுவகைகொண்டாள் (உ௨)

பின்புதினகரதேவும்பிணைநிகர்கட்சாயையு ம்பெருகுதீர்த்
தத. தன்பொடுதூல்விதிப்படியேயாடி வெண்ணீ றணிந்தக்கவா
ரம்பூண்டே, பின்புபுனைசாய்க்காட்டினிறைவர்தமைப்பூசைபுரிந்
திறைஞ்சினின்று, மின்பொலிசெவ்வேணியடே விண்ணவர்க்காந
ஞசண்டனிமலாவென்று. (உ௩)

பொற்றிநின்றரவர்முன்னம்பொருப்பரையன் புதல்வியிடம்
பொருந்தித்தோன்ற, வேற்றினிடத்தெம் பெருமா னெழுந்தரு
ளியினினகக்கென்வேண்டுமென்ன, நீற்றினவென்மனை சாயைநி

னைத்தவரமருள்புரிவைநிமலாவென்றே, சாற்றினனென்றுழிறை
வன்சாயையையரின்னெண்ணமெவன்சாற்றுகென்றான். (௩௪)

மெய்வனே மெய்வவர்க்கு வெண்மதியோ டரவலியும்மே
லோய்வெய்யோன், செய்யதிறுமேனிவெப்புமுள்ளனகூர்மோடு
சளுஞ்செய்யுந்துன்ப, மய்யசசியாதடியா எய்நீகின்றேனெனச்
சாயையறையவைவன், வெய்யவன்றன்மேனிபுறம்வெம்மையை
நீயாற்றுதிறன்மின்னேயீந்தோம். (௩௫)

காசிபனாற்கதிரவன்றன் மெய்திருத்திக்கொடுத்திடுவோம்
கவலாயென்றே, யாசிறவக்காசிபனை யழைத்தலரியங்கத்தைச்சா
னைசேர்த்துத், தேசபெறமுண்டுகளைக்கடைந்துதேய்த்ததன்பான்
மெய்திருத்தென்றேது, மாசகலிந்திரவி லிங்கத்துட்புகுந்தான்
மடந்தையிடப்பாகன்மாதோ. (௩௬)

ஆரணமாகமற்றநத காசிபனானுசன்தாவையாகமுழல,
காரணானுஞ்சிவபெருமான்மொழிப்படியோர்க்கினுறுசாணையின்
கட்சேர்த்திச், சிரணவக்கடைந்துகூர்புரிந்திடுமுண்டுகள்யாவுந்தீ
ர்த்துச்செய்தபொன், வாரணவுந்தணச்சாயாதேவிமிகமனமகிழ்ச்
செய்தான்மன்னே. (௩௭)

தேசமருமேனிபெறுசெம்பரிநிவானவனுஞ்செழுநீரோங்கி,
வாசமுறவளர்கமலமலர்போலு மலர்வதனச்சாயைமாதும், நே
சமுடன் றண்புகார்ச்சாயக்காட்டினின்மலனை யிறைஞ்சிப்போ
ற்றி, யாசகலுந்தம்பதிபுக்கிரநாதனைச் சிந்தித்தருளாஸ்வாழ்ந்
தார். (௩௮)

வேறு,

மின்னுபொன்னுலகாண்டிமும்வேந்தனைப்பயந்த
மன்னுமாதவத்ததிதிதங்குரவனைவணங்கிப்
பொன்னெனும்பெயர்ப்புண்ணியாவுலகெலாம்பூத்த
கன்னிபாகனைந்கருதியன்றவஞ்செயரினைந்தேன். (௩௯)

அணையநோன்புதானடிகணீரெதன்பொருட்டென்னில்
வினையிலவெய்யராந்திமகார்வினைத்திடும்வெம்போர்
முனையிலென்மகார்முடிந்திடாதிருந்திடக்கொன்றை
புணையுற்றிலாப்புகவன்பால்வரம்பெறற்காம். (௪௦)

மதியணிந்திடும்வரதனர்க்கம்புளிமீதிற்
பதிகள் பற்பலவவற்றருந்தவமிசுப்பலிக்கும்
பதியையான்றவயிப்பற்றிடப்பணித்தருளொன்ற
வதிதிகாசியின்மேம்படுதநங்கனாறவற்றுள் (சக)

மிக்கதாயதுவிளங்குசாய்க்காடதின்மேவித்
தக்ககாவிசிசக்கமம்படிந்துசாய்க்காட்டின்
முக்கனாயகற்பணிந்தருந்தவமுயன்றிடினான்
மக்கள்யாவருமடிந்திடாவரஞ்சிவன்வழங்கும். (ச௨)

என்றுதேசுகனியப்பலுவன்டியிரைஞ்சி
யன்றுநற்சுரத்திங்களுநிவிமதியலரோ
நென்றுமேல்வையுமுறுதலினும்பர்நாடொருவித்
ஞன்றவில்சாய்க்காடெணங்குலப்பதிருறுதி (ச௩)

பொன்னிரீப்புதும்புனிதமார்சங்கமம்புர்த்தே
மின்னுவேணியர்சிமலர்சாய்க்காடர்தான்வணங்கி
யன்னமென்னடையன்னைபைக்குவென்றகொதை
தனையம்பணிந்தீர்திரன்றாய்தவம்புரிந்தாள் (ச௪)

வேறு.

புங்கனர்ப்பயந்தவண்ணபுனிதையைவாமங்கொண்ட
வங்கணன்றிருத்தாளுன்னியாற்றநாட்டவஞ்செய்காலை
மங்கையோர்பாகன்வெள்ளைமால்விடைமீதுதேதான்றி
நங்ககரின்னெண்ணமென்னநவிலெனநவிலுற்றுள். (ச௬)

எங்கனாயகனேபோற்றியீறிலாமுதலேபோற்றி
சங்கராபோற்றிநாயேன்றணயர்தானவர்தம்போரின்
மங்கலுற்றிறவாவண்ணம்வரமருள்வரதவென்னத்
திங்கள்சேர்வேணித்தேவன்றிருவருள்புரிந்துசெய்ப்பும் (ச௭)

மகரமாதத்திலாதிவாரத்திலமைமாயோனாள்
புகல்விதிபாதீந்தம்மின்முதனடுவீறதரக
தருமருணைதயஞ்சார்சாற்றருத்தோதயத்தின்
சுகரிலாவிந்துவாரநேர்மகோதயத்தின்மன்னெ. (ச௮)

மேடமாமதிமுன்னாகவிளங்குறுதிங்கடோறும்
பிடுறுமடையிலல்லோன்பிறங்குபூரணநன்னாளிற்

கூடுறுகிரகணத்திற்குலவுசங்கமதீர்த்தத்தின்
 னுடுவார்செய்சபாவமனைததுந்தீர்நதுய்வரன்றே (சௌ)

சாறறுநாட்களிற்றையாடிதமிலமைசூடமீன்பெளவம்
 தோற்றுமீருதயஞ்சோமசூரியகிரகணங்க
 ளன்றமுற்றிடுநாளாகுமிவற்றிற்றையமையின்மூழ்கி
 நோற்றினையதனூலுன்றநோன்பையாமிகமகிழ்ந்தோம். (சக)

மாதவற்கொடுபாலவேலைதித்ததனிடத்திற்கூன்றுஞ்
 ள்ஜமாரமுதையுன்றன்செல்வர்கட்கேயீவிப்போம்
 மீகாதிவல்வமுதமுண்டுன்குமரீர்களமரராவா
 மர்துநீகவல்லென்றேமாயவன்றன்னைரோக்கி. (ரு0)

கிரமாரகடல்கடைந்துகிளர்ந்தெழுமமுதந்தன்னை
 யீரமார்முனவானோர்க்கேயீவைபென்றருள்புரிந்தே
 யாரலர்கொன்றைமதீதமரவுவண்டலைகரந்தை
 நீரவிாமதியஞ்சூழின்மலன்மறைந்தானன்றே. (ருக)

சந்தரவதிசாய்க்காட்டிசந்தாட்டாமுதுபோற்றி
 யந்தரநாட்டிற்சென்றாண்லாரருளிணுவே
 கந்தரநிதத்தன்றம்பாற்கடல்கடைந்தமுதம்பெற்று
 வந்தரன்முன்சாய்க்காட்டிலதிதிதன்மைந்தர்க்கீந்தான். (ரு௨)

இந்திரனாதிவானோரிறைவனதருளின்மாயோன்
 நந்திமமுதமுண்டுசொலிலத்தன்மைவாய்ந்தே
 யந்திமேனியனைச்சாய்க்காட்டண்ணலைக்கருணைவேற்பைப்
 பந்தனையறுப்பான்றன்னைப்பனிந்துவானடைந்துவாழ்ந்தார் ()

வேறு.

டொன்னையதவமுறுகாசிபமுனிவன்பொருப்பரவம்புயல்
 ளுங்கிள்ளை, மின்னையமுலையல்குன்மிளிர்குழல்சொன்னுண்ணி
 டைசேர்விந்தைமாதை, முன்னமணந்தசனியொடுமின்னலையுங்கு
 ரால்பருந்துமுதலாபீள்ள, மன்னுகிறைப்பறவையையுருணொ
 டுகலுழிையுமகிழ்ந்துபெற்றான். (ருச)

மருவுறுபூங்குமுற்றரளநகையரம்பைதோளருணன்மருவிடீ
 ன்புற, நெருவையினுக்கரசரஞ்சம்பாதிசடாயுவெனுமிருவர்ப்
 பெற்றான், நிருவுறுமச்சம்பாதிமேலுகிற்சென்றதன்சுறப்ப

பநோக்கி, வருகுவலீண்டெனப்பறந்துதினகரன்மண்டலத்தரு
ன்மருவுங்கலை. (169)

ஆதவன்றன்கதிர்வெம்மைக்காற்றாதுபெருஞ்சிறையற்றயர்ந
தானுகிப், பூதலமேல்விழுந்தெங்கள்சிவபெருமான் பூங்கமலப
பாற்றாளுன்னி, மாதொருகூறுடையானேமதிபுனைசெஞ்சடை
ானேவரதாவென்றே. யாதரவாற்பணிந்தேத்துமவ்வேலை யந்த
த்தோர்வாக்குத்தோன்றி. (170)

வேறு.

ஆடித்திங்களுமம்புலியோடரி
கூடுநாளுமின்றுதலிற்கோதிலா
நீடுமன்பினிலவுசம்பாதிநீ
மாடுபொன்சொரிகாவிரிமாகடல். (171)

புகுமச்சங்கமப்பூம்புனலாடியே
மகிமையோங்குசாயாவனவள்ளலை
மிசுமன்பாற்பணிந்தேத்திலுன்மெப்ச்சிறை
யுகுதறோன்றிலாதோங்கித்தழைக்குமே. (172)

இன்னதன்மையதன்றியுநின்னுள
முன்னுமயாவையுமுற்றுமேகென
மன்னுமன்பின்வயங்குசம்பாதியு
மன்னதானத்தடைந்தணனன்றோ. (173)

கழுகின்வேந்தன்கடலிடைக்காவிரி
யொழுகுமாவயினுற்றுவிதிப்படி
முழுசிச்சாயாவனத்துமுக்கண்ணைத்
தொழுதுசூழ்ந்துதுதிபலசொல்லுமால். (174)

காலகாலகதிர்விதுசேகர
நீலகண்டநிராமயநின்மல
சூலமேணஞ்சடர்மழுப்பாணிய
பாலலோசனபார்வதிபாகனே. (175)

என்றுபோற்றிடுமேல்வைநிருஞ்சிறை
துன்றிநீண்டவளர்தரத்துன்பொரிஇ
யொன்றுமானந்தமுற்றுக்கழுகறை
நின்றுமாதவநேர்க்தனனோர்சிறை. (176)

ஆளவிளை வனூற்றுமருந்தவக்
குளமகிழ்ந்துமையோர்மருங்கேய்தரக்
குளவிலோசனன் குண்டையிவந்தறப்
புளகமெய்திக்கழுசுறைபோற்றிணை (௬௩)

போற்றிநின்றவெருவைப்புவலந்
காற்றவெவ்வுலகுஞ்செலுமான்மையோ
நேற்றமேயபல் லுழியினுயுளீந்
தீற்றினம்பதமெய்நுகென்றானிறை. (௬௪)

வேறு.

செம்பாதிபொன்மேனியுமைக்களித்த சிவபெருமான்றேவர்
கோமா, னம்பாதி மூர்த்தியெனத் திகழிலிங்கத் திடைப்புசுந்
தானவிலுப்புட்கெல்லாழ், பப்புதி பத்தியங்கொண்டளவில்பகல்
வாழ்வரமும்பரன்பாநீபெற்ற, சம்பாதிதவஞ்செய்தலஞ்சம்பாதி
வனமெனப்பேர்தழைந்ததன்றே. (௬௫)

வேறு.

மாதவன்புலிக்கால்பெற்றமாமுனிமன்னன்செய்த
கோதறுதவத்தின்வந்தோன் குழுவியென்றமுந்நாளின்
ஓதமாரலைபாலுண்டேயுமிழ்ந்தவனாலுண்டோனை
நாதமார்மறைகளாய்ந்தேநாதன்முக்கணனென்றோர்தோன். ()

பன்னுசைவாகமத்திற்பகர்விதிவழுவாதிசன்
பொன்னடிபூசைசெய்யும்புண்ணியனுபமன்யப்பேர்
மன்னுமாமுனிவனிநீர்மகிழ்ந்துதேயந்தருட்சாய்க்காட்டின்
முன்னவற்பணிந்துபோற்றிமுப்பகலருநோன்பாற்றி. (௬௭)

ஆண்ணலார்திருச்சாய்க்காட்டிலமர்ந்தருளமலனூர்பால்
எண்ணுறுமறுபான்மும்மைநாயனாரிந்நிலத்திற்
பண்ணிய திருத்தெருண்டோ தும்பரிசொடுமெந்தஞான்றும்
வண்ணமார்வெள்ளிக் குன்றில்வசித்திடுவரமும்பெற்றான். (௬௮)

கண்ணனிப்புனலிற்றேய்ந்துகனிதருமன்பீனிலே
யெண்ணுறுசாம்பன் மன்னையின்மனென்றாழ்முழுகிட
புண்ணிய நான்முன்சொற்றபுகழ்மனுவேந்தற்பெற்றான்
விண்ணவர்வேந்தன்பெற்றான்சயந்தனைவிதியின்முழுகி. (௬௯)

மாயிருஞாலங்காத்தமன்னவன் முசுருந்தப்பேர்ப்ப
 பாயிரும்புகழான்றேய்ந்துபரமர்சாய்க்காடனூர்தஞ்
 சேயதாள்போற்றிவிண்ணிற்சென்றுவாசவற்குத்தெவ்வார்
 தீயவாளவுணர்ச்செற்றுத்திறலெடுவந்துவாழ்ந்தான் (௭௦)

நீலவண்டுகல்புனைந்துநிலவியபலதேவப்பேர்ச்
 சீலனிப்புனலிலாடித்திருச்சாய்க்காட்டிறைவர்த்தாழ்ந்து
 சாலநாட்டவம்புரிந்துதரியலர்க்கசனியேறுங்
 காலனுங்குக்குநாஞ்சிற்கடும்படைபெற்றான்மன்னே. (௭௧)

சூரக்கினக்கோவாமவாலிகொழுங்கதிம்ணிகொழிக்குந்
 தரக்கமார்கடலிற் பொன்னிசார்சங்கமுகத்தின்முழ்கி
 மருக்கமழ்சடையர்சாயாவனத்தர்தாளன்சிற்றோற்றி
 யரக்கருக்கடலேறன்னஅங்கதகுமரற்பெற்றான். (௭௨)

அப்பெரும்பேறுமன்றியாற்றல்சேர்வாலிதனமு
 னெப்பெருவலியினோருமெதிர்ந்துபோரியற்றினன்னோர்
 துப்பினின்பாதிக்கொள்ளுந்துங்கமார்வரமுட்பெற்றா
 னிப்பெருந்தீர்த்தமேன்மையென்னென்னிசைப்பன்யானே (௭௩)

சூயகாவிரிசெல்வேலைத்துறைவயினன்பாற்றேய்ந்து
 நாயகன்நிருச்சாய்க்காட்டினம்பனைப்பணின்துமிக்க
 தாயநற்கதீசேர்ந்தோரையளவிடப்புகுகையக்
 தேயதாரகையுமாற்றுவெல்லையவாகுமன்னே. (௭௪)

என்றுமாதவஞ்செய்குதனியம்பலுமுணிவர்கேட்டு
 நன்றெனமகிழ்ச்சிகூர்ந்துநயமுறச்சூதர்ப்போற்றிக்
 குன்றுறுப்புகாரினெய்திக்குலவுசங்கமதிர்த்தத்தி
 லொன்றுறுமன்புன்முழ்கியுத்தமச்சாய்க்காடெய்தி. (௭௫)

இத்திரநாதன்பொற்றாளிறைஞ்சிமுன்னிறைவன்சொற்ற
 தந்திரவிதியாலாதிசைவரைக்கொடுபுகித்தே
 மந்திரமறையாற்போற்றிவையமீரேழுமீன்ற
 னந்தரமிருகுவென்றகோதைதாடொழுதுபோற்றி. (௭௬)

உற்பலவரங்கள்பெற்றுப்பல்லவனேசராதி
 ஈற்பிரியாவிடங்கரகத்தீசர்நாகநாதர்
 சிற்பரமுத்தியப்பர் திருமேனியழகநாதர்
 சொற்பெற்றுசங்கமேசர் துலங்குதாந்தோன்றுமீசர் (௭௭)

பலகணைசர்முன்னாளுலப்பிலாவெஞ்சூர்க்கொன்று
 கற்பகநாடுதாத்தகந்தவேளின்னோர்கோட்ட
 டற்புறப்பணிந்துபோற்றியமர்ந்தனைமிசக்கானெய்தி
 யற்புதச்சாய்க்காட்டிசரடியிணைகருகினோற்றார்

(எஅ)

காசினிமிகவும்வாழி கருதுசாய்க்காடுவாழி
 வாசவன்வாழியன்பர்மாமுனிக்குணங்கன்வாழி
 தேசயர்புராணம்வாழிதிகமுமாமுசில்கன்வாழி
 பேசுநான்மறையும்வாழிபிறங்குநூலனைத்தும்வாழி

(எஆ)

சாயாவன்புராணம் முற்றுப்பெற்றது.

ஆசருக்கம் ௧0 - க்கு செய்யுள் ௪௩௨.
 திருச்சிற்றிம்பலம்.

சருக்கசங்கிரகம்,

ஆதியில் ஒரு கற்பத்திலே உலகிலுள்ள ஆன்மாத்கள்,
 செய்கின்ற பாவங்களைப் போக்குதற்கு மாரக்கமில்லாதிருந்த
 தினால், பூமிதேவி பாரம் பொறுக்கமுடியாமல் பிரமதேவரிடத்
 திறசென்று சொல்ல, பிரமதேவர் விஷ்ணுமூர்த்தியிடத்திற்
 சொல்ல விஷ்ணுமூர்த்தி திருக்கைலாசத்திற் சென்று,
 சிவபெருமானை நோக்கி ஆயிரவருடம் தவம்புரிய, சிவ
 பெருமான் இடபவாகனத்தின்மீதெழுந்தருளிவந்து "திருமாலே!
 உனக்குவேண்டும் வரம்" யாதென்ன, திருமால் சுவாமி! ஆன்
 மாக்கள், செய்கின்ற பாவங்களைப்போக்குதற்கு ஓர்மார்க்கம்
 செய்தருளவேண்டுமென்ன, சிவபெருமான், விஷ்ணுவே! வேதம
 ஆகமம் புராணம் வீமருதி முதலியவெல்லாம் மலைவடிவங்கொ
 ண்டிருக்கின்றன. அவைகளைத் தீர்த்தவடிவமாகச் செய்கின்
 ரோம். அத்தீர்த்தத்தில் மூழ்கினால் உயிர்களெல்லாம் பாவத்
 தை நீக்கிக்கதியிற்சேரும், என்று சொல்லியருளி, மலைவடிவா
 யிருந்த வேதமுதலியவற்றைத் தீர்த்தவடிவாய்ச் செய்தலுட,
 அத்தீர்த்தம், எண்ணில்லாத யோசனை யகலமாய்ப் பரகி, அலை

ளை வீசிக்கொண்டு வருதலைக்கண்டு, சிவபெருமான் அதனை சூக்குமவடிவமாய்ச் செய்தருளினார். பின்பு அத்தீர்த்தம், ஒரு பண்வடிவங்கொண்டு, கயிலாயத்திலும், வைகுரத்தத்திலும், கத்தியலோகத்திலும் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கும்போது சத்தியலோகாதிபராகிய பிரமதேவரிடத்துச் சென்ற அகத்தியமுனிவர் அப்பெண்ணைக்கண்டு விவாகஞ் செய்துகொள்ளுதற்கு விருப்பினார். பிரமதேவர் அதனையறிந்து, அகத்தியனே! இப்பெண்ணை உன் கடத்தில் வைத்துக்கொண்டு போவாயாகவென்று சொல்ல, அவ்வாறே அகத்தியமுனிவர் அப்பெண்ணைக் கடத்தில்வைத்துக்கொண்டுவந்து சையகிரியின் உச்சியில் அந்தக்கடத்தை வைத்தார்.

சையகிரியில் முற்காலத்தில் பல முனிவர்கள் ஒரு பலாசமர நீழலில் வசத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இந்திரன் யாகத்தின்பொருட்டு அந்தப்பலாசமரத்தை வெட்டுதலும், முனிவர்கள் கோபங்கொண்டு இந்திரனே! உனக்கு அரசு ஒழிபக்கடவதென்று சபித்தார்கள். இந்திரனுங் கோபங்கொண்டு முனிவர்களே! குற்றமில்லாத என்னைக் குற்றமுள்ளவனாக எண்ணிச்சபித்தமையால், நீங்கள் இம்மலையில் மூங்கிலாகக கடவீர்களென்று சபித்தான். முனிவர்கள் இந்திரனை யுபசரித்து, வேந்தனே! எங்களுக்கிட்ட சாபம் நீங்கும் வழியாதென்றுகேட்க, இந்திரன் அகத்தியமுனிவர் கடத்தினின்று வரும் தீர்த்தத்தினால் உங்களுக்கிட்ட சாபம் நீங்கும் என்றான். முனிவர்கள் இந்திரன் சாபப்படி சையகிரியில் மூங்கிலாயிருந்தார்கள் அகத்தியமுனிவர் வைத்த கடத்தின்மேல் ஒருகாகம் வந்து ஏறுதலும், அகத்தியமுனிவர் அதைக்கண்டு போ போ என்றார். அவ்வார்த்தையைக் கும்பத்திலிருந்த நதியாகிய பெண்ணைச் சொல்லியதாக நினைந்து நீர்வடிவாய் விரைவிற்பெருகி, கும்பத்தினின்றும் புறத்தில் ஓடினாள். அந்தப் புண்ணிய தீர்த்தம் பாய்ந்தமாத்திரத்தில் முனிவர்கள் இந்திரனிட்ட சாபநீங்கிப்பழயவடிவமுற்றார்கள். பின்பு அந்நதி, வேகமாய்ச்செல்லும்போது “கவேரமுனிவருடைய தவத்தின்பொருட்டு அம்முனிவர்க்குப்” புத்திரியாய்க் காவேரியெண்ணும் பெயரடைந்து, பின்பு நதிவடிவாகி, காவேரிப்பூம்பட்டினத்திற் சென்று சமுத்திரத்தோடு சலந்தது, காவேரிசங்கமமாகின்ற கடற்றுறையை நினை

நதவர்களும், மனதில் நினைந்தவைகளை யெல்லாம் பெறுவார். அந்தச் சங்கமதீர்த்தத்திலே மூழ்கி பொன், வஸ்திரம், ஆபரணம், அரிசி, காய் முதலியவற்றைப் பன்னிரண்டு பிராமணர்க்குத் தானஞ்செய்தவர், பன்னிரண்டு பிறப்பிற்செய்த பாவத்தைப் போக்குவார். அந்தத்தீர்த்தக்கரையில் வீவதீகப்பிராமணர்க்குத் தானம் கொடுத்தவர் பிரமலோகத்தை யடைவார். சிவப்பிராமணர்க்குத் தானங்கொடுத்தவர் திருக்கைலாசத்தை யடைவார். பிதிர்களுக்குத் திலதருபபணஞ் செய்யின் சாபாவனேசுரர், எள்ளொன்றுக்குப் பதினாயிரவருடம் அப்பிதிர்க்களை வாறுலகத்தில் வாழ்வித்தருள்வார். சிவபூசை செய்தவர்கள் சிவவடிவம் பெறுவார்கள். அகத்தியமுனிவர் காவேரியின்மேற்கோபங்கொண்டு காவேரிகல்நத சமுத்திரத்தைக் குடித்துவிடுவேனென்று சையகிரியினின்று வரும்போது, மாயூரநாதரைப்பூசித்து வணங்கினார். மாயூரேசர் அகத்தியமுனிவர் கோபத்தையடக்கி இடபதீர்த்தக்கரையில் உலோபாமுத்திரையை மணஞ்செய்வித்தார். அகத்தியமுனிவர் உலோபாமுத்திரையோடு கூடி மகிழ்ச்சியுற்றார்.

காவேரிநதியின் பிதாவாகியகவேரமுனிவர், மாசிமாதத்துப் பெளர்ணிமையில் காவேரிசங்கமத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து சாயாவனேசுரரைப் பூசித்துத் துதித்து ஓர் நந்தவனம் வைத்துப் பலநாள் தவம்புரிந்து சாயாவனேசுரருடைய திருவடிநீழலைடைந்தார். கவேரமுனிவர் தவஞ்செய்த இடம் கவேரவனம் எனப் பெயர்பெற்றது.

சாயாதேவியானவள் தன்னாயகனாகிய சூரியதேவனுடையவடிவத்திலுள்ள சூரியமுண்டுகளையும் வெப்பத்தையும் சகிக்கலாற்றாது வருந்தும்போது நாரதமுனிவர், சாயாதேவியை நோக்கி, காவேரிப்பூம்பட்டினத்திற் சென்று காவேரி சங்கமத்தின்மூழ்கி சாயாவனேசுரரை வணங்குவையாயின், உன்கணவன்மேனியின் முண்டுகளையும் வெப்பத்தையும் சகிக்குந்தன்மையை அக்கடவுள் கொடுத்தருள்வாரென்று சொல்ல, சாயாதேவி தன்னாயகனாகிய சூரியதேவன் காமன்கணையால் வருந்தாமலிருக்கும்படி தன்போல் ஒருபெண்ணை மாயத்தால் சிருட்டித்து, நாயகன்பால் விடுத்து அவனறியாமல் காவேரிசங்கமத்

கையடைந்து நீராடப்புகுஞ் சமயத்தில் சூரியதேவன் தன்மே
 ற்செய்த மாயத்தையும் செப்கின்ற தவத்தையும் நாரதமுனிவ
 ராலறிந்து, பிரிதலாற்றாமல் காவேரிசங்கமத்தை யடைந்து
 மனைகிடைக்கண்டு என்கண்மணியே! உன்னை யான் பிரிந்திரேன்
 உன்னைப்போல யானும் இத்தீர்த்தத்தின்முழுகிச் சாயாவனே
 ரரை வழிபடுகின்றேனென்று கூறுதலும், சாயாதேவி கேட
 ற்ப் பெருமகிழ்ச்சிகொண்டான். பின்பு சூரியதேவனுஞ் சாயா
 தேவியும் சங்கமதீர்த்தத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து, சாயாவன
 ராதரைப்பூசித்து வணங்கித் துதிக்கும்போது சாயாவனே
 ரர் இடபவாகனமேற்கொண்டு தோன்றி சூரியனே! உன் எண்
 னய்யாதென்று வினவ, சூரியன் சுவாமி! என் மனைகியெண்
 றியவரத்தைக் கொடுத்தருளுவீர் என்று பிரார்த்திக்க, சாயா
 வனநாதர் சாயாதேவியைநோக்கி, உன்கருத்துயாதென்று கேட்
 டருள அவள் சுவாமி என்னாயகன் மேனியிலுள்ள வெப்பத்
 தையும் கூரியமுண்டுகளையும் சகிக்கலாற்றாமல் வருந்துகின்றே
 ன். அவ்வருத்தத்தை நீக்கயருள்வீரென்று பிரார்த்தித்ததலும்
 சிவபெருமான் சாயையே! உன்கணவன்மேனியின் வெப்பத்தை
 சகிக்கும் ஆற்றலை உனக்குக்கொடுத்தேனாம். காசிமுனிபால்
 உன்கணவன்மேனியைத் திருத்திக்கொடுப்போம். கவலை நீங்கு
 வாயென்று சொல்லியருளிக், காசிபரை யழைத்து சூரியன்வடி
 யத்தைச் சாணையிற்சேர்த்துத் திருத்திக்கொடுப்பாயாக வென்
 றசொல்லியருளி இந்திரலிங்கத்துட் புதூர்தருளினார். பின்பு
 காசிமுனிவர் சூரியனைச்சாணையிற்றேய்த்துக் கூரியமுண்டுகளை
 ிபோக்கி, சாயாதேவி மகிழும்வண்ணம் செய்தார். சூரியதே
 வனும் சாயாதேவியும் இந்திரேசுரரை வணங்கித்துதித்ததும்
 மதியிற் புருந்து வாழ்ந்தார்கள்.

அதிதியானவன் குருவாகிய வியாழபகவானை வணங்கி
 சுவாமி! அடியேன் புத்திரராகிய தேவர்கள் “திதிபுத்திரராகிய
 புசுரர்கள் விளைவிக்கும், கொடும்போரிலே” யிறவாதவண்ணம்
 மாரம்பெறுதற்குச் சிவபெருமானை நோக்கியான் தவஞ்செய்யரினை
 தேன். தவம்விரைகிற்பலிக்குஞ் சிவதலத்தைச் சொல்லியரு
 னவீரென்று கேட்க, வியாழபகவான் அதிதியை நோக்கி காசி
 யின் மேம்பட்டதலங்கள் ஆறு. அவை திருவெண்காடு, திரு

வையாறு, கௌரிமாயூரம், திருவிடைமருதூர், திருவாஞ்சியம் சாயாவனம் என்பவைகளாம். இவ்வாறனும் உத்தமோத்த மமானது சாயாவனமாம். ஆதலினால் நீ! சாயாவனத்தையடை நது காவேரிசங்கமத்திலே ஸ்ரானஞ்செய்து, சாயாவனநாதரை வணங்கித்துதித்துத் தவஞ்செய்வாயாயின் உன்மைந்தர்களுக் குமரணமில்லாத வரத்தைச் சாயாவனேசரர் கொடுத்தருள் வார். நீ அத்தலத்தே சென்று தவம் புரிவாயென்றார். அதனை க்கேட்ட அதிதியானவள் அன்றையத்தினம் தையமாவாசை யூதலால் மகிழ்ச்சியுற்று வந்து, காவேரிசங்கமத்தில் ஸ்ரான ஞ்செய்து சாயாவனநாதரையுங் கூவென்றகோதையாரையும் வணங்கிப்பலகாள் அருந்தவம் புரிந்தாள். சாயாவனநாதர் உமா தேவியாரோடும் இடபவாகனத்தின்மீதெழுந்தருளிவந்து, அதி தியே! உனதருந்தவத்திற்கு மகிழ்ந்தோம். உனக்கு வேண்டும் வரங்களைக் கேட்பாயாக வென்று சொல்லியருளாலும், அதிதி வணங்கித்துதித்து எம்பெருமானே! நாயேன் மைந்தர்கள் “அசுரர்கள் போரில்” இறவாத வரத்தையளித்தருளவேண்டு மென்று பிரார்த்தித்தாள். சிவபெருமான் அதிதியை நோக்கி “தையமாதத்தில் ஞாயிற்றுக்கிழமையில் அமாவாசையின் முதலு ம திருவோண நக்ஷத்திரத்தின் நடுவும் விதிபாதயோகத்தின் இறுதியும் அருணோதயமும் பொருந்துகின்ற அருத்தோதய ததிலும், மேற்கூறியவற்றுள் ஞாயிற்றுக்கிழமை நீங்கித் திங்கட் கிழமை சேரும்மிகோதயத்திலும், சித்திமைமாதமுதற் பன்னி ரண்டு மாதத்து அமாவாசையிலும், பெளர்ணிமையிலும், சூரி யசந்திர கிரகணத்திலும் இந்தச்சங்கமுத தீர்த்தத்திலே மூழ்கி னோர்கள் செய்த பாபங்கள் நீங்கிக்கதியடைவார்கள். மேற் சொல்லியகாலங்களிலே தையமாவாசையும் ஆடியமாவாசையு ம் மாசிப்பூரணையும் பங்குனிப்பூரணையும் சூரியசந்திர கிரகண மும், அருத்தோதயமும், மிகோதயமும் உத்தமபுண்ணியகா லங்களாகும்” நீ உத்தம புண்ணிய காலமாகிய தையமாவாசை யில் மூழ்கித் தவஞ்செய்தாய் அதனானுள்ளேன்பை மிகவுமகி ழ்ந்தோம். திருமலைக்கொண்டு பாற்கடலைக்கடைந்து யுக்கட லீடத்துத் தோன்றும் அமுதத்தை உன்மைந்தர்க்கே கொடுப் பிப்போம். அந்தவமுதத்தை யுண்டு உன்மைந்தர்களாகிய தே

வர்கள் மரணமற்றவராவார்கள். நீ கவலையுற்றே யென்று சொல்லியருளித் திருமால்கொக்கி, பாற்கடலைக்கடைந்து அங்கே தேன்று மழுதத்தைத் தையுள்ளவர்களாகிய தேவர்களுக்கே கொடுப்பாயாகவென்றுரைத்து இத்திரலிங்கத்திலே புகுத்தருளினார். அதிதி சாயாவனராதரைத் தொழுது வானுலகத்தையடைந்தாள். திருமாலானவர் பாற்கடலைக்கடைந்து அதிற்றேன்றிய அமுதத்தைக் கொண்டிவந்து சாயாவனராதர் சக்ரத்தியில் தேவர்களுக்குக் கொடுத்தருளினார். தேவர்கள் அமுதத்தையுண்டு மாணமற்றவர்களாகி சாயாவனராதரைப் பணிந்து போற்றி விண்ணுலகத்தை யடைந்து வாழ்ந்தார்கள்.

காசிபமுனிவர் விரகதைபென்பவனே மணந்து “ இடியின்னல், என்பவற்றையும் கோட்டான், பருந்து முத்தலாக உள்ளபுறவைகளையும், அருணன், கலுழன் என்பவர்களையும் ” பெற்றார். அருணன் அரம்பையைச் சேர்ந்து சம்பாதி சடாயுவென்னும் இருவரைப்பெற்றான். சம்பாதி “ மேலுலகத்திற்கென்று அங்குள்ள அப்புதங்களாக ” கண்டு வருவேன் என்று பறந்து சூரியமண்டலத்தருகிற்கெல்லும்போது சூரியனுடைய கிரணவெம்மைக்காரணமுது சிறகுகளை யிழந்து பூமியில் விழுந்து வருகதிச்சுவபெருமான் நிருவாகிகளைத் தியானித்து நதித்தந்தான். அச்சமயத்தில் ஆகாயத்திலோர் திருவாக்குத் தோன்றி, சம்பாதிபோகேன்! இம் சூரியமண்டலத்தை உன் கால்களால் காணிய்ப்பூம்பட்டினத்திற்கென்று காவேரிசங்கமத்தின் மூழ்கிச்சாயாவனைகரரைத்தரிப்பாயாயின் உன்சிறகுகள் முன்போல்வளரும். அத்தலத்திற்றவகுரைப்பவாயின் உன்னென்னமுழுதும்முற்றுப்பெறும் இப்பொழுதே நடக்குக என்றது, சம்பாதி அவ்வார்த்தையைக் கேட்டுச் சென்று காவேரிசங்கமத்தின் மூழ்கிச் சாயாவனைகரரைத்தொழுது வலம்புரிந்து துதிக்கும்போது சிறகுகள் முன்போலவளர்தன. பின்பு சம்பாதி அத்தலத்தில் ‘ஒரிடத்திலேருந்து, எண்ணிக்காலம் தவம்புரிந்தான். சாயாவனைசுரர் கூவென்று கோஷையாரோடும் இடபவாகனத்தின்மீதெழுந்தருளிச் சம்பாதியை நோக்கி உன்றவத்திற்கு மிகமுகிழந்தோம். எல்லாஉலகத்திற்கும் போய்வரும் வன்மையும், பல்லுபிரிகூலமாகிய ஆயுளும் உனக்குக் கொடுத்தோம், முடிவில் நம்பதத்தை அடை

வாயென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி இந்திரலிங்கத்திற் புருந்தரு
ளினார். சம்பாதி தவஞ்செய்தஇடம் சம்பாதி வனமெனப்பெ
யர்பெற்றது.

உபமன்னியமுனிவர் இந்தக்காவேரி சங்கமத்தில் ஸ்நா
னஞ்செய்து சாயாவனேசுரரைப் பூசித்து அக்கடவுளிடத்தே
அறுபத்துமூன்றுநாயனார் சரித்திரத்தைச் சொல்லுதற்கும்,
எஞ்ஞான்றுத் திருக்கயிலாயத்தில் வசித்தற்கும் வரம்பெற்றார்.
சீருஷணர் இச்சங்க முகதீர்த்தத்தின் மூழ்கி சாயாவனேசுரை
த்தரிசித்துச் சாம்பனைப்பெற்றார். சூரியன் இத்தீர்த்தத்தின் மூ
ழ்க்சாயக்காட்டண்ணலைத்தொழுதுமனுயைப்பெற்றார். இந்திர
ன்இத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து சாயாவனேசுரரைப்போற்
றிச் சயநனைப்பெற்றான். முருகுத்தச்சக்கிரவர்த்தி இச்சங்கம
தீர்த்தத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து சாயாவனேசுரரைத் தொழுது
விண்ணுலகத்திற்சென்று இந்திரனுக்குப் பகைவுராகிய அசுர
ராகளைக்கொன்று செயர்பெற்று வந்து வாழ்ந்தான். பலராமர்
இத்தீர்த்தத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து சாயக்காட்டிசுரைப்போற்
றிப்பலராமர் தவஞ்செய்து பகைவரஞ்சும் கலப்பைப்படியைப்
பெற்றார். வானரவேந்தனாகிய வாலி இச்சங்கமதீர்த்தத்திலே மூ
ழ்கி சாயக்காட்டண்ணலைப் போற்றி அங்கதனைப் பெற்றான்.
அன்றியும் அவ்வாலியானவன் தன்னோடெதிர்த்து போர்செய்
வோர் வலிமையிற்பாதி வலிமையைத் தான்கொள்ளும் வரத்
தையும் பெற்றான். இத்தீர்த்தத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து சாய்க்
காட்டிசுரைவரைப்போற்றி நற்கதி சேர்ந்தோரை யெண்ண்பு
கின் நகூத்திரங்களும் உறையிடப் போதாதனவாம் என்று
சொல்லிய சூதமாமுனிவரை கைமிசாரணியமுனிவர்கள் வண
ங்கித்துதித்து காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைச்சேர்ந்து, காவேரிசங்
கமத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து திருச்சாயக்காட்டையடைந்து இந்
திரேசுரரைத் தொழுது ஆதிசைவரைக்கொண்டு பூசித்து வே
தங்களாற்றுதித்துக் கூவென்றகோதையம்மையாரையும் வணங்
கிப்போற்றி பற்பல வரங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு பல்லயனேசு

